

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Τράπεζα Θεμάτων

Α΄ Λυκείου

Αναθεωρημένη

Τράπεζα Θεμάτων
του Ι. Ε. Π.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Νέα Ελληνική γλώσσα

και

Λογοτεχνία

Θεματικές Ενότητες

- Αναλφαβητισμός
- Γλώσσα
- Μόδα
- Εφηβεία, Πρότυπα, Κοινωνικοποίηση
- Διάλογος
- Διαφήμιση
- Τρίτη ηλικία
- Αγάπη και Έρωτας
- Γέλιο

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Κωλέττη 19-21

2021-2022

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	2
ΑΓΑΠΗ και ΕΡΩΤΑΣ.....	6
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 23. 14451.....	6
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 30. 14469.....	8
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 33. 14478.....	10
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 34. 14479.....	12
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 35. 14480.....	14
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 42. 14506.....	16
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 48. 14683.....	18
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 51. 14686.....	20
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 62. 14804.....	22
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	23
Επισημάνση	25
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	25
ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ	27
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 9. 14336.....	27
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 17. 14445.....	30
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 38. 14493.....	32
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 53. 14718.....	34

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 63. 14831.....	36
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	37
ΓΕΛΙΟ	40
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 55. 14787	40
ΓΛΩΣΣΑ	43
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 4. 14420	43
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 5. 14427	45
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 8. 14433	47
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 10. 14437	49
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 13. 14441	51
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 21. 14449	53
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 22. 14450.....	55
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 39. 14494.....	57
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 49. 14684.....	59
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 52. 14712.....	61
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 58. 14794	63
Επισήμανση	64
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 60. 14802.....	66
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	67
ΔΙΑΛΟΓΟΣ	70
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 12. 14440	70
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 29. 14468.....	72
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 59. 14797	74
ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ	76
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 16. 14444.....	76
ΕΦΗΒΕΙΑ και ΠΡΟΤΥΠΑ ΝΕΩΝ ΓΟΝΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ.....	78
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 2. 14416.....	78
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 15. 14443.....	81
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 20. 14448.....	83

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 24. 14463.....	85
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 25. 14464.....	87
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 26. 14465.....	89
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 27. 14466.....	91
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 31. 14470.....	93
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 37. 14483.....	95
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 40. 14495.....	97
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 43. 14507.....	99
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 44. 14508.....	101
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 45. 14509.....	103
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 46. 14510.....	106
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 47. 14511.....	108
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 50. 14685.....	110
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 54. 14720.....	112
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 56. 14790.....	115
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	116
Επισήμανση	117
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	117
Επισήμανση	118
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 57. 14791.....	119
ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ	119
Επισήμανση	121
Επισήμανση	121
ΜΟΔΑ και ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ.....	122
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 7. 14429.....	122
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 11. 14438.....	124
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 14. 14442.....	126
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 32. 14471.....	128
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 61. 14803.....	130

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ.....	131
ΤΡΙΤΗ ΗΛΙΚΙΑ.....	134
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 1. 14415.....	134
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 3. 14418.....	136
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 6. 14428.....	138
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 18. 14446.....	140
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 19. 14447.....	142
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 28. 14467.....	144
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 36. 14481.....	146
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 41. 14496.....	148

ΑΓΑΠΗ και ΕΡΩΤΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 23. 14451

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η αγάπη για τον ερωτώμενο εκτείνεται σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς.
- Γνωρίσματα της αγάπης είναι οι θετικές πράξεις, ο σεβασμός και η ανεκτικότητα.
- Η αποφυγή κακών πράξεων συνιστά μια μορφή αγάπης.
- Ο άνθρωπος πρέπει να αγαπά όχι μόνο τους φίλους, αλλά και τους εχθρούς.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 4η παράγραφο της συνέντευξης παρατηρούμε μια αναλογία ανάμεσα στην αγάπη και στη μαγειρική τέχνη. Κοινό σημείο αναφοράς είναι ότι και στις δύο περιπτώσεις δεν υπάρχουν συνταγές, αφού, για να υπάρχει επιτυχία, ο άνθρωπος πρέπει να λαμβάνει υπόψη του πολλούς και διάφορους παράγοντες.

Με αυτόν τον εκφραστικό και παραστατικό τρόπο (μεταφορική αναλογία) ο συνεντευξιαζόμενος εξηγεί την αρχική του θέση στην παράγραφο, ότι για να μάθει να αγαπά ο άνθρωπος δεν υπάρχουν συνταγές, δηλαδή συμβουλές, αφού χρειάζεται να λαμβάνει υπόψη του μια ποικιλία παραγόντων.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Τρεις γλωσσικές επιλογές με τις οποίες ο πομπός προσπαθεί να προβληματίσει και να ευαισθητοποιήσει τον αποδέκτη του μηνύματός του για τη διάσταση και τη σημασία της αγάπης είναι:

- Η υποτακτική έγκλιση αποσκοπεί να προτρέψει τον δέκτη προς αυτή την κατεύθυνση («Να κάνουμε το καλό και να αποφεύγουμε το κακό»: 1η παράγραφος)
- Η μεταφορική λειτουργία της γλώσσας δημιουργεί στοχαστικό ύφος λόγου και γόνιμο προβληματισμό, προκειμένου ο δέκτης να σκεφτεί τη διάσταση και τη σημασία της αγάπης στη ζωή του («Το κλειδί για όλα είναι η αγάπη»: 1η παράγραφος, «ο σπόρος της αγάπης»: 2η παράγραφος, «Για μένα η αγάπη είναι περίπου σαν τη μαγειρική τέχνη»: 4η παράγραφος)
- Η δεοντολογική διατύπωση («Πρέπει να αλλάξουμε τη στάση και τον τρόπο σκέψης μας»: 1η παράγραφος, «Πρέπει να δώσουμε το χέρι και σε αυτούς.»: 3η παράγραφος) προβάλλει ως αναγκαία τη μεταστροφή του ανθρώπου σε ζητήματα συμπεριφοράς και υποβάλλει την ιδέα της αγάπης ως ηθική απαίτηση. Με αυτό τον τρόπο ο πομπός κατευθύνει τον δέκτη προς αυτή την επιλογή, προβληματίζει και ευαισθητοποιεί.
- Το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο εκφράζει μια καθολικότητα, μια συμμετοχή όλων στην αγάπη, οπότε προτρέπει και παρακινεί προς αυτή την κατεύθυνση.
- Το δεύτερο ενικό πρόσωπο συναντάται, προκειμένου ο πομπός να δημιουργήσει ένα κλίμα οικειότητας και διαλογικότητας με τον δέκτη, προκειμένου να μεταφέρει άμεσα και αποτελεσματικά το μήνυμα της αγάπης.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο νιώθει έντονη απογοήτευση και ματαίωση, διότι δεν γνώρισε την αγάπη, παρόλο που στη νεότητά του τόσο πολύ την πρόσμενε, όπως παραδέχεται. Τα επιφωνήματα που χρησιμοποιεί δηλώνουν την ένταση της απογοήτευσης (Πόσες φορές αλίμονο!), με επιρρήματα δηλώνεται η προσμονή (πως επιτέλους έφτασες) και η διάψευση (.Μα δεν ερχόσουν ποτέ). Η φράση «γυμνή ψυχή» αποτυπώνει παραστατικά την ψυχική απογύμνωση που έχει προκαλέσει στην ποιητική φωνή η διάψευση και η ματαίωση στη «δύση της Νιότης» στην οποία βρίσκεται, σε ώριμη δηλαδή ηλικία. Σε αυτή την ηλικιακή φάση νιώθει ότι σβήνεται και η τελευταία ελπίδα ερχομού της αγάπης. Ο τελευταίος στίχος του ποιήματος «- Φοβάμαι πως επέρασες, Αγάπη και δεν σ' είδα!...» συνιστά την κορύφωση της απογοήτευσης του ποιητικού υποκειμένου.

Ανάλογα με το ΘΕΜΑ 3, ο/η μαθητής/τρια μπορεί να κάνει εκτενέστερη αναφορά σε εκφραστικά μέσα με τα οποία αποδίδεται ο λυρικός και μελαγχολικός τόνος του ποιήματος.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 30. 14469

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η οικογένεια ασκεί σημαντική επίδραση.
- Όταν η οικογένεια στηρίζει τη σχέση, ο νέος νιώθει πιο ικανοποιημένος στη σχέση του και αφοσιώνεται / επενδύει σε αυτήν.
- Στον ενήλικο βίο και στην περίπτωση των μακροχρόνιων σχέσεων επιζητείται η αλληλεπίδραση ενός ατόμου με μέλη της οικογένειας του/της συντρόφου του/της.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

α. Σωστό: Εισαγωγή στη θεματική του εφηβικού έρωτα. Αναφορά συνολικά στο κοινωνικό περιβάλλον και τις επιδράσεις του.

β. Σωστό: Πρώτη ενότητα: φίλοι, δεύτερη ενότητα: γονείς

γ. Λάθος: Δηλώνεται η μετάβαση στη δεύτερη ενότητα

δ. Λάθος: Δηλώνεται αποτέλεσμα/ συμπέρασμα

ε. Σωστό: Ανακεφαλαίωση, με ταυτόχρονη αναφορά σε γονείς και φίλους.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Για να νιώσει σίγουρος για την επιλογή του, να του επιβεβαιώσουν την ορθότητα της επιλογής του
- Το άτομο αφήνεται να νιώσει συναισθήματα στη σχέση του, θεωρεί ότι η σχέση του θα διαρκέσει
- να γνωριστεί με συγγενείς του/της συντρόφου του/της, να τους συναναστρέφεται/ να τους συναντά

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Άξονες της απάντησης:

Ο Βρανάς:

- ήταν παράφορα ερωτευμένος με τη νεαρή σύζυγό του
- το ερωτικό συναίσθημα τον φθείρει εσωτερικά, τον εξωθεί στον παραλογισμό, σε ακρότητες, σε ανεξέλεγκτες εκρήξεις θυμού και ζήλειας, σε ζώδεις αντιδράσεις
- βιώνει μία εσωτερική σύγκρουση (όντας περήφανος συνειδητοποιεί τον εξευτελισμό στη σχέση του)
- Αιτία: η επίγνωση ότι το δυνατό ερωτικό του συναίσθημα δεν ήταν αμοιβαίο

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο Θέμα 3. Π.χ. «Μου φερνότανε σκληρά» - «έκλαιγε σαν μωρό» (αντίθεση, παρομοίωση μέσω των οποίων αναδεικνύεται ο διπολισμός και η παρανοϊκή συμπεριφορά του Βρανά), «αγάπη βαριά», «βάρβαρη», «σαν ένας βράχος», «αρρώστια»).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 33. 14478

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

σχέση του ερωτικού συναισθήματος με την καταναλωτική συμπεριφορά αναφέρεται στην 3^η παράγραφο:

- Το ερωτικό συναίσθημα ακολουθεί όσα επιβάλλει η αγορά.
- Η καταναλωτική συνείδηση διαβρώνει τις σχέσεις, τις καθιστά περισσότερο απρόσωπες.
- Το συναίσθημα αποκτά εμπορευματοποιημένες και κοινότοπες εκφάνσεις.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Ο σύνδεσμος «επομένως» εκφράζει συμπέρασμα που προκύπτει από τα προηγούμενα.
- Στην προηγούμενη παράγραφο αναφέρεται η σχέση του έρωτα με την ενηλικίωση και την αυτοπραγμάτωση. Επομένως, το συναίσθημα αυτό αντικατοπτρίζει την εξέλιξη του εαυτού μας και της ζωής μας στα δικά μας μάτια.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Αναμένεται να καταγραφούν τέσσερα (4) από τα ακόλουθα αντιθετικά ζεύγη:

- στα ουράνια - στα τάρταρα
- αναγεννητικός - απογοητευτικός
- να μείνει ανεκπλήρωτος - να εκπληρωθεί
- να γιγαντωθεί - να ξεχαστεί
- στιγμιαίος - διαρκής
- (μας κάνει) γενναίους - (μας κάνει) δειλούς
- (μπορεί να αναδείξει) την καλύτερη - τη χειρότερη πλευρά του εαυτού μας

Ο συγκριτικός και αντιπαραθετικός λόγος λειτουργεί εμφατικά, υπογραμμίζοντας τις διαφορές όψεις του ερωτικού συναισθήματος και τονίζοντας την πολυπλοκότητά του.

Διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και τον προτρέπει να συνεχίσει την ανάγνωση, γι' αυτό και τίθεται στην αρχή (στον πρόλογο) του κειμένου.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οι ιδιότητες που αποδίδει το ποιητικό υποκείμενο στον έρωτα εκφέρονται με τις ονοματικές φράσεις της α' στροφικής ενότητας μέσω μίας προσομοίωσης «τεχνολόγησης» της λέξης. Το ποιητικό υποκείμενο:

- Θεωρεί τον έρωτα ιδιαίτερα σημαντικό, πιστεύει ότι έχει ουσιαστική διάσταση / δίνει ουσία στην ανθρώπινη ζωή («πολύ ουσιαστικόν»).
- του αποδίδει χαρακτηριστικά μοναδικότητας («ενικού αριθμού»).
- επισημαίνει την αδυναμία της ανθρώπινης ψυχής απέναντι στην ισχύ του («γένους ανυπεράσπιστου», «οι ανυπεράσπιστοι έρωτες»).

Η βίωση του τέλους του συναισθήματος εκφράζεται στη β' στροφική ενότητα, με την προσομοίωση της «τεχνολόγησης» του ουσιαστικού «η νύχτα». Τονίζεται ότι αυτό που απομένει μετά τον έρωτα είναι η μοναξιά που διαρκεί και εντείνεται τις νύχτες («οι νύχτες από δω και πέρα»).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 34. 14479

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο ρόλος του συμβιβασμού στις σχέσεις βρίσκεται στη 2^η απάντηση και οι προϋποθέσεις συνύπαρξης μεταξύ των ανθρώπων στην 3^η :

- Ο συμβιβασμός εκδηλώνεται με διαβαθμίσεις · κάθε άνθρωπος, εφόσον αλλάζει με τον καιρό και έχει αντικρουόμενες επιθυμίες και παρορμήσεις, πρέπει να συμβιβάζεται μέχρι του σημείου να μη νιώθει δυστυχής.
- Ο ιδανικός τρόπος συνύπαρξης μεταξύ των ανθρώπων τους διασφαλίζει α. από τη μία αγάπη και ασφάλεια και από την άλλη ανεξαρτησία·

β. εκτίμηση και αλληλοσεβασμό, ανεξάρτητα από τις προτιμήσεις του καθενός.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η επιλογή του παραδείγματος αποσκοπεί στη διασάφηση και αιτιολόγηση του αφηρημένου (της θεωρητικής θέσης). Στην προκειμένη περίπτωση, η αναφορά σε μουσικές προτιμήσεις (παραδείγματα) διασαφηνίζει και επεξηγεί την ανάγκη σεβασμού του ενός στις ιδιαιτερότητες του άλλου, η οποία προβάλλεται ως προϋπόθεση της επιτυχημένης σχέσης.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η 1^η απάντηση, μετά την αλλαγή του προσώπου, διαμορφώνεται ως ακολούθως: «Συχνά οι άνθρωποι ερωτεύονται το λάθος πρόσωπο, που είτε δεν ενδιαφέρεται ιδιαίτερα είτε βρίσκεται ήδη σε μια σχέση. Είναι τόσες πολλές οι μεταβλητές, που τελικά κάνουν εκπτώσεις σ' αυτό που θεωρούν ιδανικό και συμβιβάζονται με κάτι λιγότερο ή απλώς ελπίζουν ότι η καρδιά τους τούς οδηγεί στη σωστή κατεύθυνση, αν και συνήθως δεν συμβαίνει αυτό. Είναι μια μόνιμη συζήτηση που έχουν με φίλους, το πόσο η ζωή και η ευτυχία των ανθρώπων εξαρτώνται από το τυχαίο. Δύο άνθρωποι

πρέπει να σταθούν εξαιρετικά τυχεροί, για να ερωτευτούν, και να είναι συμβατοί στην καθημερινότητά τους».

Το ύφος μεταβάλλεται σε τυπικό, απρόσωπο και αποστασιοποιημένο· ο αφηγητής δεν συμμετέχει στα αναφερόμενα ούτε εκφράζεται ως εκπρόσωπος ευρύτερης ομάδας, αλλά περιγράφει και σχολιάζει καταστάσεις της ζωής που μπορεί και να μην τον αφορούν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ασφαλώς μπορούν να συνδεθούν οι λέξεις – σύμβολα , οι οποίες ανοίγουν και κλείνουν τις στροφικές ενότητες του ποιήματος. Θα μπορούσε να διαμορφωθεί μία ιστορία ή ένας βασικός ιστός πλοκής:

- ο έρωτας που εκφράζεται με τραγούδια ·
- το καράβι που φεύγει και παίρνει τον αγαπημένο ·
- η αρραβωνιαστικιά που περιμένει πάνω στον βράχο ·
- η αμεριμνησία της νιότης ·
- η ελπίδα για τον ερχομό.

Η απάντηση στο β' ερώτημα εξαρτάται από τη συναισθηματική ανταπόκριση των μαθητών/τριών και είναι ελεύθερη. Εκείνο που αναμένεται να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές/τριες είναι ότι μέσα από εικόνες του ελληνικού καλοκαιριού και του νησιωτικού περιβάλλοντος το ποιητικό υποκείμενο απευθύνει ύμνο στο συναίσθημα του έρωτα, στη χαρά της ζωής, την αισιοδοξία και την ελπίδα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 35. 14480

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Οι αντιδράσεις και τα συναισθήματα της συντάκτριας του κειμένου:

- Προβληματίζεται σχετικά με την οδύνη της μοναξιάς της ηλικιωμένης. (2^η§)
- Συλλογίζεται μήπως ο μοναχικός άνθρωπος συσπειρώνεται στο «εγώ» του, επειδή αισθάνεται ότι η ζωή του δεν έχει αξία. (3^η§)
- Αναρωτιέται μήπως αυτού του είδους η στάση ανάγεται σε συμπεριφορές στέρξης που προέρχονται από τη σχέση με τη μητέρα. (4^η -5^η§)
- Συγκινείται βαθιά από τον διάλογο με την ηλικιωμένη κυρία, τη συμπονά. (6^η§)
- Συνειδητοποιεί πόσο ανάγκη έχουν οι άνθρωποι να μοιράζονται και να μένουν σε επαφή. (6^η§)

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο τίτλος συνδέεται στενά με το περιεχόμενο του κειμένου:

- Προϊδεάζει τον αναγνώστη για το περιεχόμενο του κειμένου, περιγράφοντας τη στάση και συμπεριφορά ζωής, την οποία σχολιάζει το κείμενο. Γι' αυτό τον λόγο επαναλαμβάνεται αυτούσιος στην αρχή της 3^{ης} παραγράφου του κειμένου.
- Το α' ενικό πρόσωπο, η προτροπική υποτακτική και η στίξη ενισχύουν τον σχολιαστικό χαρακτήρα του κειμένου.

3ου ποερώτημα (μονάδες 15)

Οι μετατροπές έχουν ως ακολούθως:

- 1) Αναρωτήθηκα για τη μοναξιά της (2^η παράγραφος) → Αναρωτήθηκα για το ότι είναι μόνη.
- 2) που ένιωσε την τρυφερότητα του Άλλου (2η παράγραφος) → που ένιωσε ότι / πως ο Άλλος είναι τρυφερός.
- 3) όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου επιβίωσης (4^η παράγραφος) → όρθωσε την ασπίδα της αυτάρκειας ως τρόπου για να επιβιώσει.
- 4) να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη μοιράσματος και επαφής. (6^η παράγραφος)

→ να διαπιστώσω ακόμα πιο βαθιά την ανάγκη να μοιραζόμαστε και να ερχόμαστε σε επαφή.

5) η αναζήτηση ενός βλέμματος αποδοχής (6^η παράγραφος)→ η αναζήτηση ενός βλέμματος που μας αποδέχεται.

Με τις μετατροπές το ύφος του λόγου γίνεται περισσότερο αναλυτικό και ο τόνος περισσότερο προσωπικός και οικείος, εφόσον τα ρήματα τίθενται στο α΄ πληθυντικό πρόσωπο και προστίθενται προσωπικές αντωνυμίες. Συνολικά, το κείμενο γίνεται πιο προσιτό και κατανοητό στον μέσο αναγνώστη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ως προς το πρώτο ερώτημα:

- Η βίωση της ηλικίας αποτελεί το κεντρικό ζήτημα του αποσπάσματος. Ο αφηγητής χρησιμοποιεί το επίθετο – δείκτη «απεχθέστατον»: η ηρωίδα παρουσιάζεται να αισθάνεται αποστροφή, αλλά και πικρία που βρίσκεται στη μέση ηλικία («κομμένη στα δύο», μεταφορά), δεν θεωρεί τον εαυτό της ώριμο, ώστε να συμβουλευσει τους νεότερους (λ.χ. η τυπογραφική μορφή του επιρρήματος «τίποτα») και τρέμει μπροστά στην προοπτική των γηρατειών («εσπέρα συνήθως», «προσγειώνεσαι στην τρίτη», μεταφορά και ειρωνεία), παρ' όλο που καταλήγει στην αποδοχή του αναπόφευκτου περάσματος του χρόνου («Ας το δεχτούμε όμως για να πάμε παρακάτω»).
- Η εμφάνισή της είναι επιμελημένη και διατηρεί στοιχεία νεότητας («φορώντας την αλκή μιας πρώτης νεότητας» μεταφορά), ωστόσο η ηρωίδα σχολιάζει με πικρία τα ενδυματολογικά στοιχεία που ή ίδια επέλεξε (το ψαθάκι), συσχετίζοντάς και αυτά με την πορεία προς τα γηρατεία και τον θάνατο («σαν να σου παίρνουνε τα μέτρα», παρομοίωση και μεταφορά).
- Ακόμη και το παρελθόν της το βιώνει αρνητικά, αμφισβητώντας τη σοφία της ωριμότητας (με τη ρητορική ερώτηση) και επισημαίνοντας ότι διαθέτει άποψη, αλλά όχι και το κουράγιο να την υποστηρίξει.

Ως προς τη δικαιολόγηση των αισθημάτων της ηρωίδας, η απάντηση είναι ελεύθερη · συναρτάται με τον ψυχισμό και την κοσμοθεωρία του κάθε μαθητή/τριας.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 42. 14506

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Λ
- β. Λ
- γ. Σ
- δ. Σ
- ε. Λ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1 η συνοχή του λόγου επιτυγχάνεται με:

- Διαρθρωτικές λέξεις, που δηλώνουν: Επεξήγηση (δηλαδή), επίδοση (αλλά και), σύγκριση (τόσες... όσες), διάζευξη και αντίθεση (ή να....., ή να...), διάζευξη και προσθήκη (ή και...)
- Επανάληψη (6 φορές η λέξη μπορεί)
- Τα αντιθετικά ζεύγη των επιθέτων και άλλων φράσεων που χαρακτηρίζουν τα αποτελέσματα του έρωτα.

Η νοηματική σύνδεση επιτυγχάνεται επειδή η παράγραφος έχει ως κέντρο τον έρωτα και οι παραπάνω λέξεις και εκφραστικοί τρόποι δηλώνουν την πολυδιάστατη επίδρασή του στους ανθρώπους. Η επανάληψη, ειδικά, του ρήματος «μπορεί» ενισχύει τη σύνδεση των νοημάτων στην παράγραφο αναδεικνύοντας τις δυνατότητες και τις επιδράσεις του έρωτα.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Ο έρωτας μπορεί να σε στείλει στα ουράνια: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Ο έρωτας μπορεί να σε κάνει πολύ ευτυχισμένο/η

- Παραμένει ζωντανός: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.
Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Διατηρείται.

- Ο έρωτας όμως γεννιέται στο σταυροδρόμι των προσωπικών μας επιδιώξεων: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Ο έρωτας δημιουργείται, όταν επιδιώκουμε.

- Ο έρωτας φαντάζει ως το μαγικό εισιτήριο για τον κόσμο των ενηλίκων: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Νομίζουμε ότι, όταν ερωτευόμαστε, γινόμαστε ενήλικες.

- ο έρωτας λειτουργεί σαν μια υπενθύμιση: μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση.

Αναφορική/Δηλωτική χρήση: Όταν είμαστε ερωτευμένοι, θυμόμαστε.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Η θύμηση της νιότης ξυπνά ευχάριστα συναισθήματα στο ποιητικό υποκείμενο (*μ' ευφραίνεις, με την καρδιά στα χείλη, γλύκα*). Αναπολεί με χαρά την ηλικία των είκοσι ετών, ηλικία γεμάτη ενέργεια (*Χορός το βήμα σου, ανασταίνει κ' η αύρα που ανασαίνεις, νεράκι πίνεις, και είν' αρχή ζωής μακαρισμένης*), αρχή μιας ευτυχισμένης ζωής, με θετική αύρα και διάθεση. Το στοιχείο που φαίνεται ότι νοηματοδοτεί τη ζωή του στη νεανική ηλικία και τροφοδοτεί γλυκά την ανάμνηση είναι ο έρωτας (*Και από το σπίτι να περνάς της πολυαγαπημένης*). Στην τρίτη στροφή του ποιήματος αποτυπώνεται η διασύνδεση έρωτα και νιότης, φαίνεται ότι ο έρωτας είναι η δύναμη που προσδιορίζει τη συμπεριφορά του και τον τρόπο που βλέπει τον κόσμο, τον κάνει να χαίρεται τις ομορφιές της φύσης και τη γλύκα της νιότης και της ζωής και να θεωρεί την ανταπόκριση της αγαπημένης του ως φως και πηγή της μεγαλύτερης ευτυχίας.

Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης και συναισθηματικής ανταπόκρισης του κειμένου, αλλά και τον παραστατικό τους κύκλο οι μαθητές/τριες μπορούν να εκφράσουν τη συμφωνία ή τη διαφωνία τους με την αντίδραση του ποιητικού υποκειμένου.

Ειδικότερα, μπορούν να τη θεωρήσουν υπερβολική και ρομαντική για τα δεδομένα της εποχής μας ή να συμφωνήσουν με την αναγεννητική δύναμη του έρωτα και τη γλυκιά ανάμνηση της νιότης.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 48. 14683

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η αγάπη συνδέεται με τη διαδικασία διαμόρφωσης δεσμού στο οικείο περιβάλλον, καθώς μέσα σε αυτό ικανοποιούνται ανάγκες, όχι μόνο οι βασικές (τροφή, υγιεινή, σωματική προστασία), αλλά και οι συναισθηματικές.
- Η αγάπη εκτείνεται από τους γονείς, στα παιδιά, στον/ στην σύντροφο.
- Βασικό της γνώρισμα είναι η ανάγκη κάθε ανθρώπου να τροφοδοτεί και να τροφοδοτείται με αγάπη διαρκώς.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η λέξη «Ωστόσο» τονίζει τη θέση που υποστηρίζεται σε όλη την παράγραφο, δηλαδή πως η ανάγκη για αγάπη είναι ακόρεστη στον άνθρωπο, πρόκειται για μια ανάγκη που ζητά διαρκώς ικανοποίηση. Κρίνεται απαραίτητη αυτή η υπενθύμιση, νοηματικά δηλώνοντας αντίθεση σε σχέση με το προηγούμενο νόημα, αφού στις δύο προηγούμενες περιόδους λόγου από αυτή που εισάγεται με τον αντιθετικό σύνδεσμο «Ωστόσο» γίνεται λόγος για την σημασία της αγάπης στα πρώτα χρόνια της ζωής του ανθρώπου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η αγάπη τροφοδοτεί την ανθρώπινη ύπαρξη, προσδίδει χρώμα στις διαπροσωπικές σχέσεις: Η αγάπη είναι απαραίτητη στη ζωή του ανθρώπου, κάνει πιο ενδιαφέρουσες τις διαπροσωπικές σχέσεις.

Η μεταφορική γλώσσα προσδίδει ζωντάνια στον λόγο, ζωηρεύει τη φαντασία του δέκτη με αποτέλεσμα την πιο γόνιμη και ουσιαστική πρόσληψη του νοήματος. Παράλληλα, ο λόγος γίνεται πιο στοχαστικός, δημιουργείται προβληματισμός στον δέκτη, καθώς το μήνυμα προβάλλεται με πιο έμμεσο και συνυποδηλωτικό τρόπο.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 παρατηρούμε μια έντονη αλλαγή της συναισθηματικής κατάστασης του ποιητικού υποκειμένου, όπως αυτή αποτυπώνεται με την αντίθεση που κυριαρχεί στην αρχή και στο τέλος του ποιήματος. Στην αρχή η ατμόσφαιρα είναι εορταστική και επικρατεί θετική διάθεση, αυτή του ερωτευμένου (χαρωπό λιμάνι, γιορταστικά με γιασεμιά και ρόδα στολισμένο, στην ανοιξιιάτικη αύρα, στο χρυσό πεδάλιο κ.ά.), αλλά το ταξίδι (της αγάπης) ήταν μακρύ και το βρήκε ο χειμώνας, που διαδέχεται την Άνοιξη. Η ατμόσφαιρα πλέον είναι αρνητική, ομιχλώδης και τρικυμισμένη και τα συναισθήματα ανάλογα (Οι φανταχτές κι ανάλαφρες παντιέρες μουσκευτήκαν, τα χρώματα ξεβάψανε και τ' άνθη εμαραθήκαν, το πλοίο απόμεινε ακυβέρνητο στο κύμα τ' αφρισμένο, το φτωχό όνειρο στην πρύμνη πεθαμένο). Το Όνειρο, η αγάπη, έχει πλέον σβήσει, η επιθυμία και το συναίσθημα έχουν ξεθυμάνει, ο χρόνος έχει λειτουργήσει ανασταλτικά στο ταξίδι.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 51. 14686

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας πιστεύει ότι οι άνθρωποι παριστάνουν συχνά έναν χαρακτήρα που δεν έχουν, γιατί επιθυμούν την αποδοχή και αναγνώριση των άλλων, την οποία όμως δεν εξασφαλίζουν εύκολα. Πάντως, επειδή η αληθινή αγάπη δεν ταυτίζεται με τον εγωισμό ή με την εξάρτηση από τον άλλο, αγαπάμε πραγματικά μόνο τον «σύντροφο» που αποδεχόμαστε αυθόρμητα, με τα ελαττώματά του, όχι εκείνον που υπάρχει, για να ικανοποιεί το εγώ μας.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στους στίχους του τάνγκο ο ερωτευμένος άντρας προσκαλεί την αγαπημένη του να τον αποδεχτεί, όπως είναι, με τα προτερήματα και τα ελαττώματά του, δηλώνοντας ότι δεν του είναι βολετό να αλλάξει χαρακτήρα, αν και το θέλει. Η επίγνωση όμως των ελαττωμάτων από μέρους ενός ανθρώπου φανερώνει και αυτογνωσία, γι' αυτό και ο συγγραφέας διατυπώνει στην αρχή της παραγράφου την άποψη ότι, αφού γνωρίσουμε τον εαυτό μας, μπορούμε να προσδοκούμε την αγάπη των άλλων.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να ενσωματωθεί, να αφομοιωθεί Να κερδίσει, να κατακτήσει
Είναι δεσμευμένοι στη Μάσκα, περσόνα Παρωθείς, προτρέπεις

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πιστεύω πως αυτό που δεν έχει πει ακόμη το ποιητικό υποκείμενο είναι πολύ πιθανό να είναι η λέξη «αγάπη», να δηλώσει, μ' άλλα λόγια, ανοιχτά την αγάπη του προς το πρόσωπο που τον ελκύει ερωτικά. Κι αυτό γιατί, προσωπικά, βλέπω το ερωτικό στοιχείο να κυριαρχεί στο ποίημα. Στον 1ο στίχο η αγαπημένη «Θα γελάσει απ' τα βάθη των χρυσών της ματιών» (τα μάτια είναι ισχυρό αντικείμενο ερωτικού πόθου και αποκαλούνται «χρυσά», πανέμορφα και πολύτιμα) – στον 2ο στίχο γράφεται ότι «είμαστε μες στον δικό μας κόσμο» (όπως όλοι οι ερωτευμένοι) – η 2η στροφική

ενότητα είναι γεμάτη ονειροπόληση και σχέδια για ένα μέλλον ομορφιάς και ευτυχίας – η τελευταία στροφική ενότητα κρύβει την επιθυμία της εκμυστήρευσης, της αποκάλυψης του πόθου, που χαρακτηρίζει κάθε ερωτευμένο σε σχέση με το ταίρι του. Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου ο/η μαθητής/τρια καλείται να γράψει την εντύπωση που του προκάλεσε η ανάγνωση. (π.χ. Το ποίημα για εμένα είναι μαγευτικό. Όταν το διαβάζω, με πλημμυρίζει η προσμονή της αποκάλυψης, θέλω σφοδρά να μάθω τι θα έλεγε το ποιητικό υποκείμενο κι αν όλα όσα ονειρεύεται για την αγάπη του θα γίνουν κατόπιν πραγματικότητα.)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 62. 14804

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Χαρακτηριστικά τού έρωτα στις τρεις πρώτες παραγράφους του Κειμένου 1:

- έχει θεϊκές ιδιότητες , αφού συνενώνει λαούς, χρονικές περιόδους, τη φαντασία με την πραγματικότητα
- αναστατώνει τα συναισθήματα, συνδυάζει φως και σκοτάδι, χαρά και δυστυχία
- στον «βωμό» του θυσιάζονται όνειρα, συναισθήματα, ακόμη και ανθρώπινες ζωές, ενώ η βίωσή του προκαλεί πολλές φορές αβάσταχτο ψυχικό πόνο
- είναι πηγή της ζωής και αντίπαλος του θανάτου, όμως παραμένει ασταθής και αναξιόπιστος.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 εξασφαλίζει τη συνοχή του λόγου του με την επανάληψη της λέξης «θεός» με την οποία χαρακτηρίζει – παραλληλίζει τον έρωτα. Ενδεικτικά: «Είναι ο μοναδικός θεός...», «ο απόλυτα διαχρονικά θεός», «Είναι ο μόνος θεός...».

Με αυτή την επιλογή επιχειρεί να αναδείξει τη σημασία του έρωτα αποδίδοντάς του θεϊκή διάσταση. Επίσης, ξεκινά το κείμενό του απαντώντας στην ερώτηση που περιέχει ο τίτλος

«Τι θεός είναι ο έρωτας;». Ο πρόλογος του κειμένου αποκτά πρωτότυπη χροιά, με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να εντάσσεται στο θέμα με τρόπο που να διεγείρεται το ενδιαφέρον του.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί το β' ενικό (*Προσφέρεις, προσφερθείς, να γευθείς*) και το α' πληθυντικό πρόσωπο (*δεν έχουμε, η ζωή μας*), τα οποία προσδίδουν στο κείμενο:

- β' ενικό πρόσωπο: αμεσότητα, θεατρικότητα, οικειότητα, διάθεση για πρόκληση συναισθημάτων, επικοινωνία, διαλογική προσέγγιση του συνανθρώπου που είναι σκλάβος και ταυτόχρονα προνομιούχος γιατί ζει τον έρωτα
- α' πληθυντικό πρόσωπο: οικειότητα, το αίσθημα της ομάδας, στην οποία ανήκει και ο συγγραφέας, και είναι αδύναμη μπροστά στην παντοδυναμία του έρωτα.

Με τον συνδυασμό των ρηματικών προσώπων ο λόγος αποκτά ποικιλία, ένταση, ενδιαφέρον και αγγίζει διανοητικά και συναισθηματικά τον αναγνώστη σε σχέση με ένα θέμα που ενδιαφέρει όλους.

Μετατροπή σε γ' ενικό πρόσωπο: Ο άνθρωπος προσφέρει τον εαυτό του χωρίς υπολογισμούς και σχεδιασμούς, χωρίς ανταλλάγματα και υστεροβουλίες. Γιατί όποιος δεν συναντήσει τον έρωτα, δεν έχει ζήσει τη ζωή του! Αν δεν προσφερθεί ολοκληρωτικά σ' αυτόν, δεν μπορεί να γευθεί την Ομορφιά του κόσμου και της ζωής. Αλλά δεν έχει άλλη επιλογή. Η ζωή του είναι ταξίδι για την αναζήτηση της ομορφιάς. Και είναι μόνο ο θεός έρωτας που ξέρει τα χαοτικά μονοπάτια της...

Η μετατροπή σε γ' ενικό πρόσωπο εκφράζει αμερόληπτη και αντικειμενική αντιμετώπιση του θέματος, καθολική ισχύ των γραφομένων, αποστασιοποίηση.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται:

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/-τρια επικεντρώνεται στο ακριβές ζητούμενο, η εστίαση σε περιπτώσεις, καθώς δεν έχει σημασία η ποσότητα αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία. Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας γίνεται αποδεικτική και βιωματική αναφορά στα διά βίου οφέλη του έρωτα για τον άνθρωπο.
- Η χρήση κυρίως ουδέτερου, πληροφοριακού ύφους, το οποίο, λόγω του θέματος, μπορεί να συνδυαστεί με πιο προσωπικές και συναισθηματικές αναφορές, με φειδώ πάντα.
- Η παρουσία του δοθέντος τίτλου.
- Η «συνομιλία» του τίτλου με το κείμενο που θα παραχθεί.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η εστίαση σε πολύ εξειδικευμένες περιπτώσεις που καταλήγουν να είναι παραδείγματα.
- Η χρήση του α' προσώπου.
- Γενικολογίες και συναισθηματισμοί.
- Η απουσία του δοθέντος τίτλου.

Ενδεικτικές περιπτώσεις:

Αφόρμηση για τους μαθητές/-τριες θα αποτελέσει η ανάγνωση του Κειμένου 1 και ο συνακόλουθός της προβληματισμός για τον έρωτα. Μέσω του έρωτα ο άνθρωπος:

- αποκτά νόημα, ουσία και ομορφιά στη ζωή του.
- αποφεύγει τον εγωκεντρισμό, καθώς μοιράζεται συναισθήματα και εμπειρίες.
- τονώνει την αυτοπεποίθησή του, γιατί νιώθει αποδεκτός.
- γίνεται πιο δημιουργικός σε κάθε ενασχόλησή του.
- ισχυροποιεί το αίσθημα της προσφοράς και της δοτικότητας.
- εκφράζει τον εαυτό του, αυτοπραγματώνεται και ολοκληρώνεται.
- αποκτά σωματική και ψυχική επαφή με τον άλλον, γνήσια επικοινωνία.
- χαίρεται και απολαμβάνει την ομορφιά του κόσμου και της ζωής.
- έχει την αίσθηση ότι «ζει πραγματικά τη ζωή του» γιατί γνωρίζοντας την ομορφιά, τον πόνο, την πληρότητα του έρωτα, βιώνει την ουσία της ζωής καθαυτής.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Οι συνεχείς ερωτήσεις της Τρισεύγενης στο συγκεκριμένο απόσπασμα του Κειμένου 2:

- αποτελούν καταιγιστική εξομολόγηση και ταυτόχρονα αυτοχαρακτηρισμό της ηρώιδας
- προβάλλουν τον συναισθηματικό κόσμο της ηρώιδας (να ξενυχτάω κάτω από τ' άστρα, να πλάθω πανηγύρια, χορούς να πλέκω, να χαίρουμαι τις χαρές του ήλιου, να γιορτάζω του αέρα τις γιορτές;)

- απευθύνονται ταυτόχρονα στον Πέτρο Φλώρη και στον εαυτό της και είναι στην πραγματικότητα ρητορικές
- προσδίδουν ένταση στον «θεατρικό» διάλογο
- καθιστούν το ύφος του κειμένου άμεσο, παραστατικό, γλαφυρό, οικείο.

(Οι μαθητές/τριες μπορούν να προσθέσουν ότι η λειτουργία των ερωτήσεων ενισχύεται από το ασύνδετο σχήμα, τις αρνήσεις και το πλήθος των βουλητικών προτάσεων.)

Επισήμανση

Απάντηση στην οποία δεν επιχειρείται σύνδεση της λειτουργίας των γλωσσικών επιλογών με το συγκεκριμένο απόσπασμα θεωρείται ημιτελής.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να παραθέσει με σαφήνεια τις δύο αντιτιθέμενες απόψεις και στη συνέχεια να τις ερμηνεύσει τεκμηριωμένα.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Η Τρισεύγενη:

- Εκφράζει την ανάγκη της νεαρής γυναίκας να ζήσει ελεύθερα, να χαρεί τη ζωή, να αποδεσμευθεί από τον περιορισμό και τις μικρότητες της κοινωνίας του χωριού, να γνωρίσει τον κόσμο και τον έρωτα, να σταθεί ίση δίπλα στον άνδρα που αγαπά, να εξουσιάσει τη ζωή της, να «πετάξει» μακριά.

Ο Πέτρος Φλώρης:

- Εκφράζει την άποψη του άνδρα της εποχής ότι η γυναίκα είναι η ρίζα του σπιτιού στον παραδοσιακό ρόλο της «δέσποινας και νοικοκυράς». Είναι το σταθερό σημείο όπου επιστρέφει ο άνδρας (και μάλιστα ο ναυτικός), για να βρει

παρηγοριά και ξεκούραση από τις περιπέτειές του, στις οποίες η σύζυγος δεν επιτρέπεται να τον ακολουθήσει γιατί είναι «η αγάπη», «η γυναίκα», «η ζωή», που έτσι θεωρεί ότι την προστατεύει, για να την προφυλάξει από τους κινδύνους της θάλασσας. (πώς θέλεις να σ' εμπιστευτώ στα κύματα;)

Η στάση των δύο προσώπων ερμηνεύεται επειδή:

- η Τρισεύγενη είναι χαρακτηριστικά μια σπάνια για τα δεδομένα της εποχής, ασυμβίβαστη γυναίκα που αγαπά την ελευθερία της και θυσιάζει τη σχέση της με τον πατέρα της για τον έρωτά της, ενώ ο Πέτρος Φλώρης είναι ο νέος άνδρας που θέλει να προστατεύσει την αγαπημένη του, να την αποτρέψει από το κακό.
- η Τρισεύγενη έχει, επιπλέον, να αντιμετωπίσει την κατάρα του πατέρα της, που τον απαρνήθηκε για τον γιο του εχθρού του, και το κουτσομπολιό του χωριού (*Αγνάντια του πατέρα μου το σπίτι, που θα χύνετ' απ' τους τοίχους του και θα βουίζη μέσ' στ' αυτιά μου, κάθε ώρα και στιγμή, η κατάρα του. Και με τον κόσμο γύρω μου, το χαροκόπο κόσμο και τον καταλαλητή!*). το έργο διαδραματίζεται στην Ρούμελη τη δεκαετία του 1860.
- το κοινωνικό πλαίσιο του χωριού της εποχής είναι στενό, υπάρχει έντονη κοινωνική κριτική, κυρίως σε βάρος των γυναικών, κάτω από την οποία ασφυκτιούν.

ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 9. 14336

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι επιπτώσεις του αναλφαβητισμού μπορούν να εντοπιστούν σε όλους του τομείς του ανθρώπινου βίου, ειδικότερα:

- Αδυναμία στην ασφαλή επιτέλεση βασικών καθημερινών διαδικασιών και λειτουργιών.
- Δυσχέρεια στην επικοινωνία σε συλλογικό και προσωπικό επίπεδο.
- Μειωμένη πολιτική και κοινωνική παρουσία.
- Εργασιακή στασιμότητα ή/και απώλεια δυνατότητας ανόδου.
- Δυσκολίες στη διαχείριση των οικονομικών.
- Απομάκρυνση από τα πολιτιστικά δρώμενα.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το χωρίο που εντοπίζεται ο ορισμός είναι: «Ο ορισμός ... καθημερινή τους ζωή».
- Το χωρίο που εντοπίζεται η διαίρεση είναι: «Μορφές ... ευάλωτες κοινωνικές ομάδες».

Επιλέγοντας τους δύο παραπάνω τρόπους ανάπτυξης ο συγγραφέας επιδιώκει να:

- οριοθετήσει την έννοια του αναλφαβητισμού, ώστε να διαμορφώσει, εξ αρχής, κοινό πλαίσιο αναφοράς με τους αναγνώστες,
- Καταγράψει τις κυριότερες μορφές του αναλφαβητισμού πληροφορώντας, παράλληλα, τους αναγνώστες για αυτές,
- εισάγει στο θέμα του αναλφαβητισμού που θα αναπτύξει με την διαίρεση, στο τέλος της παραγράφου, προϋδεάζει για τη δομή του κειμένου που θα ακολουθήσει,
- ενισχύσει τη σαφήνεια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)β

1. β
2. α
3. γ
4. δ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Γενικό πλαίσιο: Ο δάσκαλος έχει υιοθετήσει μία στάση ζωής η οποία είναι αμετάβλητη και προκαθορισμένη «η ζωή απαιτεί μία τάξη». Ειδικότερα:
 - Εκφράζεται μια διαφορετική αντίληψη για την κοινωνική θέση των δύο φύλων: του αγοριού για τη διαδοχή/συνέχεια της οικογένειας «δεύτερος γιος για το όνομα δεν ήτανε και λίγο» και του κοριτσιού για τη δημιουργία της «ετοιμαζότανε ... από μικρή για γάμο».
 - Αυτό γίνεται ορατό ήδη από τη γέννηση, καθώς τα κορίτσια εξασκούνταν από νωρίς στην ανατροφή των μικρότερων αδελφών «να μάθουν ... παιδί», ειδικά όταν επρόκειτο για αγόρια για τα οποία «απαιτείται η μέγιστη προσοχή».
 - Δεν είχαν δικαίωμα για την επιλογή του συζύγου «έδωσε ... με προξενιό», αλλά και των διαδικασιών του γάμου τους «όρισε να γίνει του χρόνου ο γάμος».
 - Υπήρχε αυστηρός κώδικας συμπεριφοράς, τον οποίο διδασκόταν εντός της οικογενειακής εστίας «μαθαίνοντας υπακοή, σιωπή, τάξη, μαγείρεμα, συγκύρισμα και άλλα».
 - Δεν είχαν δικαίωμα στη μόρφωση και, μάλιστα, «είχε βάρος στη συνείδησή του» το γεγονός ότι δίδαξε κάποια «λίγα γράμματα» στις γυναίκες του σπιτιού.
- Η οικονομική κατάσταση δεν διαφοροποιεί την αντίληψη για την μόρφωση των εύπορων κοριτσιών τα οποία «πήγαιναν εσωτερικές στα πιο καλά σχολεία», εφόσον μετά τον γάμο τους «τα ξεχνούσαν όλα». Οι μαθητές/τριες, ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου, καλούνται να γράψουν τις σκέψεις τους προκάλεσε η ανάγνωση. Ενδεικτικά:
 - Το γεγονός ότι ο δάσκαλος, αν και μορφωμένος, δεν μπόρεσε να διαφοροποιηθεί από τις κυρίαρχες αντιλήψεις του 1878 στην Κρήτη.

- Αντιθέτως, κάποιος μπορεί να αναφέρει ότι είναι ένα θετικό πρώτο βήμα, για να μορφωθούν τα κορίτσια, έστω και στο σπίτι.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 17. 14445

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία αφομοίωσης και χρησιμοποίησης στην καθημερινότητα των στοιχειωδών γνώσεων που αποκτώνται στο σχολείο.

Οι συνέπειές του είναι:

- Καταργείται η πιθανότητα προόδου, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται τα βασικά εφόδια
- Κοινωνικά δημιουργείται ο τύπος του μορφωμένου – αμόρφωτου ανθρώπου
- Αδυναμία ορθής συμπεριφοράς

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Πρόλογος στο Κείμενο 1 περιλαμβάνει στοιχεία έρευνας από την ΑΔΠΠΔΕ, τα οποία λειτουργούν ως αφορμή για το θέμα που αναλύει ο συντάκτης στη συνέχεια. Αποτελεί κατάλληλη εισαγωγή για το ζήτημα του λειτουργικού αναλφαβητισμού που αναλύεται στη συνέχεια. Ακόμη, προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και τον προβληματίζει, καθώς αναφέρεται πως τα στοιχεία της έρευνας προκαλούν σοκ και οι επιδόσεις των μαθητών είναι απογοητευτικές. Επομένως, ο Πρόλογος εισάγει τον αναγνώστη στο θέμα και προκαλεί το ενδιαφέρον του για τον προβληματισμό.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Σκοπός των σημείων στίξης:

- Στην πρώτη περίπτωση τα εισαγωγικά δηλώνουν τη μεταφορική χρήση της λέξης «εφόδια». Κυριολεκτικά, θα χρησιμοποιούσαμε τη λέξη «γνώσεις»
- Στη δεύτερη περίπτωση, η άνω κάτω τελεία δηλώνει την επεξήγηση που ακολουθεί. Χρησιμοποιείται η μεταφορική φράση «το άλλοθι του μέλλοντός τους» τίθεται η άνω κάτω τελεία και στη συνέχεια επεξηγείται η φράση (ότι, δηλαδή, τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημά τους).
- Τα αποσιωπητικά, στην τρίτη περίπτωση, δηλώνουν την πρόθεση του συντάκτη να προσθέσει και άλλα στοιχεία, όμως, δεν το κάνει, για να προβληματίσει τον αναγνώστη. Ακόμη, φανερώνει τη συναισθηματική του

φόρτιση, με τη μεταφορά «χαμένοι από χέρι», εφόσον πιστεύει πως για τους ενηλίκους υπάρχουν ελάχιστα περιθώρια βελτίωσης.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η αφηγήτρια στο Κείμενο 2 υιοθέτησε μία δυναμική στάση απέναντι στο πρόβλημα που της δημιούργησε η μετανάστευση, τον αναλφαβητισμό. Τον αντιμετώπισε με μεθοδικές ενέργειες (*Σε ηλικία εικοσιέξι ετών γράφομαι στα θερινά τμήματα του Πανεπιστημίου του Νεσατέλ, για να μάθω να διαβάζω*) και δεν έθεσε τον εαυτό της στο κοινωνικό περιθώριο. Αν και μπόρεσε να μιλήσει την ξένη γλώσσα, πήγε στο σχολείο, άρχισε από την αρχή, για να μπορέσει να μάθει να γράφει και να διαβάζει στη νέα γλώσσα, να επικοινωνήσει με το παιδί της και να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο (*Δύο χρόνια μετά παίρνω το πιστοποιητικό εκμάθησης της γαλλικής γλώσσας με εύφημο μνεία. Ξέρω να διαβάζω, ξέρω πάλι να διαβάζω*). Παρόλο που γνώριζε πως δε θα φτάσει το επίπεδο εκμάθησης της νέας γλώσσας σε εκείνο των φυσικών ομιλητών, δεν υποχώρησε και ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη χώρα υποδοχής (*Να γράφω στα γαλλικά, είμαι υποχρεωμένη. Είναι ένα στοίχημα. Το στοίχημα μιας αναλφάβητης*).

Η αφήγηση μπορεί να προκαλέσει ποικίλα συναισθήματα και σκέψεις στον/στη μαθητή/τρια. Ικανοποίηση, χαρά και θαυμασμό για τη θέληση και το δυναμισμό που επέδειξε η αφηγήτρια να αντιμετωπίσει το πρόβλημά της. Θλίψη και αρνητικά συναισθήματα, αν γνωρίζει ανάλογες περιπτώσεις ανθρώπων που δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν τον αναλφαβητισμό, με αποτέλεσμα την κοινωνική περιθωριοποίηση. Αδιαφορία, αν θεωρεί πως το ζήτημα του αναλφαβητισμού δεν τον/την αφορά άμεσα. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρχει αιτιολόγηση της απάντησης.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 38. 14493

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η ισότιμη συμμετοχή των προσφύγων στην εκπαιδευτική διαδικασία κρίνεται αναγκαία

- για την ομαλή ανάπτυξη των παιδιών.
- για την αποφυγή του αναλφαβητισμού, του κοινωνικού αποκλεισμού, της φτώχειας.
- για την έγκαιρη εκμάθηση βασικών δεξιοτήτων: ανάγνωση, γραφή, κατανόηση κειμένου, αριθμητική.
- για την καλλιέργεια της ανεκτικότητας, την καταπολέμηση του ρατσισμού, τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας μέσω της συμμετοχής τους στην κοινωνικοπολιτική ζωή.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 1η παράγραφο αναφέρεται η έννοια του «κλασικού» αναλφαβητισμού που συνδέεται με τη φτώχεια και τις προκαταλήψεις, ενώ στη 2η παράγραφο επισημαίνεται η σύγχρονη διάστασή του, ο ψηφιακός αναλφαβητισμός. Οι δύο παράγραφοι έχουν νοηματική συνάφεια στη βάση της έννοιας του αναλφαβητισμού, γι' αυτό δίνονται και σχετικοί ορισμοί.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

οξύ= έντονο, μεγάλο

ανθούν = αναπτύσσονται, κυριαρχούν όγκο = σύνολο, πληθώρα

ροών = κινήσεων

πλουραλιστική = πολυφωνική, πολυδιάστατη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Βασικά σημεία του κειμένου στα οποία θα στηριχθεί η απάντηση:

- *Τη μόρφωση την ήθελε, για να μπορέσει να ικανοποιήσει τα ερωτηματικά που είχε μέσα της.*
- *Αμέτη-μουαμέτη τόβαλε να μορφωθεί, για να καταλάβει τι γίνεται στο γύρω της. Γιατί να υπάρχει τέτοια ανισότητα, τέτοια σκληρότητα, τέτοια απανθρωπιά. Ποιος φταίει; Και τι κάνει επιτέλους αυτός ο πανάγαθος Πλάστης που στέκεται και σεργιανά αυτή την ασυναρτησία που δημιούργησε; Και τι μπορείς να κάνεις για να βοηθήσεις σε τίποτα;*

Στις αρχές του 20ου αιώνα (1920) η μόρφωση δεν ήταν δεδομένη για μια γυναίκα, αφού κύριος στόχος ήταν ένας καλός γάμος.

Η Άννα επιθυμεί να μορφωθεί

- για να απαντήσει στα ερωτηματικά που τη βασανίζουν
- για να ερμηνεύσει τον κόσμο γύρω της
- για να κατανοήσει τους λόγους που επικρατεί η ανισότητα και η απανθρωπιά
- για να ξεπεράσει τις προλήψεις και τις προκαταλήψεις της εποχής της
- για να μπορέσει να αναλάβει δράση και να βοηθήσει τους γύρω της

Ο μαθητής μπορεί να

- συμμαριστεί την επιθυμία της Άννας, καθώς αντιλαμβάνεται τους προβληματισμούς της, αναγνωρίζει τη σημασία της μόρφωσης για την ερμηνεία κάποιων κοινωνικών φαινομένων, για την κοινωνική πρόοδο και την απαλλαγή από προκαταλήψεις και στερεότυπα που κρατούσαν δέσμιους τους ανθρώπους της εποχής της.
- θαυμάσει την Άννα για την τόλμη της να ξεπεράσει το κατεστημένο της εποχής και να διεκδικήσει το δικαίωμα στη μόρφωση που θα διευρύνει τους ορίζοντές της.
- αναγνωρίσει την έμφυτη περιέργειά της και την έντονη επιθυμία της για μόρφωση για κοινωνικούς και ανθρωπιστικούς λόγους κι όχι για οικονομική ή επαγγελματική αποκατάσταση, κριτήρια με τα οποία αντιμετωπίζεται σήμερα η μόρφωση.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 53. 14718

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συντάκτης του κειμένου εκτιμά πως ο αναλφαβητισμός οφείλεται:

- Στο χαμηλό μορφωτικό επίπεδο των γονιών.
- Στην υποβαθμισμένη θέση των γυναικών σε πολλές υπανάπτυκτες χώρες.
- Στη φτώχεια που προκαλεί έντονα βιοποριστικά προβλήματα και περιθωριοποίηση κοινωνικών ομάδων (Αθίγγανοι / μετανάστες).
- Σε ελλείψεις υποδομών, σε πολεμικές εχθροπραξίες ή στη διαβίωση σε απομονωμένες επαρχίες.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας του Κειμένου1 καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο αναλφαβητισμός αποτελεί εμπόδιο σε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα. «ο αναλφαβητισμός δεν είναι . . . κάθε τομέα».

Η χαρακτηριστική λέξη που αυτό διατυπώνεται είναι η λέξη «επομένως».

Τα επιχειρήματα που προηγούνται αυτού του συμπεράσματος είναι τα ακόλουθα:

- Ο αναλφαβητισμός περιορίζει το βιοτικό επίπεδο, γεγονός που δημιουργεί ανάσχεση στην πρόοδο του ατόμου: «Η υποβάθμιση . . . του ανθρώπου».
- Ο αναλφαβητισμός οδηγεί σε κοινωνική και πολιτική περιθωριοποίηση και γι' αυτό το αναλφάβητο άτομο βιώνει συναισθήματα μοναξιάς και κατωτερότητας: «Ο αναλφάβητος συχνά απομονώνεται . . . κατωτερότητας».
- Οι εργασιακές επιλογές είναι περιορισμένες για τον αναλφάβητο, γεγονός που αυξάνει την εξάρτηση από τους άλλους: «Περιορίζεται το φάσμα . . . εξαρτάται από άλλους»

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «το μεγαλύτερο κύμα αναλφαβητισμού πλήττει...
- Το μεγαλύτερο ποσοστό αναλφαβητισμού παρατηρείται στη νότια και δυτική Ασία.

- «Πρώτες το νήμα του αναλφαβητισμού κόβουν οι γυναίκες»
- Οι γυναίκες αποτελούν τον πιο αναλφάβητο πληθυσμό.
- «ο αναλφάβητος . . . πλημμυρίζεται από συναισθήματα κατωτερότητας» . . . διακατέχεται από συναισθήματα κατωτερότητας.

Το ύφος του λόγου μετά την αντικατάσταση διαφοροποιείται, γιατί ο λόγος χάνει τη ζωντάνια που πρόσφερε η μεταφορική χρήση της γλώσσας και την πρόκληση συναισθηματικής φόρτισης στον αποδέκτη. Έτσι θα λέγαμε πως μεταβάλλεται σε ένα ύφος πιο αντικειμενικό, απρόσωπο και τυπικό. Πληροφορεί και δεν ευαισθητοποιεί τον αποδέκτη για το πρόβλημα του αναλφαβητισμού.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διατύπωση από τους/τις μαθητές /τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί / τεκμηριωθεί με στοιχεία / χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικά:

Το ποιητικό υποκείμενο προτρέπει κάθε αμόρφωτο άνθρωπο, ανεξαρτήτου κοινωνικής ή οικονομικής κατάστασης, φύλου ή ηλικίας «...άνθρωπε στο άσυλο, . . .στη φυλακή, . . .γυναίκα, . . .εξηντάχρονη . . . άστεγε . . . παγωμένη) να προσπαθήσει να μορφωθεί, είτε αυτό εκφράζεται με τον απλό γραμματισμό

«μάθαινε το αβγ» είτε με τη δια βίου μάθηση, που θα βελτιώσει τη δυνατότητα κατανόησης του κόσμου και την ποιότητα ζωής. Εκτιμά ότι ποτέ δεν είναι αργά για τη μόρφωση, γιατί αυτή θα προσδώσει τη δυνατότητα αυτοκαθορισμού, «εσύ να πάρεις πρέπει . . . εξουσία», οικονομικής ανεξαρτησίας «άρπαξε το . . . είναι ένα όπλο» και αποφυγής εξαρτήσεων και χειραγώγησης «μην αφεθείς να πείθεσαι», «έλεγε τον λογαριασμό . . . πληρώσεις». Όλα αυτά τα μηνύματα αισθητοποιούνται μ' έναν ασθματικό και καταγιγιστικό ρυθμό μέσω των επαναλήψεων στίχων, της χρήσης προστακτικών και του κοφτού και άμεσου ύφους (β' ενικό πρόσωπο).

Οι μαθητές / τριες μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους (π.χ. αν εκτιμούν ότι αυτή η στάση έχει αξία διαχρονική και σήμερα ή είναι πια παρωχημένη) ανάλογα με το βαθμό πρόσληψης του κειμένου και τα προσωπικά τους βιώματα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 63. 14831

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Λάθος β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Σωστό
- ε. Σωστό

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αρθρογράφος ξεκινώντας το κείμενό της με την προσωπική μαρτυρία του 17χρονου πετυχαίνει να αποδώσει με άμεσο και ελκυστικό τρόπο το κύριο θέμα προβληματισμού που είναι η πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου επιστρατεύοντας το βιωματικό στοιχείο. Επιπλέον, στην προλογική παράγραφο καταφέρνει να δημιουργήσει πρωτοτυπία αποφεύγοντας κοινότοπες εισαγωγές με γενικές αναφορές στην εποχή μας και τα προβλήματα που εμφανίζονται σε αυτήν. Αιφνιδιάζει τον αναγνώστη, δημιουργεί περιέργεια, επικοινωνεί άμεσα, αποκαλύπτει άμεσα την εσωτερική κατάσταση του μαθητή, που τον οδηγεί στην πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- α) τον κίνδυνο να διακόψουν οριστικά τη φοίτηση / τον κίνδυνο να διακοπεί οριστικά η φοίτηση
- β) κίνητρα για να δημιουργήσουν
- γ) η ανάγκη να σχεδιάσουν προληπτικές παρεμβάσεις Πριν τη μετατροπή με τις ονοματικές φράσεις το ύφος του λόγου είναι επίσημο, σοβαρό, σύνθετο και πυκνό. Με τη μετατροπή σε ρηματικές φράσεις το ύφος του λόγου γίνεται πιο απλό έτσι το κείμενο γίνεται πιο κατανοητό και εύληπτο, διότι με τα ρήματα τα νοήματα αποδίδονται πιο αναλυτικά και με πιο σαφή τρόπο.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: άρθρο (350-400 λ.) στη σχολική εφημερίδα

Χαρακτήρας: επικαιρικός

Σκοπός: να πληροφορήσει – να ερμηνεύσει - να σχολιάσει

Τίτλος: σύντομος και περιεκτικός

Γλώσσα: αναφορική

Ύφος λόγου: σχολικό έντυπο => απλό- οικείο

Θετικά αξιολογούνται:

- Η αφόρμηση από την επικαιρότητα.
- Ο βαθμός στον οποίο ο /η μαθητής /-τρια επικεντρώνεται στα ακριβή ζητούμενα.
- Η ποιότητα των ιδεών και όχι η ποσότητα.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η χρήση παραδειγμάτων, χωρίς να συνδέονται με τα ζητούμενα της παραγωγής λόγου.
- Η αποκλειστική χρήση του α΄ ή του β΄ ρηματικού προσώπου.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικοί άξονες ανάλυσης:

α) Οι μαθητές/τριες τοποθετούνται για συγκεκριμένο αίτιο με την αποδοχή ή την απόρριψή του.

- εξάρτηση από το διαδίκτυο: τάση για απομόνωση, παθητικότητα, αδιαφορία για τη σχολική επίδοση που ενδεχομένως να οδηγεί σε σταδιακή απομάκρυνση από το σχολικό περιβάλλον. Οι έρευνες δείχνουν ότι δυσκολεύει την παρακολούθηση μαθημάτων.
- σχολικός εκφοβισμός: φόβος του εφήβου να προσέλθει στο σχολείο, άγχος, ψυχικός πόνος που προκαλεί αναστάτωση, χαμηλή αυτοεκτίμηση,

συναισθήματα κατωτερότητας, με αποτέλεσμα να αποσύρεται από την ενεργό σχολική ζωή.

Οι μαθητές/τριες μπορούν να επιχειρηματολογήσουν αναφέροντας παραδείγματα από την εμπειρία τους για τον τρόπο που οι παραπάνω λόγοι αποθαρρύνουν τους εφήβους από τη συνέχιση των σπουδών, επηρεάζουν τη σχολική επίδοση, δημιουργούν προβλήματα συμπεριφοράς και πειθαρχίας.

Σε περίπτωση μη αποδοχής των συγκεκριμένων αιτιών οφείλουν να τεκμηριώσουν με κατάλληλη επιχειρηματολογία, όπως δυσλειτουργία οικογένειας, χαμηλή κοινωνική και οικονομική κατάσταση, μειωμένες προσδοκίες γονέων κ.ά.

β) Δράσεις σχολικής κοινότητας:

- Σύλλογος Διδασκόντων: κίνητρα για εμπλοκή των μαθητών/τριών στη σχολική ζωή, προσπάθεια για να γίνει πιο «παιγνιάδες» το μάθημα, ενεργοποίηση του Συμβούλου σχολικής ζωής, συμβουλευτική (σε σταθερή ή περιστασιακή βάση), ανοιχτός διάλογος επικοινωνίας με τους / τις μαθητές / τριες, αίσθηση «ανήκειν», μέριμνα για επαφή με κοινωνικές υπηρεσίες.
- Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων: συνεργασία με τη διοίκηση και τους εκπαιδευτικούς του σχολείου, πρόσβαση σε υπηρεσίες κοινωνικής στήριξης για γονείς και μαθητές.
- Μαθητικά Συμβούλια: άμεση αναφορά ανάλογων περιπτώσεων, συμμετοχή στη σχολική διαδικασία λήψης αποφάσεων (π.χ. πρόγραμμα σχολικής διαμεσολάβησης, ομάδες φιλίας), να ζητείται μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τους εκπαιδευτικούς για ανάλογα ζητήματα.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

«όλα τα πορτοπαράθυρα του μυαλού μου»: η μεταφορά αποδίδει με γλαφυρό και παραστατικό τρόπο την έντονη επιθυμία της ηρωίδας για μάθηση και δείχνει ότι είναι έτοιμη να δεχτεί τον νέο κόσμο που ανοίγεται μπροστά της.

«ρούφηξα τη διδαχή του όπως το ξερό σφουγγάρι το νερό»: η παρομοίωση αποτυπώνει τον ζήλο της ηρωίδας για γνώση που συνιστά για την ύπαρξή της πηγή ζωής.

(Η επιλογή των σχημάτων λόγου είναι ενδεικτική. Ο / Η μαθητής / τρια μπορεί να κάνει διαφορετικές επιλογές).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο πατέρας αρνείται τη μόρφωση της κόρης του («ούτε ήθελαν ούτε καταδέχονταν να ασχοληθούν με τη μόρφωση ενός κοριτσιού»), στάση αντιφατική και υποκριτική, αφού ο ίδιος και ο γιος του είχαν εξαιρετική μόρφωση. Ενώ, λοιπόν, το αναμενόμενο θα ήταν να είναι ένας άνθρωπος ανοιχτόμυαλος, προοδευτικός που θα έχει απορρίψει αναχρονιστικές απόψεις και θα έχει ενστερνιστεί και υιοθετήσει ιδέες που προσιδιάζουν σε ένα καλλιεργημένο άτομο, εντούτοις προβαίνει σε διακρίσεις ανάμεσα στα δυο παιδιά του και αναπαράγει στερεότυπα της εποχής για την κατωτερότητα της γυναίκας («Τους φαινόταν ανήκουστο και επιζήμιο να γυρεύει γράμματα ένα κορίτσι!»).

Ο τρόπος με τον οποίο στην αφήγηση ο πατέρας απευθύνεται στην κόρη του, για να τη μάθει να διαβάζει ιταλικά, είναι ενδεικτικός της άποψής του για τη μόρφωση της κόρης του και της απαξίωσης γενικά που είχε για το προνόμιο μιας γυναίκας να μάθει γράμματα. Στη χαλαρή ατμόσφαιρα της εξοχής αντιμετωπίζει με παιγνιώδη τρόπο («δεν είχε πώς να περάσει την ώρα του, το βρήκε διασκεδαστικό») την εκπαίδευση της κόρης του και φαίνεται να μην έχει πραγματικό ενδιαφέρον για αυτή, καθώς είναι σίγουρος για την αποτυχία του εγχειρήματος («Ήταν σίγουρος πως δε θα καταλάβαινα και πολλά πράγματα»).

ΓΕΛΙΟ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 55. 14787

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η κύρια αιτία που προκαλεί την απουσία του γέλιου από τη ζωή του ανθρώπου σήμερα είναι η ανταγωνιστικότητα της εποχής. Ο σύγχρονος άνθρωπος μοχθεί να αποκτήσει υλικά αγαθά, πλούτη και τιμές, και λησμονεί να εξερευνήσει τον εαυτό του και τις ανάγκες του. Ο ελεύθερος χρόνος, επομένως, έχει εκλείψει απ' τη ζωή του, ενώ τα συναισθήματά του καταπιέζονται αφόρητα.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ένας από τους τρόπους ανάπτυξης της παραγράφου είναι η αντίθεση. Ειδικότερα, στο σημείο

«Γυρνώντας όμως πίσω στο παρελθόν...» ο συγγραφέας αντιπαραβάλλει τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι κατά το παρελθόν αντιμετώπιζαν ό,τι τους συνέβαινε, με αυτόν της σύγχρονης μας πραγματικότητας. Χαρακτηριστική τους αντίδραση αποτελούσε η ευθυμία και το γέλιο για τις καταστάσεις που αντιμετώπιζαν, παρά το γεγονός της έλλειψης χρημάτων και ακαδημαϊκής γνώσης, καθώς και της απουσίας κοινωνικής καταξίωσης για το πρόσωπό τους. Στην πραγματικότητα, οι έννοιες που αντιπαρατίθενται είναι «παρόν – παρελθόν», «σύγχρονος άνθρωπος – άνθρωπος του παρελθόντος», «δυσθυμία – ευθυμία», «αίσθημα ανικανοποίητου – αίσθημα ικανοποίησης» και

«έχειν – μη έχειν». Σκοπός αυτών των αντιθέσεων που ρητά ή υπόρρητα διατρέχουν την παράγραφο είναι να γίνει φανερό ότι η εποχή μας – με τους ταχύτατους ρυθμούς και παρά τα υλικά αγαθά που προσφέρει – δεν παρουσιάζει δείγματα ευτυχίας, αλλά αντίθετα δημιουργεί αίσθημα ασφυξίας και ψυχικού μαρασμού για τον σύγχρονο άνθρωπο.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Μεταφορική/συνυποδηλωτική λειτουργία της γλώσσας («θωρακισμένος άνθρωπος», «της σιδηρόφρακτης πανοπλίας»).

2. Επανάληψη («Τον βλέπουμε να λυγίζει κάτω από το ασήκωτο βάρος της σιδηρόφρακτης πανοπλίας που φοράει. Νομίζει ότι φοράει την πανοπλία ...»).
- Εναλλαγή ρηματικών προσώπων (γ' ενικό πρόσωπο και α' πληθυντικό πρόσωπο – «είναι ... τον βλέπουμε ... σκάβει ...»).
- Με τη μεταφορική/συνυποδηλωτική χρήση της γλώσσας ο συγγραφέας απευθύνεται στο συναίσθημα με σκοπό την αισθητική συγκίνηση των αναγνωστών/-στριών. Ταυτόχρονα, δημιουργείται ερέθισμα για τον προβληματισμό τους, καθώς το μήνυμα διατυπώνεται με τρόπο συνυποδηλωτικό.
 - Η επανάληψη υπογραμμίζει το κλίμα του ψυχολογικού αδιεξόδου και της συνεπακόλουθης ασφυξίας που βιώνει ο σύγχρονος άνθρωπος, δηλώνοντας έτσι τη συναισθηματική φόρτιση του συγγραφέα, με στόχο τη διέγερση του ενδιαφέροντος των αναγνωστών/-στριών.
 - Το γ' ενικό πρόσωπο εξυπηρετεί τον αντικειμενικό χαρακτήρα που θέλει να δώσει στις απόψεις του ο συγγραφέας, ενώ η εναλλαγή σε α' πληθυντικό πρόσωπο δίνει στις ίδιες απόψεις χαρακτήρα καθολικού ενδιαφέροντος, εκφράζει μια παρατήρηση που μπορεί να κάνει ο καθένας. Τέλος, με το α' πληθυντικό πρόσωπο δημιουργείται ευαισθητοποίηση και οικείο κλίμα που διαμορφώνει συνθήκες εύνοιας και συμπάθειας.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Ενδεικτικός τίτλος άρθρου: «Γελάστε, γιατί χανόμαστε...»

Θέση: Το γέλιο στις διάφορες μορφές του (αστειϊσμός, ανέκδοτο, σάτιρα και άλλες) μπορεί να χαρίσει αισιοδοξία στον άνθρωπο και να τον θωρακίσει απέναντι στις δυσκολίες της ζωής.

Ενδεικτική τεκμηρίωση: Το γέλιο

- Δίνει διαφορετική διάσταση στα πράγματα, προβάλλοντας τον κόσμο, αλλά και τις κάθε λογής αντίξοες καταστάσεις υπό διαφορετικό πρίσμα.
- Έχει λυτρωτική δύναμη και εκτονώνει τα αρνητικά συναισθήματα.
- Ενισχύει τη θετική διάθεση, δίνοντας δύναμη στον άνθρωπο για την υπέρβαση των εμποδίων.
- Απαλλάσσει τον άνθρωπο από το συσσωρευμένο άγχος, με αποτέλεσμα την τόνωση του ψυχισμού του για την αντιμετώπιση των δυσκολιών.
- Συμβάλλει στην αισιόδοξη ενατένιση της ζωής και βοηθά τον άνθρωπο να αποβάλει τον πεσιμισμό (απαισιόδοξη στάση) και τη μοιρολατρία.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Ο αφηγητής, στην αρχή του αποσπάσματος, με μια παραστατική εικόνα μάς πληροφορεί ότι η «στρουμπουλή καθηγήτινα» οργανώνει ένα παιχνίδι με σημειώματα, στα οποία γράφονται πικάντικες ερωτήσεις με ερωτικό κυρίως περιεχόμενο. Ο άντρας

της όμως που την ζήλευε υπερβολικά, παρουσιάζεται με μια μεταφορά να παρακολουθεί «δαγκωμένος απ' τη γωνιά του» τις πρωτοβουλίες της αγαπημένης του, τις οποίες προφανώς δεν εγκρίνει. Η αντίδραση του γυμνασιάρχη, από την άλλη πλευρά – καθώς αντικρίζει το σημείωμα που τον αφορά – περιγράφεται με μια μεταφορά, («προσπαθούσε να βρει κάτι άλλο νόστιμο να απαντήσει») και στη συνέχεια με μια αντίθεση («μα η κόρη με τα κόκκινα δεν έφευγε απ' το νου του»), η οποία και επιτρέπει στον αναγνώστη να κατανοήσει το δίλημμα που αντιμετώπισε προς στιγμήν ο πρωταγωνιστής.

Με τα παραπάνω εκφραστικά μέσα αισθητοποιείται στο κείμενο μια ατμόσφαιρα που χαρακτηρίζεται από χαρά και παιγνιώδη διάθεση. Το ύφος του κειμένου είναι απλό, γλαφυρό, εύθυμο και μερικές φορές κωμικό. Ο διηγηματογράφος πλάθει με τις φράσεις του ζωνηρές και παραστατικές σκηνές, που έχουν και θεατρικό χαρακτήρα, ενώ δημιουργεί το κλίμα με τρόπο που ο αναγνώστης αναρωτιέται ποιο είναι το μυστικό που κρύβει ο γυμνασιάρχης.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο γυμνασιάρχης, με κριτήριο τη συμπεριφορά ή/και την εκφορά του λόγου του, αφήνει την εντύπωση ότι κάτι κρύβει (ή προσπαθεί να κρύψει) από το πλήθος των παρευρισκόμενων. Ο/η μαθητής/-τρια μπορεί να εντοπίσει σημεία του Κειμένου 2, όπου γίνεται υπαινιγμός στην «ενοχή» του, όταν καλείται να απαντήσει στο ερώτημα που θέτει η καθηγήτρια («Τι θυμάστε με περισσότερη ευχαρίστηση;») στο πλαίσιο ενός παιχνιδιού:

- «Η τύχη που του 'φερε ... δεν έφευγε απ' το νου του»
- «Ο γυμνασιάρχης, σαν να πήρε κάποιαν απόφαση... το μετανόησε»

Σε συνδυασμό και με το σχόλιο που κάνει ο ίδιος στην παράκληση της καθηγήτριας να παραμείνει η παρέα στο σπίτι του στην αρχή του Κειμένου 2 («... όχι μόνον δε σας διώχνω, παρά αν είναι τρόπος να σας κρατήσω κι όλη τη νύχτα...»), ο/η μαθητής/-τρια δύναται να εξάγει το συμπέρασμα πως η κόρη με τα κόκκινα, η θύμηση της οποίας τού φέρνει ευχαρίστηση, είναι ένα πρόσωπο διαφορετικό από αυτό της γυναίκας του, η οποία είναι παρούσα.

ΓΛΩΣΣΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 4. 14420

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους ο δημοσιογράφος θέλησε να πάρει συνέντευξη από τον ράπερ, σύμφωνα με όσα αναγράφονται στο Κείμενο 1 είναι:

- Είναι από τους πιο διάσημους Έλληνες τραγουδιστές της μουσικής ραπ.
- Έχει δημοσιεύσει στο διαδίκτυο πολλά τραγούδια με μεγάλη επιτυχία και πολλές προβολές.
- Έχει θετική ενέργεια ως άτομο
- Η επιτυχία του στα τραγούδια του οφείλεται στη χρήση μιας νέας συνθηματικής γλώσσας.
- Έχει γνωρίσει από πολύ νωρίς την επιτυχία.
- Τα τραγούδια του έχουν γίνει αφορμή ακόμη και για πολιτικά σχόλια.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα μέλη της αναλογίας στην πρώτη απάντηση του ερωτώμενου είναι το επάγγελμα του δημοσιογράφου από τη μια και το επάγγελμα του τραγουδιστή ραπ από την άλλη με κοινό σημείο αναφοράς τη δυσκολία και το άγχος (κρίσεις πανικού).

Η επιλογή της αναλογίας στοχεύει στην ανάδειξη του άγχους που χαρακτηρίζει το επάγγελμα του τραγουδιστή, σύμφωνα με τον ερωτώμενο. Με την αναλογία ενισχύει με πιο άμεσο και σαφή τρόπο (με κριτική διάσταση, καθώς δημιουργείται το ερέθισμα της σύγκρισης στον αποδέκτη του μηνύματος) την αρχική του θέση ότι η παραγωγή ενός άλμπουμ δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το Κείμενο 1 έχει πολλές λέξεις που προέρχονται από την αγγλική γλώσσα, διότι:

α. Το κείμενο έχει δημοσιευτεί στην εφημερίδα Lifo, η οποία εκτός από οδηγός πόλης έχει και διαδικτυακή παρουσία, οπότε δικαιολογείται η χρήση ανάλογων λέξεων που ανταποκρίνονται σε ένα επίπεδο λόγου πιο σύμφωνο στη λογική του διαδικτυακού λόγου (λόγος υβριδικός, με στοιχεία γραπτού και προφορικού λόγου και με μεγαλύτερη γλωσσική χαλαρότητα).

β. Το κοινό στο οποίο απευθύνεται, καθώς είναι τραγουδιστής της ραπ μουσικής, είναι νεανικό (προφανώς το κοινό αυτό επισκέπτεται διαδικτυακά ιστοσελίδες τύπου της Lifo), χρησιμοποιεί στην προφορική ομιλία λέξεις της αγγλικής γλώσσας, οπότε το ύφος λόγου με αυτές τις λέξεις γίνεται πιο οικείο και φιλικό.

γ. Ο συνεντευξιαζόμενος είναι τραγουδιστής της ραπ μουσικής και χρησιμοποιεί ανάλογες λέξεις στα τραγούδια του. Άλλωστε, και ο ίδιος είναι νέος σε ηλικία.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το παράπονο του Μότσαρτ εκφράζεται στο τέλος του ποιήματος με κεφαλαιογράμματα γραφή που τονίζει ακόμη περισσότερο τη συναισθηματική του κατάσταση ως απόληξη του κατεστραμμένου τοπίου που περιγράφεται στους προηγούμενους στίχους. Το παράπονό του είναι ότι πουθενά πια δεν ακούγεται η μουσική του. Το επίρρημα «πια» δηλώνει υπόρρητα μια σύγκριση με το παρελθόν, επομένως γίνεται αντιληπτό ότι στο παρελθόν η μουσική που εκπροσωπεί ο Μότσαρτ είχε μεγάλη απήχηση.

Ο/η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του/της, ανάλογα με την προσωπική τοποθέτηση που έχει στο ποίημα και την εντύπωση που του/της προκαλεί το τοπίο και η καταστροφή που εικονίζεται σε αυτό. Ρόλο στην ανάπτυξη των σκέψεων έχει και το γνωστικό υπόβαθρο των μαθητών/τριών, καθώς ο Μότσαρτ είναι ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες κλασικής μουσικής, όπως αναγράφεται στον υπομνηματισμό.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 5. 14427

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με την Jacqueline de Romilly στο Κείμενο 1, η απόλαυση και η γοητεία της γλώσσας έγκειται στο ότι ο αναγνώστης ενός κειμένου μπορεί:

- να το αναπαριστά ολοζώντανο, μέσω της κινητοποίησης των αισθήσεών του
- να επικοινωνεί με τους συγγραφείς, παρά τους αιώνες που τον χωρίζουν από αυτούς
- να συνειδητοποιήσει ότι η γλώσσα διασώζει ό,τι έχει πραγματική αξία υπερβαίνοντας τα χωροχρονικά όρια.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας πετυχαίνει να μεταβεί στα νοήματα που αναπτύσσει ανά παράγραφο και να ενισχύσει τη συνεκτικότητα του κειμένου της με εκφραστικές διατυπώσεις που δηλώνουν τα συναισθήματα που της προκαλεί η φράση «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους». Στην 1^η παράγραφο του κειμένου παρατηρούμε την περίοδο λόγου: «Η λέξη ακουγόταν σαν λυρικό τραγούδι, είδα ξαφνικά εκεί μπροστά μου αστραφτερές τις δίνες του νερού», και την παραδοχή ότι «Και για μια στιγμή σταμάτησα την ανάγνωση, γεμάτη θαυμασμό». Στην αρχή της 2^{ης} παραγράφου η υποθετική πρόταση «Αν προσθέσουμε σ' αυτά την απόλαυση της γλώσσας» προωθεί την ομαλή μετάβαση στο νόημα σε συνδυασμό με την απόδοσή της «η ευχαρίστησή μου χρωματίστηκε με τη σκέψη». Τέλος, η συναισθηματική αντίδραση της συγγραφέα αποτυπώνεται και στην αρχή της 3^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1: «Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση¹ της γλώσσας:»

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. γ
2. γ
3. δ
4. α
5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το κοινό στοιχείο που συνιστά τη μαγεία τόσο του κινηματογράφου όσο και της ποίησης, σύμφωνα με το ποιητικό υποκείμενο, είναι η ατέρμονη ροή των εικόνων. Οι κινηματογραφικές εικόνες, που παρομοιάζονται με ποταμό που ρέει ή με κορδέλα που ξετυλίγεται (στ. 3, 16, 17), όπως άλλωστε και οι ποιητικές, έχουν δική τους αυτόνομη ζωή, που φανερώνεται μπροστά στα μάτια του θεατή, όπως και του αναγνώστη, με πηγαία δύναμη.

Ο μαθητής/η μαθήτρια μπορεί να συμφωνήσει με τη διασύνδεση κινηματογράφου και ποίησης, τονίζοντας ότι η συνεχής εναλλαγή των εικόνων συνιστά την ίδια την ουσία της κινηματογραφικής και της ποιητικής δημιουργίας. Οι εικόνες κινούνται ολοζώντανες μπροστά στα μάτια των θεατών και των αναγνωστών, χάρη στην κάμερα και το μοντάζ από τη μία πλευρά και τον ποιητικό λόγο από την άλλη, αποκαλύπτοντας μια θαυμαστή και ονειρική οικουμένη. Μπορεί όμως και να διαφωνήσει, λέγοντας πως η μαγεία του σινεμά έγκειται στη σύνδεση της εικόνας με τον ήχο και τη μουσική ή στην πλοκή και στο ταλέντο των ηθοποιών, ενώ αντίθετα η γοητεία της ποίησης βασίζεται στον μεταφορικό λόγο που συγκινεί τον αναγνώστη. (Είναι πιθανό βέβαια και να μην βρει κάποια ιδιαίτερη γοητεία στην ποίηση...)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 8. 14433

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

- Επιπτώσεις για τη γλώσσα στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων: επαναλαμβάνονται συγκεκριμένες φράσεις, με αποτέλεσμα να φτωχαίνει το λεξιλόγιό μας και η συζήτηση να γίνεται μονοθεματική. Επίσης, παύουν να υπάρχουν διαβαθμίσεις στον λόγο που εκφέρουν ή σε όσα περιγράφουν οι άνθρωποι.
- Οι επιπτώσεις αυτές οφείλονται στο αίσθημα αμηχανίας, έκπληξης, ανησυχίας και φόβου απέναντι σε ένα μεγάλο/κεντρικό γεγονός.

2ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

- **Παραδείγματα:** α. η οικονομική κρίση («κρίση», «μέτρα», «κρίσιμες αποφάσεις», «κρίσιμες αξιολογήσεις») και β. η πανδημία («Είμαστε ακόμη στην αρχή», «οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες», «ο αόρατος εχθρός», «κοινωνική απόσταση», «περιορισμός», «απομόνωση», «κρούσμα», «μέτρα», «καμπύλη», «καραντίνα», «θετικός», «αρνητικός» και, βέβαια, «μένουμε σπίτι»)
- Ενίσχυση της αρχικής στην παράγραφο θέσης του συντάκτη: «Συμβαίνει στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων να φτωχαίνει το λεξιλόγιό μας και η συζήτηση να γίνεται μονοθεματική» (θεματική πρόταση)

3ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

- Σημείο στίξης (κατά κύριο λόγο) τα εισαγωγικά
- Τα εισαγωγικά αποτελούν έναν σημειολογικό χαρακτήρα γραφής και χρησιμοποιούνται για να σημάνουν στον γραπτό λόγο ό,τι εκφράζουν οι επιτονικές κυμάνσεις της φωνής του ομιλητή. Ως σχολιαστικό σημείο στίξης, λοιπόν, συνδέουν από την πρώτη κιόλας παράγραφο τον τίτλο του άρθρου με το περιεχόμενό του και επικυρώνουν την κυρίαρχη θέση του συντάκτη αναφορικά με τον «περιορισμό» και την «ένδεια» από την οποία χαρακτηρίζεται η γλώσσα, όταν η κοινωνία διέρχεται μια κρίση σε οποιονδήποτε τομέα της κοινωνικής ζωής (υγειονομικό, οικονομικό κλπ). Με τις φράσεις αυτές που αποδίδουν τον καθημερινό, προφορικό λόγο αποδίδεται

με πιο λειτουργικό τρόπο (αμεσότητα, ενεργοποίηση ενδιαφέροντος του δέκτη) το θέμα του κειμένου.

- Αποτέλεσμα της εκτεταμένης χρήσης των εισαγωγικών είναι η διέγερση του ενδιαφέροντος του/της αναγνώστη/-στριας και η καλύτερη κατανόηση του μηνύματος από τον αποδέκτη του είτε όταν αυτά χρησιμοποιούνται για λέξεις/εκφράσεις με μεταφορική σημασία («ο αόρατος εχθρός») είτε όταν χρησιμοποιούνται για έμφαση («μένουμε σπίτι») είτε όταν χρησιμοποιούνται για την ακριβή απόδοση των όρων που χρησιμοποιήθηκαν από τον/την ομιλητή/-τρια σε ευθύ λόγο («κρούσμα», «καμπύλη» κλπ).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 ιχνογραφείται το πορτρέτο μιας ηλικιωμένης, η οποία συμπυκνώνει με τη μορφή σκέψεων το χρονικό της ζωής της, επαναφέροντας μνήμες του παρελθόντος. Η θέα των ρυτιδιασμένων της χεριών την φέρνουν αντιμέτωπη με τη συνταρακτική παραδοχή της φθοράς από τον χρόνο. Η ανάγκη να τα χαϊδέψει για παρηγοριά, αφού πλέον τα αισθάνεται ξένα («άνεργα... σαν προσφυγάκια») αποδίδει την πραγματικότητα των γηρατειών και της συνακόλουθης «αργίας», ενώ εκφράζει και τη θλίψη της. Αυτή θέα κινητοποιεί αναμνήσεις και εικόνες από την καθημερινότητα του παρελθόντος («Και τι δεν τράβηξαν... να της βγει η ψυχή») αποκαλύπτοντας τον αγώνα της απέναντι στις υποχρεώσεις που δημιουργούσαν οι πολλαπλοί ρόλοι της. Βαρύ είναι το αίσθημα της μοναξιάς και της εγκατάλειψης που βιώνει στο γηροκομείο («... να τα βάλει... η μοίρα της;»).

Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου ο/η μαθητής/-τρια εκφράζει τις σκέψεις και τα συναισθήματα που του προκάλεσε η ανάγνωση. (π.χ. Σκέφτομαι πως αντίστοιχα συναισθήματα δοκιμάζουν όλοι οι ηλικιωμένοι, «μετρώντας» την αναπόδραστη φθορά του χρόνου. Ταυτόχρονα, θλίβομαι βαθιά, καθώς αναγνωρίζω στο πρόσωπο της ηρωίδας κάθε ηλικιωμένο που βιώνει μοναξιά και εγκατάλειψη).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 10. 14437

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συρρίκνωση των γλωσσών, κατά τον συγγραφέα, οφείλεται στη μετακίνηση πληθυσμών προς τα αστικά κέντρα εξαιτίας της καταστροφής του περιβάλλοντος. Σε αυτά οι άνθρωποι, προκειμένου να ενταχθούν στο νέο κοινωνικό τους περιβάλλον, μαθαίνουν την «κυρίαρχη γλώσσα» και απομακρύνονται από τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο σωστός συνδυασμός μεθόδων είναι το γ.

Απόδοση της αντίθεσης: Από τη μια η επικοινωνία έχει διευρυνθεί μέσω του διεθνούς εμπορίου και των νέων τεχνολογιών και από την άλλη οι μισές από τις ομιλούμενες γλώσσες κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- 1.β
- 2.γ
- 3.γ
- 4.β
- 5.β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα αποτελεί, όπως δηλώνει και ο τίτλος του, μια αλληγορία, με την οποία, κατά τη γνώμη μου, αποτυπώνεται η απώλεια της ελευθερίας κατά την περίοδο της δικτατορίας. Η βαλανιδιά συμβολίζει την ελεύθερη ζωή, την οποία οι άνθρωποι νοσταλγούν («προσκύνημα στο ίδιο δέντρο») και την απώλεια της οποίας θρηνούν («θρηνούσαν... ζωή»). Όλοι αντιδρούν σε αυτή την κατάσταση με διαφορετικό τρόπο: άλλοι επιδιώκουν την επιβίωσή τους («φτιάχνανε... ψωμί τους») και άλλοι ψάχνουν τον

κατάλληλο τρόπο να αντιδράσουν («διαφωνώντας... αναδάσωσης»). Τέλος, άλλοι – μαζί με το ίδιο το ποιητικό υποκείμενο – θεωρούν ότι όσο οι άνθρωποι δεν χάνουν την ελπίδα τους και έχουν αγωνιστική διάθεση, η ελευθερία θα μπορούσε να ξανακερδηθεί. Η γη και οι σπόροι συμβολίζουν την ελπίδα. Το νερό συμβολίζει την αγωνιστική διάθεση, η οποία αποτελεί ένα «ανοιχτό» ζήτημα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 13. 14441

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο κίνδυνος, ο οποίος, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, απειλεί τις γλώσσες των μικρών πληθυσμιακά λαών είναι ότι επηρεάζεται η αφομοιωτική τους ικανότητα. Ο λόγος που κατά βάση δημιουργεί τον κίνδυνο αυτό είναι το εμπορικό πνεύμα της εποχής και η τάση του κέρδους. Ειδικότερα, η γλώσσα μας αντιγράφει ξένες λέξεις και εκφράσεις, με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί παραδείγματα ξένων λέξεων που χρησιμοποιούμε στο καθημερινό μας λεξιλόγιο και παραδείγματα λέξεων που κατασκευάζουμε με τρόπο που να φαίνεται ότι το γλωσσικό αισθητήριό μας επιτρέπει αβασάνιστους σχηματισμούς.

Σκοπός των παραδειγμάτων είναι να αποδειχθεί η αρνητική επιρροή που ασκείται σήμερα στην αφομοιωτική ικανότητα της γλώσσας μας και το αποτέλεσμα που είναι η αλλοίωση του γλωσσικού αισθήματος.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- η ελληνική γλώσσα χρησιμοποίησε δημιουργικά
- στην επιδίωξη του κέρδους
- που είναι πολύ θετική
- πιο αποτελεσματική (συστηματική) γλωσσική παιδεία.
- να καταβάλουμε προσπάθεια (κόπο) για την ουσιαστικότερη επικοινωνία μεταξύ των λαών και την εκμάθηση ξένων γλωσσών

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο προειδοποιεί τον αναγνώστη ότι η αναμέτρηση με την έγνοια είναι σκληρή και δεν μπορεί να την αποφύγει, τον περιμένει στο σπίτι να αναμετρηθούν, όταν θα είναι μόνος. Σε όλη τη διάρκεια της μέρας προσπαθεί να ξεφύγει αναζητώντας διέξοδο στην κίνηση, την εργασία του και τις συναναστροφές με

φίλους, πηγαίνοντας σε θέατρα ή άλλα κέντρα διασκέδασης. Ωστόσο, στο σπίτι είναι μόνος, στο κρεβάτι παρέα του είναι η έγνοια, αυτή θα απασχολεί το μυαλό του. Η επανάληψη του στίχου «Θα 'σαι μονάχος» και του στίχου «Σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια» επιτονίζει την καταλυτική δύναμη της έγνοιας, η οποία βασανίζει τον άνθρωπο παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες που καταβάλει, για να γλυτώσει, να ξεφύγει από αυτήν. Το ποιητικό υποκείμενο αποφεύγει να συγκεκριμενοποιήσει την «έγνοια», αφήνοντας έτσι ανοιχτή την ερμηνεία της και άρα την πρόσληψη του ποιήματος.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 21. 14449

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, σημειώνονται στην εποχή μας αλλαγές στη γραπτή γλώσσα είναι:

- Η εμφάνιση νέων μορφών λόγου που σχετίζονται με την εκτεταμένη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής.
- Οι νέες τεχνολογίες δεν ευθύνονται αποκλειστικά για το εύρος των αλλαγών.
- Έρευνες αναφέρονται στην ευθύνη ευρύτερων αλλαγών, όπως των οικονομικών, των κοινωνικών και των πολιτισμικών.
- Υπαιτιότητα φέρει και η τάση του δημοσιογραφικού λόγου να παραπέμπει όλο και περισσότερο σε προφορικό.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά από τη στιγμή που έχουν κοινό θεματικό κέντρο, δηλαδή τα δεδομένα των ερευνών, πρόσφατων και παλαιότερων, για την επίδραση που έχει η χρήση υπολογιστών στην παραγωγή γραπτού λόγου. Η νοηματική σύνδεση αποτυπώνεται με το επίρρημα «Επιπλέον» στην αρχή της δεύτερης παραγράφου, το οποίο δηλώνει προσθήκη νοήματος.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η σύνταξη στις κύριες προτάσεις της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1 είναι παθητική.

Αυτό φαίνεται στην πρώτη πρόταση (Μεγάλη συζήτηση έχει πραγματοποιηθεί ... προς τις θετικές συνέπειες) και στη δεύτερη περίοδο λόγου, στην πρόταση «Ακόμη, ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί ... γραπτού λόγου».

Με την επιλογή της παθητικής σύνταξης ο συγγραφέας τονίζει τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει για την επίδραση της χρήσης των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στην παραγωγή του γραπτού λόγου. Με την παθητική σύνταξη αναδεικνύει το μέγεθος

της συζήτησης που έχει προκύψει από τα δεδομένα ερευνών, τη βαρύτητα που έχει η ανάλυση νέων μορφών γραπτού λόγου και η αναζήτηση των επιπτώσεων που προκύπτουν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το σκηνικό στο ποίημα (Κείμενο 2) στήνεται σε ένα αρχαίο θέατρο. Πρωταγωνιστής είναι ένας νέος που έχει επισκεφτεί τον χώρο. Ο νέος χαρακτηρίζεται «ανύποπτος», δηλαδή ανυποψίαστος, δεν γνωρίζει τη βαρύτητα του χώρου, αλλά είναι «ωραίος», όπως «εκείνοι» (προφανώς ο παραλληλισμός με την αρχαία Ελλάδα). Η αντίδραση του νέου είναι να βγάλει μια ιαχή. Η ποιητική φωνή ερμηνεύει αυτή την αντίδραση με το σχήμα άρσης – θέσης: Η κραυγή δεν οφείλεται στον θαυμασμό για τον χώρο, αλλά στη χαρά και στην ενεργητική διάθεση της νεότητας ή αποδίδεται στην επιθυμία του να δοκιμάσει την ηχητική του χώρου. Ενδιαφέρον έχει ότι η ηχώ ανταποκρίνεται, αλλά εκείνο που τονίζεται είναι η μοναδικότητά της και η ικανότητά της να μην επαναλαμβάνεται, αλλά μόνο να εκφράζει την υψηλή Τέχνη (ύψος απροσμέτρητο).

Ανάλογα με την πρόσληψη του ποιήματος και των νοημάτων του ο/η μαθητής/τρια εκφράζει την αντίδρασή του/της σε έναν ανάλογο χώρο, όπου κυρίαρχη είναι η παρουσία του αρχαίου δράματος.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 22. 14450

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η άποψη του συγγραφέα για τη γλώσσα μας είναι ότι έχει απεραντοσύνη, όπως φαίνεται στα επίτομα λεξικά, τα οποία αποδίδουν ένα μόνο μέρος της.
- Δεν πρέπει να επικρίνονται οι νέοι για «λεξιπενία», γιατί όλοι γνωρίζουν ένα πολύ μικρό τμήμα της γλώσσας.
- Εκείνο που κυρίως καταγράφεται ως έλλειμμα είναι η αδυναμία κατανόησης της πολυσημίας των λέξεων.
- Είναι κινδυνολογία η κατηγορία των νέων για λεξιπενία.
- Αυτό δε σημαίνει ότι δε χρειάζεται ενίσχυση της γλωσσικής παιδείας τους.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα δύο σκέλη της αντίθεσης στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 είναι από τη μια η έλλειψη πρόσβασης στη γνώση και στην πληροφόρηση στο παρελθόν και από την άλλη ο καταγισμός πληροφοριών που χαρακτηρίζει την εποχή μας.

Με αυτόν τον τρόπο οργάνωσης του λόγου του στην παράγραφο ο συγγραφέας επιχειρεί να αναδείξει την αναγκαιότητα της γλωσσομάθειας σε υψηλό επίπεδο, ώστε να διευκολύνεται η κριτική σκέψη. Άλλωστε, η κριτική σκέψη είναι η κύρια ιδέα που αναπτύσσεται στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Τέσσερις λέξεις με τις οποίες δημιουργείται υπερβολή και έμφαση στο νόημα στην περίοδο λόγου είναι: κατακλυζόμαστε, πνιγόμαστε, ωκεανό, υπερπληροφόρησης. Η υπερβολή δικαιολογείται από την πρόθεση του πομπού να στηρίξει τη βασική θέση που αναπτύσσει στην παράγραφο: Είναι ανάγκη να ενισχυθεί η κριτική ικανότητα των νέων. Ο κύριος λόγος που επιτονίζεται με τις παραπάνω φράσεις είναι ο καταγισμός πληροφοριών που δέχεται ο άνθρωπος σήμερα και η ανάγκη να τις επεξεργάζεται με κριτικό τρόπο, για να μην παρασύρεται ή για να μη βρίσκεται σε σύγχυση.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο ποίημα ο Ευμένης παραπονιέται για το γεγονός ότι στο διάστημα που ασχολείται με την ποίηση («Τώρα δυο χρόνια πέρασαν που γράφω») έχει μόνο ένα έργο να επιδείξει («κ' ένα ειδύλλιο έκαμα μονάχα»). Θεωρεί ότι η Ποίηση είναι πολύ υψηλή, για να μπορέσει να την υπηρετήσει, φαίνεται ιδιαίτερα απογοητευμένος («Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω, πολύ υψηλή της Ποίησης η σκάλα», «ο δυστυχισμένος»).

Ο ποιητής Θεόκριτος, ο οποίος φαίνεται να είναι πιο ώριμος σε ηλικία και έμπειρος από τον νεαρό Ευμένη, τον συμβουλεύει να μην αποθαρρύνεται, διότι η καταξίωση στην ποίηση ούτε εύκολη είναι ούτε αυτοσκοπός, αλλά εκείνο που έχει σημασία είναι ότι είναι πλέον κοινωνός, μέτοχος της ποίησης και των ιδεών που εκφράζει με μοναδικό τρόπο («πολίτης εις των ιδεών την πόλι. Και δύσκολο στην πόλι εκείνην είναι και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν»). Πρέπει να νιώθει περήφανος για την προσπάθεια που έχει ήδη καταβάλει.

Ο βαθμός πρόσληψης του ποιήματος καθορίζει και τη συμφωνία ή διαφωνία του/της μαθητή/τριας με τη συμβουλή του ποιητή Θεόκριτου.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 39. 14494

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Λ
5. Λ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πού οφείλεται; Με το ερώτημα τίθεται ο προβληματισμός, καθώς αναζητούνται οι αιτίες του φαινομένου και στη συνέχεια δίνεται η απάντηση «Ο κυριότερος λόγος είναι γιατί μέσα μας κάποιον έχουμε απαξιώσει τη γλώσσα».

Επομένως: Η διαρθρωτική λέξη εισάγει το συμπέρασμα του ομιλητή που ανακεφαλαιώνει τις θέσεις που παρουσίασε στην παράγραφο.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. **1ο χωρίο/ β' ενικό πρόσωπο :** αμεσότητα, ζωντάνια, επικοινωνία/ διάλογος με τον αναγνώστη, συμβουλευτικός τόνος.
2. **2ο χωρίο/ α' πληθυντικό πρόσωπο :** το πρόβλημα αφορά και τον ομιλητή, εντάσσει και τον εαυτό του, αποδίδει τη συλλογική ευθύνη.

Μετασχηματισμός:

«Έχεις ένα πρόβλημα ποιότητας στη χρήση της γλώσσας, στα ελληνικά που μιλάς και γράφεις. Έλυσες το γλωσσικό ζήτημα και έμεινες με ένα γλωσσικό πρόβλημα. Δεν είσαι ο μόνος.»

Το ύφος έγινε πιο οικείο, άμεσο, απευθύνεται στον αναγνώστη. Χάνεται όμως η έννοια της συλλογικής ευθύνης και ο λόγος γίνεται πιο επιθετικός, επικριτικός και προσβλητικός προς τον αποδέκτη του μηνύματος, καθώς το μήνυμα εξατομικεύεται.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Συναισθήματα ποιητικού υποκειμένου:

Το ποιητικό υποκείμενο θαυμάζει, αναγνωρίζει το έργο του δασκάλου, τον ενθαρρύνει, του συμπαραστέκεται (προστακτική έγκλιση «σμίλεψε, σκάψε κλπ», θαυμαστικά, επανάληψη «σοφέ», «σαν Άτλαντας»).

Συμφωνία με το ποιητικό υποκείμενο: παιδαγωγικός ρόλος δασκάλου, αποτελεί πρότυπο, εμπνέει τους μαθητές του, φέρει μεγάλη ευθύνη για τη διαπαιδαγώγηση των νέων, προετοιμάζει τους αυριανούς πολίτες της κοινωνίας, επιτελεί λειτούργημα, κοπιώδες έργο, είναι ακάματος, οπλισμένος με υπομονή, κ.ά.

Διαφωνία με το ποιητικό υποκείμενο : έχει χαθεί ο παιδαγωγικός ρόλος του δασκάλου, ασκεί μικρή επιρροή στους μαθητές του, το έργο του έχει απαξιωθεί, τα μέσα ενημέρωσης έχουν υποκαταστήσει πλέον το ρόλο του, δεν συνιστά πρότυπο για τους νέους, σπανίζουν οι αξιόλογοι εμπνευσμένοι δάσκαλοι κ.ά.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 49. 14684

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα οφέλη από την εκμάθηση ξένων γλωσσών, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, είναι:

- επαγγελματική ανέλιξη και επιτυχία, ανοίγονται επαγγελματικές ευκαιρίες τόσο στη χώρα όσο και στο εξωτερικό.
- απρόσκοπτη επικοινωνία με τους άλλους ανθρώπους.
- σεβασμός της διαφορετικότητας.
- ανάπτυξη της νοητικής και συναισθηματικής ικανότητας του ανθρώπου.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τελικά: εισάγει το συμπέρασμα των θέσεων του κειμένου.

Παράλληλα: επισημαίνει μια σημαντική ωφέλεια, πέρα από την επαγγελματική εξέλιξη, χάρη στην εκμάθηση ξένων γλωσσών.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Είναι κατάλληλη ως γλωσσική επιλογή το πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, διότι το κείμενο:

- δημοσιεύεται σε ιστότοπο ξένων γλωσσών - παρακινεί στην εκμάθηση ξένων γλωσσών τους επισκέπτες αυτής της σελίδας.
- απευθύνεται στους γονείς και σε υποψήφιους σπουδαστές του κέντρου ξένων γλωσσών- αμεσότητα, οικειότητα.
- Η άποψη αυτή υποστηρίζεται, προκειμένου να γίνει πιο πειστική η αρχική θέση στην παράγραφο ότι η γνώση ξένων γλωσσών μαθαίνει στον άνθρωπο το σεβασμό και τη μαγεία της διαφορετικότητας.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το πρόσωπο στο οποίο αναφέρεται η αφήγηση, ο «ξένος», έχει τα τυπικά χαρακτηριστικά του ξενιτεμένου άντρα του προηγούμενου αιώνα, που άφησε την ιδιαίτερη πατρίδα του, ζούσε στην ξενιτειά, αποκτούσε χρήματα, αλλά έχανε σχεδόν κάθε επαφή με τον τόπο καταγωγής του. Η επιστροφή του μετά από πολλά χρόνια συνοδευόταν από συγκίνηση και έκπληξη, καθώς η αγαπημένη του τον περίμενε αφοσιωμένη. Από την άλλη μεριά, η γυναίκα που έμενε πίσω θυσίαζε την ευκαιρία να φτιάξει οικογένεια και να συνεχίσει τη ζωή της, περιμένοντας τον αγαπημένο της, ακόμη και αν δεν είχε καμιά ελπίδα, καθώς η επικοινωνία ήταν ελάχιστη ή και ανύπαρκτη. Αυτές οι συμπεριφορές δημιουργούν μεγάλη εντύπωση για τα δεδομένα της εποχής μας.

Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του λογοτεχνικού κειμένου ο/η μαθητής/τρια μπορεί να κρίνει την στάση των προσώπων της ιστορίας. (π.χ. για την εποχή στην οποία διαδραματίζεται η ιστορία ήταν πολλές φορές συνήθης αυτή η στάση. Ωστόσο, σήμερα η χρονική και τοπική απόσταση που χωρίζει δύο αγαπημένους δεν επιτρέπει συνήθως τέτοιες θυσίες.)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 52. 14712

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Ο προφορικός λόγος υπάρχει όσο και ο άνθρωπος, ενώ ο νεότερος γραπτός λόγος λειτούργησε ως καταλύτης για την πνευματική εξέλιξη και πρόοδο.
- Με την κριτική του διάσταση ο γραπτός λόγος κατέστησε δυνατή τη δημοκρατία, διατήρησε τη γνώση και διέδωσε τον πολιτισμό.
- Ο προφορικός λόγος ενέχει καθολικότητα και ευθύτητα, ενώ τα στοιχεία που τον πλαισιώνουν εμπλουτίζουν την επικοινωνία.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Ο δομικός ρόλος της λέξης είναι ότι συνδέει την 2^η με την 3^η παράγραφο του Κειμένου 1. Η αρχή της 3^{ης} παραγράφου λειτουργεί ως συμπέρασμα της 2^{ης}, εφόσον η πρόταση του συγγραφέα είναι να αναγνωρισθεί η σημαντικότητα των ποικίλων κειμένων που αναφέρονται στην 2^η.
- Νοηματική σχέση: Συμπέρασμα.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Σ
5. Λ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Η γιαγιά τηρεί πολύ θετική στάση για τη μόρφωση των κοριτσιών γενικά και της κόρης της ειδικότερα «Ας είναι ... που είμαι εγώ!».

Θετικά αξιολογείται και ο σχολιασμός των θαυμαστικών που επιτείνουν το νόημα και υπογραμμίζουν τη θερμή των λεγομένων.

- Εκδηλώνει έμπρακτα την υποστηρικτική της στάση με το να συνοδεύει την κόρη της ως το χάραμα, για να μη φοβάται «την ξέβγαζε ως μακριά η μάνα της» και με το να μεριμνά για τις σχολικές ανάγκες της «έχει υφάνει τη σάκα η μάνα της».
- Ο παππούς έχει λιγότερο θερμή στάση, αν και όχι απολύτως απορριπτική.
- Αποδέχεται, ως ένα σημείο, τη μόρφωση των κοριτσιών «τελειώνει και την τέταρτη τάξη» διευκολύνοντας, μάλιστα, τη διαδικασία «ο παππούς καβαλίκευε τ' άλογο και πήγαινε να την πάρει», χωρίς, όμως, να είναι ιδιαίτερα ενθουσιώδης «Αι, κυρά- δασκάλα ... η νύχτα!».
- Αρνητική στάση τηρεί, όταν μεγαλώνει η κόρη του και θεωρεί ότι πρέπει να ασχοληθεί, πλέον, με τις οικιακές εργασίες «Κορίτσι πράμα ... δεν της χρειάζονται».
- Θετικά αξιολογείται ο σχολιασμός της αντίθεσης της στάσης του παππού αναφορικά με τα αγόρια της οικογένειας που μορφώνονται «Κι ύστερα ... στον Τύρναβο».

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 58. 14794

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η συγγραφέας ισχυρίζεται ότι οι λέξεις με ξένη ετυμολογία αποτελούν μέρος του λεξιλογίου της Ελληνικής, υπό την προϋπόθεση ότι χρησιμοποιούνται καθημερινά και ότι η σημασία τους είναι διαφανής.
- Καταλήγει στον ισχυρισμό της, παραθέτοντας παραδείγματα συχνόχρηστων λέξεων ξένης ετυμολογίας από τον Τριανταφυλλίδη και αναφέροντας τις απόψεις του Κριαρά και του Τριανταφυλλίδη, σύμφωνα με τις οποίες το κριτήριο για να θεωρηθεί ξένη μία λέξη δεν είναι η ετυμολογία της, αλλά η σαφήνεια της σημασίας της.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αυτολεξεί παράθεση των γραφομένων τρίτων προσώπων, που θεωρούνται «αυθεντίες», ενισχύει την αξιοπιστία και την εγκυρότητα των θέσεων της συγγραφέως και λειτουργεί τεκμηριωτικά προς τις απόψεις της. Σημειωτέον ότι αποτελεί βασικό γνώρισμα των κειμένων επιστημονικού χαρακτήρα, όπως είναι το απόσπασμα από την Α. Φραγκουδάκη.

Συγκεκριμένα:

Στην 1^η παράγραφο η άποψη του Μπενβενίστι, ότι το λεξιλόγιο όλων των γλωσσών είναι γεμάτο δάνειες λέξεις, ενισχύει τη θέση της συγγραφέως πως δεν υπάρχει «καθαρή» γλώσσα.

Στην 3^η παράγραφο η παράθεση της άποψης του Τριανταφυλλίδη ότι, αν οι λέξεις ξένης ετυμολογίας ήταν αδιαφανείς, αυτομάτως θα άλλαζαν, ερμηνεύει και τεκμηριώνει τη θέση της συγγραφέως πως ξένες πρέπει να θεωρούνται μόνο οι λέξεις που δεν είναι σαφείς για τους ομιλητές.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. β
2. δ
3. δ
4. α
5. γ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Οποσδήποτε η απάντηση στην ερώτηση αυτή είναι ελεύθερη και εξαρτάται από την προσωπική τοποθέτηση του κάθε μαθητή / της κάθε μαθήτριας.

Σε γενικές γραμμές αναμένεται:

- Να αξιοποιηθεί το κείμενο αναφοράς, εφόσον σχετίζεται με τις ξένες λέξεις στη γλώσσα · μπορούν να περιληφθούν στις απαντήσεις θέσεις του τύπου «οι αγγλικές λέξεις είναι για τους νέους σαφείς και λειτουργικές, και γι' αυτό χρησιμοποιούνται» ή ό,τι άλλο κρίνουν πρόσφορο οι μαθητές / οι μαθήτριες. .
- Να αναφερθούν στην εισαγωγή αγγλικών όρων που αποδίδεται στη ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη και τους οποίους δεν προλαβαίνουν να μεταφράσουν οι γλωσσικοί ιθύνοντες. Έτσι, παγιώνονται ως ξενικοί.
- Να κάνουν λόγο για μόδα, συρμό και ευκολία, εφόσον στον χειρισμό τεχνολογικών προϊόντων (π.χ. κινητών τηλεφώνων) τον πρώτο λόγο έχει η αγγλική γλώσσα.
- Να επισημάνουν τις τάσεις μιμητισμού της ηλικίας τους, την ανάγκη τους να γίνονται αποδεκτοί / αποδεκτές στην ομάδα των συνομηλίκων και να διαφοροποιούνται από τις υπόλοιπες ηλικιακές ομάδες.

Επισήμανση

Ιδιαίτερα θα πρέπει να προσεχθεί το επικοινωνιακό πλαίσιο της ομιλίας: τόσο η προσφώνηση και η αποφώνηση όσο και τα υφολογικά στοιχεία (ρηματικό πρόσωπο κ.λπ.) θα πρέπει να προσιδιάζουν σε ομιλία που απευθύνεται από εφήβους προς εφήβους και καθηγητές και πραγματοποιείται στο σχολικό περιβάλλον.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

- Η χρήση των ξένων λέξεων και εκφράσεων στον διάλογο ανάμεσα στους ήρωες αναδεικνύει την πολυγλωσσία του συγκεκριμένου κοινωνικού περιβάλλοντος. Τα παιδιά μεγαλώνουν σε ένα κοσμοπολίτικο πλαίσιο, μαθαίνουν ξένες γλώσσες και συνηθίζουν να επικοινωνούν χρησιμοποιώντας στοιχεία από διαφορετικούς γλωσσικούς κώδικες, ανάλογα με την περίσταση.
- Η παραφθορά της ελληνικής έκφρασης δηλώνει τη διάθεσή του ενός από τους ήρωες για παιχνίδι και πείραγμα μεταξύ φίλων σε αυτή την ηλικία. Δεν μοιάζει κακόβουλο, θίγει ωστόσο την αποδέκτη του.
- Υφολογικά ο διάλογος γίνεται ιδιαίτερα παραστατικός και το κείμενο αποκτά το γνώρισμα της θεατρικότητας. Ο αναγνώστης απολαμβάνει την ανάγνωση,

καθώς η συζήτηση αναπτύσσεται μεταξύ παιδιών που διαλέγονται με ιδιαίτερη ειλικρίνεια και σύμφωνα με τους κανόνες της εποχής και της ανατροφής τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το κορίτσι στην αρχή αντιδρά με ευχάριστη έκπληξη στο άκουσμα της φράσης «ladies first», ειδικά από τη στιγμή που αυτή συνδυάζεται με μια «ιπποτική χειρονομία», θεωρεί τη φράση ως έκφραση ευγένειας και δημιουργείται η εντύπωση ότι εντυπωσιάζεται. Το αγόρι έχοντας «εγγλέζα δασκάλα στο σπίτι» και πηγαίνοντας σε αμερικάνικο σχολείο φαίνεται ότι προέρχεται από αστική οικογένεια και μεγαλώνει με προσεγμένη ανατροφή και με καλούς τρόπους συμπεριφοράς. Ωστόσο, ο λόγος για τον οποίο χρησιμοποιεί το συγκεκριμένο εθιμοτυπικό ευγένειας είναι γιατί θέλει να αστευτεί λέγοντας ένα ανέκδοτο που κρύβει στερεοτυπικές αντιλήψεις σε βάρος των γυναικών. Για αυτό η αντίδραση της κοπέλας είναι αρνητική («Το κορίτσι στραβομούριασε: - Πολύ ωραία! Τέτοια μαθαίνεις με τη δασκάλα σου; Μπράβο!») Είναι φανερή η ειρωνεία, με την οποία αντιμετωπίζει το αγόρι, καθώς ενοχλείται από το αστείο θεωρώντας το, όχι άδικα, προσβλητικό για τις γυναίκες. Αυτή η ενόχλησή της εκφράζεται και στο τέλος της σκηνικής ενότητας με τη σύγκριση που επιχειρεί με τον φίλο του αγοριού που τον χαρακτηρίζει πιο ευγενικό.

Ο μαθητής / Η μαθήτρια, ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου, εκφράζει την προσωπική του / της θέση για το είδος ευγένειας που εκφράζεται με τη ζητούμενη φράση.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 60. 14802

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας θεωρεί χρήσιμο να προβληθεί η γλώσσα μας εκτός συνόρων με ουσιαστικό τρόπο, με σεμνότητα και χωρίς διάθεση εντυπωσιασμού. Χρειάζεται να αναδειχθεί περισσότερο η συμβολή της γλώσσας μας σε άλλες ευρωπαϊκές στον τομέα της κατανόησης απαιτητικών όρων που συνιστούν δάνεια από την ελληνική. Οι λέξεις αυτές εκφράζουν έννοιες που αποδίδουν νοήματα που συγκροτούν την ανθρώπινη σκέψη.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το κοινό σημείο αναφοράς με το οποίο πραγματοποιείται η μετάβαση από την 3η στην 4η παράγραφο του Κειμένου 1 είναι τα δάνεια που η ελληνική γλώσσα έχει προσφέρει στις ευρωπαϊκές γλώσσες. Είναι ένας μεγάλος αριθμός απαιτητικών λέξεων των ευρωπαϊκών γλωσσών, οι οποίες αποτελούν δάνεια από την ελληνική γλώσσα. Με αυτή τη διαπίστωση ο συγγραφέας ολοκληρώνει τις σκέψεις του στην 3η παράγραφο και στην επόμενη παράγραφο κύρια αναφορά γίνεται στις λέξεις – δάνεια που η ελληνική έχει προσφέρει στις ευρωπαϊκές γλώσσες, με αποτέλεσμα να συγκροτείται μεγάλος μέρος του ευρωπαϊκού στοχασμού στη βάση εννοιών που εκφράζουν την ανθρώπινη σκέψη.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Με την ενεργητική σύνταξη προβάλλεται το υποκείμενο, το εννοούμενο «εμείς». Με αυτή την επιλογή σύνταξης ο συγγραφέας τονίζει τη συλλογική ευθύνη που έχουν οι Έλληνες, ειδικά οι πνευματικοί άνθρωποι, για το γεγονός ότι δεν έχει προβληθεί στο βαθμό που θα έπρεπε η ελληνική γλώσσα εκτός των ελληνικών συνόρων.

Η μετατροπή της ενεργητικής σύνταξης σε παθητική έχει ως εξής:

Έξω από τη χώρα μας πάλι δεν έχουμε προβάλει την ελληνική γλώσσα με σωστό και ουσιαστικό τρόπο: Έξω από τη χώρα μας πάλι δεν έχει προβληθεί η ελληνική γλώσσα (από εμάς) με σωστό και ουσιαστικό τρόπο (Παθητική σύνταξη)

Με την αλλαγή της σύνταξης από ενεργητική σε παθητική είναι εμφανής η διαφοροποίηση που δημιουργείται στην πρόσληψη του νοήματος από τους αναγνώστες, καθώς στη θέση του υποκειμένου «εμείς», που εννοείται, προβάλλεται το γεγονός, ότι

δηλαδή δεν έχει προβληθεί η γλώσσας μας με τρόπο σωστό και ουσιαστικό. Με αυτό τον τρόπο, ο λόγος γίνεται πιο αποστασιοποιημένος και αποφεύγεται η ανάδειξη της συλλογικής ευθύνης, στοιχείο που προφανώς θέλει να επισημάνει ο συγγραφέας, για αυτό επιλέγει την ενεργητική σύνταξη. Σε αντίθετη περίπτωση, το μήνυμα θα προβαλλόταν με διάθεση απλής παρατήρησης, χωρίς ιδιαίτερο χρώμα σχολιασμού και αυτοκριτικής.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/τρια επικεντρώνεται στο ζητούμενο.
- Δεν έχει σημασία η ποσότητα, αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Είναι απαραίτητη η αξιοποίηση στοιχείων του κειμένου με τρόπο δημιουργικό.
- Η χρήση κυρίως πληροφοριακού ύφους.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η συχνή χρήση του α΄ προσώπου.
- Ένας γενικής εστίασης δοκιμακός πρόλογος.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικά, μπορούν να αναφερθούν:

- Συνιστά στοιχείο πνευματικής καλλιέργειας: σκέψη και γλώσσα είναι αλληλένδετες και δηλώνουν το επίπεδο της πνευματικής κατάστασης του ανθρώπου.
- Η γλώσσα επιτρέπει στον άνθρωπο να οργανώνει τις σκέψεις του λογικά, να κατανοεί και να συλλαμβάνει τις ιδέες, να διαλέγεται και να επιχειρηματολογεί.
- Η διδασκαλία της γλώσσας εμπλουτίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης, καθώς οι μαθητές/τριες συνειδητοποιούν τις αλλαγές στη γλώσσα και την ιστορική εξέλιξη της ελληνικής, την πορεία της στον χρόνο και την μακραίωνη παράδοσή της. Οι μαθητές/μαθήτριες κατανοούν ότι η γλώσσα εξελίσσεται σε διαχρονικό επίπεδο, καθώς διαμορφώνεται από τις ανάγκες των ομιλητών/ομιλητριών και την επικοινωνία σε διαφορετικά ιστορικά, γεωγραφικά, κοινωνικά περιβάλλοντα
- Η γλώσσα μας αναδεικνύει τη νοοτροπία, τον τρόπο σκέψης και αντίδρασής μας σε διάφορες καταστάσεις της καθημερινής ζωής.
- Η ελληνική γλώσσα, διαθέτοντας μια μακραίωνη προφορική και γραπτή παράδοση και έχοντας αναπτύξει ένα ευρύ φάσμα γλωσσικών ποικιλιών, είναι

συνυφασμένη με την ίδια την ύπαρξη και την ιστορία της χώρας μας και αποτελεί κεντρικό σημείο αναφοράς της πολιτισμικής κληρονομιάς και δείκτη εθνικής ταυτότητας.

- Χάρη στη γλώσσα καθίσταται δυνατή η δημιουργία σπουδαίων λογοτεχνικών και επιστημονικών έργων· τέλος, αυτή διαμορφώνει την εθνική συνείδηση και προσδιορίζει την εθνική ταυτότητα ενός λαού.
- Στην ελληνική γλώσσα έχουν εκφραστεί έννοιες που προσδιορίζουν την ανθρώπινη σκέψη, αξίες που έχουν στο επίκεντρό τους τον άνθρωπο και την ομαλή του συμβίωση με τους άλλους στις κοινωνίες που συγκροτεί. Υπό αυτή την έννοια, η σημασία της, παιδευτική, κοινωνική και πολιτισμική, είναι μεγάλη.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Με την επιλογή του διαλόγου στο Κείμενο 2 προωθείται η αφήγηση με τρόπο που δημιουργεί δραματική ένταση και μεγαλύτερη αμεσότητα στην απόδοση των νοημάτων, των σκέψεων και ιδεών των προσώπων που συμμετέχουν, του Διονύση και της Μαριόγγα. Ο διάλογος είναι μια αφηγηματική τεχνική με την οποία η δράση προωθείται πιο γρήγορα και παράλληλα το ενδιαφέρον του αναγνώστη μένει αμείωτο. Επιπλέον, δίνεται η δυνατότητα στη συγγραφέα να αποτυπώσει πιο καθαρά και έντονα τη συναισθηματική διακύμανση και αντίδραση των προσώπων που συμμετέχουν στον διάλογο. Τέλος, η αφήγηση αποκτά θεατρικότητα και το αισθητικό αποτέλεσμα που δημιουργεί είναι τέτοιο που ο αναγνώστης έχει την εντύπωση ότι συμμετέχει στην ιστορία και στην ψυχική αντίδραση των πρωταγωνιστών της σκηνικής ενότητας.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 διατυπώνονται από τον Διονύση απόψεις που συνάδουν με τις παραδοσιακές στερεότυπες αντιλήψεις σε παλαιότερες δεκαετίες, αν και ξενίζουν για τα δεδομένα της εποχής μας. Ειδικότερα:

Θεωρεί ότι η εργασία της νύφης του δεν ταιριάζει με την κοινωνική τους θέση (θα ήταν χάσιμο χρόνου να προσπαθήσει τώρα να αναλύσει γιατί έδειχνε αυτές τις τάσεις να ξεπέσει από τη σειρά της. Οι κυρίες δεν πιάνουν δουλειά - κι όσες πιάνουν δουλειά δεν είναι κυρίες).

- Πιστεύει ότι ο κύριος ρόλος και ευθύνη της νύφης του είναι να ασχοληθεί με την ανατροφή του κοριτσιού της ως καλή μητέρα. (Είναι το καθήκον προς την κόρη σου - σύμφωνοι; Είσαι πρώτα μητέρα και μετά...).

- Χαρακτηριστικά αναφέρει τον κίνδυνο να στιγματιστεί η κόρη της ως «η κόρη της κεντήστρας», με αποτέλεσμα να συναναστρέφεται με παιδιά χαμηλότερης κοινωνικής θέσης και έτσι δεν πρόκειται να παντρευτεί έναν άντρα της κοινωνικής της θέσης.

Εκτός από τον διάλογο που αποτελεί κύριο εκφραστικό τρόπο με τον οποίο αποτυπώνονται οι απόψεις του Διονύση, η συγγραφέας με την αφήγηση πετυχαίνει να αναπαραστήσει τις εσωτερικές σκέψεις και προθέσεις του. Στην αρχή της σκηνής ο Διονύσης κουνά δύο τρεις φορές το κεφάλι του, με τρόπο που αποδοκιμάζει την πρόθεσή της νύφης του να εργαστεί και να «ξεπέσει από τη σειρά της». Επίσης, η φράση «Ο σκοπός όμως δεν ήταν τι χωρούσε στο νου αυτής της γυναίκας, παρά τι έπρεπε να γίνει» δηλώνει την πρόθεσή του να την μεταπείσει, προκειμένου να μην εργαστεί, ώστε να γίνει αυτό που επιβάλει η κοινωνική τους θέση και οι συμβάσεις που την προσδιορίζουν.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 12. 14440

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Περιπτώσεις που δεν καλλιεργείται ο διάλογος:

- Γονείς: η επικοινωνία με τα παιδιά τους δεν είναι ουσιαστική και περιορίζεται σε επιφανειακές εκτιμήσεις για τους άλλους. Δεν προκαλούν ερεθίσματα για διαμόρφωση κριτικής στάσης.
- Ηλικιωμένοι άνθρωποι: αποφεύγουν να αντιληφθούν την ορθή συμπεριφορά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά ενός πολίτη και οδηγούνται σε απλοϊκές εξηγήσεις που αποδίδουν ευθύνες στους άλλους ή και στους νέους ανθρώπους επικρίνοντάς τους για έλλειψη σεβασμού.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Συμπέρασμα: Με τον τρόπο αυτό καλλιεργείται, τόσο στους μεγάλους, όσο και στα παιδιά, μια κουλτούρα που είναι αντι-διαλογική και μια πεποίθηση πως κάθε φορά η συζήτηση-αντιπαράθεση θα γίνεται με όρους εντυπωσιασμού, με επιθετική ρητορική και δογματικές απόψεις.

Λογικές σκέψεις: α) όταν λέγονται ανακρίβειες και χονδροειδή ψεύδη...ώστε φαντάζουν αδιάψευστες αλήθειες.

β) όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης ...θα αναπαράγει αυτό το μοντέλο απέναντι σε πολλά ζητήματα με την ίδια ισοπεδωτική στάση.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. β

2.δ

3.γ

4.γ

5.β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο αισθάνεται πως η γλώσσα του κινδυνεύει να αφανισθεί ή να αλλοιωθεί και αναγνωρίζει ότι είναι δύσκολο να τη διαφυλάξει, γιατί όπως λέει «δεν ήταν εύκολο / να τη φυλάξω / ανάμεσα σε γλώσσες που πήγαιναν να / την καταβροχθίσουν». Ωστόσο, όπως δηλώνει και η συνεχής χρήση των ρημάτων σε παρατατικό, βρίσκεται σε μια αδιάκοπη προσπάθεια και εγρήγορση, για να τη διατηρήσει. Γι' αυτό τον λόγο «συνέχιζε πάντα να μετρά, έφερνε τον χρόνο στα μέτρα του κορμιού, πολλαπλασίαζε την ηδονή και ξανάφερνε στο νου του ένα παιδί», πράξεις που επιβεβαιώνουν την ύπαρξή του μέσα από τη σχέση με τη γλώσσα. Η στάση του αιτιολογείται στους δυο τελευταίους στίχους, καθώς δηλώνει ρητά ότι την υπερασπίζεται και μοχθεί για αυτό («πάσχιζα»), αφού πρόκειται για τη γλώσσα των προγόνων του («τη γλώσσα μου μιλούσαν κι οι νεκροί»). Θεωρεί ύψιστο χρέος και ευθύνη την προάσπισή της.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να συμφωνεί, αν συμμερίζεται τη στάση του ποιητικού υποκειμένου για τη γλώσσα, αφού στις μέρες μας υπάρχουν παράγοντες (όπως η παγκοσμιοποίηση, η τεχνολογία κ.ά.) που επιβεβαιώνουν την αγωνία του.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να διαφωνεί, καθώς ενδέχεται να θεωρεί ότι η ελληνική γλώσσα διαθέτει τους αμυντικούς μηχανισμούς, ώστε να επιβιώσει και να παραμείνει αλώβητη, όπως άλλωστε συνέβη και στο παρελθόν.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 29. 14468

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

1. Σ
2. Λ
3. Σ
4. Λ
5. Σ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Πρώτη θεματική ενότητα: Τα χαρακτηριστικά/ οι προϋποθέσεις του διαλόγου- Τα ζητούμενα στο διάλογο
- Δεύτερη θεματική ενότητα: Ο δημόσιος διάλογος στην Ελλάδα της κρίσης (την εποχή κατά την οποία γράφτηκε το κείμενο)
- Νοηματική σχέση: Στην πρώτη ενότητα παρατίθενται οι βασικές αρχές του διαλόγου διαχρονικά, με στόχο, στη δεύτερη ενότητα, να ελεγχθεί/ διαπιστωθεί σε ποιο βαθμό ισχύουν

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Προτροπή/προτρεπτική υποτακτική (ας...) και α' πληθυντικό πρόσωπο
- Με τη χρήση τους το ύφος καθίσταται πιο οικείο. Ο συγγραφέας φανερώνει τη διάθεσή του να επικοινωνήσει με πιο άμεσο τρόπο με τον αναγνώστη του. Εκφράζει μια καθολικότητα στο νόημα, προκειμένου να ευαισθητοποιήσει τον δέκτη.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Α' υποερώτημα: Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του ποιήματος, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.
- Ενδεικτικά: Αποκαλύπτονται τα επίπεδα της συνύπαρξης- «συνάντησης» των δύο φύλων: η καθημερινότητα και η οικογένεια, οι σχέσεις εξουσίας, η υπεροχή του άνδρα, ο φόβος του ενός για τον άλλο, ο ανταγωνισμός, η επιφυλακτική στάση («Κι ο άντρας είπε: πεινώ ... κι όμως φοβάμαι»), η ερωτική έλξη/ το ερωτικό συναίσθημα («Κι ο άντρας έδειξε το κρεβάτι ... η γυναίκα επληρώθη»), η συντροφικότητα, η τρυφερότητα («η γυναίκα ακούμπησε ταπεινά το κεφάλι της στα πλευρά του»), οι διαφορές στην κοινωνική τους ταυτότητα μέσω της εστίασης στη φιλοδοξία του άνδρα και στη φροντίδα της οικογένειας στη γυναίκα («Κι ο άντρας είπε: θα 'θελα να 'μαι θεός. Κι η γυναίκα είπε: θα γεννήσω σε λίγο») κ.λπ.
- Β' υποερώτημα: η δια-χρονία και α-χρονία στα γνωρίσματα της σχέσης τους(η ουσία της συνύπαρξης των δύο φύλων παραμένει αναλλοίωτη)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 59. 14797

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με την επικοινωνία μέσα από «πλέγματα σχέσεων» ικανοποιούνται οι βιοτικές ανάγκες των ανθρώπων και βελτιώνονται οι μεταξύ τους σχέσεις. Εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της οικογένειας, της επαγγελματικής, εκπαιδευτικής και κοινωνικής ζωής. Οι άνθρωποι καλύπτουν προσωπικές τους επιθυμίες, χωρίς όμως να βλάπτουν το κοινωνικό σύνολο, επιτυγχάνουν τους στόχους τους και – παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν – ζουν ικανοποιημένοι.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο βασικός τρόπος ανάπτυξης της πρώτης παραγράφου είναι το αίτιο και αποτέλεσμα, διότι ως αίτιο τίθεται η ανάπτυξη της επικοινωνίας και ως αποτέλεσμα η δημιουργία ενός νέου πλέγματος σχέσεων [...] χωρίς την οποία δε θα μπορούσαν να προαχθούν και να ευδοκιμήσουν ούτε οι ανθρώπινες σχέσεις ούτε καν και η στοιχειώδης ικανοποίηση των βιοτικών αναγκών.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Γενικότερα, χωρίς επικοινωνία θα υπήρχαν άσχημες καταστάσεις, οι οποίες, βασικά, οδηγούν σε αδιέξοδο και σε πολλές αντιπαραθέσεις με αρνητικές συνέπειες στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Προσφώνηση: Φίλες και φίλοι...

Με την ιδιότητά μου ως μαθητή/τριας... θα ήθελα να σας μιλήσω για την σημασία που έχει η αξιοποίηση του διαλόγου στο σχολείο μου...

Θέση: Ο διάλογος βασίζεται στην επικοινωνία μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών ή των μαθητών μεταξύ τους. Η ανάπτυξη του στο σχολείο συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό τόσο στη βελτίωση του παιδαγωγικού κλίματος όσο και στη μάθηση.

Ενδεικτική τεκμηρίωση:

- Ευδοκίμηση ανθρωπίνων σχέσεων (επίλυση παρεξηγήσεων, ενίσχυση φιλικών δεσμών κ.ά.)

- Προώθηση εκπαιδευτικής διαδικασίας (επίλυση αποριών, έκφραση προβληματισμού, επικοινωνία με μαθητές άλλων σχολείων μέσα από τη λειτουργία διάφορων εκπαιδευτικών προγραμμάτων κ.ά.)
- Επίλυση προβλημάτων της λειτουργίας του σχολείου μέσα από τον διάλογο που αναπτύσσεται στα μαθητικά συμβούλια κ.ά.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Η αφηγήτρια μεταφέρει προσωπικές της εμπειρίες και βιώματα μέσα από την ευρεία χρήση του πρώτου ενικού προσώπου (π.χ. ήθελα να πάω, ήμουν πάντα η πρώτη... κ.ά.) Αναφέρεται στην επιθυμία της να σπουδάσει Νομικά, στις επιδόσεις της στα μαθήματα κ.ά. Μια άλλη γλωσσική επιλογή με την οποία επιτυγχάνεται η αμεσότητα και η ζωντάνια στο κείμενο είναι η χρήση του διαλόγου. Σε αυτόν παρατηρούνται στοιχεία προφορικότητας, όπως καθημερινές ή λαϊκές εκφράσεις (π.χ. άστη μωρέ, ξεσκουριάσει το μυαλό της κ.ά.)

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η μητέρα:

- Θεωρούσε ότι η θέση των γυναικών είναι στο σπίτι (γάμος, ανατροφή παιδιών)
- Δεν ήθελε η κόρη της να εργάζεται
- Δεν ήθελε η κόρη της να διαβάζει φιλοσοφικά βιβλία, για να μην γίνει
- «σουφραζέτα» και αποκτήσει επαναστατικές αντιλήψεις

Από την άλλη, η αφηγήτρια:

- Επιθυμούσε να σπουδάσει και θεωρούσε τη μόρφωση σημαντική για μια γυναίκα αναγνωρίζοντας όμως ότι η ζωή της μητέρας της ήταν σκληρή («είχε δουλέψει σαν άντρας») και κατανοούσε ως ένα βαθμό το ότι η μητέρα της θεωρούσε το γάμο ως την πιο εύκολη δουλειά για τη γυναίκα. (Αλλά δεν την αδικώ εντελώς, Ο μπαμπάς αναγκάστηκε να υποχωρήσει και με συμβούλευσε να κάνω κι εγώ το ίδιο)

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 16. 14444

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου τρόπου επικοινωνίας, σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, είναι:

- Γίνεται με τη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων, κινητών τηλεφώνων, υπολογιστών
- Πραγματοποιείται μεγαλόφωνα μέσω των τεχνολογικών μέσων, με αναφορά σε προσωπικά ζητήματα, χωρίς φόβο έκθεσης στους άλλους ανθρώπους
- Επιφανειακή επικοινωνία, συζήτηση, συνήθως, για επουσιώδη ζητήματα
- Έλλειψη αυθορμητισμού, όταν επιχειρείται τηλεοπτική συζήτηση
- Ιδιόμορφη επικοινωνία, εφόσον επιδιώκεται η διατύπωση ρηχών, επαναλαμβανόμενων απόψεων δημοσίως, χωρίς, ωστόσο, να επιδιώκεται η εμβάθυνση στα πραγματικά προβλήματα των ανθρώπων.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί ερωτήματα στην τρίτη παράγραφο (Έχουμε στα αλήθεια πολλά να πούμε; Τι τάξεως θέματα μάς ενδιαφέρει να συζητήσουμε; Ας μιλήσουμε, που λέει και η διαφήμιση, αλλά γιατί και πώς;). Πρόκειται για ευθέα ερωτήματα, που κάνουν το λόγο πιο άμεσο, προσελκύουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, καθώς νιώθει πως απευθύνονται σε εκείνον. Στο σημείο που τίθενται τα ερωτήματα ενισχύουν τη συνοχή του κειμένου, γιατί αποτελούν το έναυσμα, για να δώσει στη συνέχεια η συντάκτρια τις απαντήσεις και τη θέση της για το ζήτημα (Η παράγραφος με τα ερωτήματα λειτουργεί ως μεταβατική. Από τις παρατηρήσεις της συντάκτριας για την καθημερινή ζωή στη 2^η παράγραφο τα ερωτήματα βοηθούν στη μετάβαση σε ένα προσωπικό της βίωμα) .

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το σημείο στίξης που επαναλαμβάνεται στην 5^η παράγραφο και συμβάλλει στη δημιουργία ειρωνικού ύφους είναι το ερωτηματικό. Η συντάκτρια διατυπώνει δύο ερωτήματα (που απαντώνται αμέσως μετά), με τα οποία διατυπώνει τη θέση της για την κακή ποιότητα της σύγχρονης επικοινωνίας. Οι φράσεις «**τόση επιστημοσύνη**» και «**κακέκτυπο** τηλεοπτικών διαλόγων» φανερώνουν συναισθηματική φόρτιση και ειρωνεία, εφόσον, κατά τη συντάκτρια, επιφανειακά επιδεικνύουμε γνώσεις και στην πραγματικότητα μιμούμαστε τηλεοπτικές συζητήσεις.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στους τρεις τελευταίους στίχους, το ποιητικό υποκείμενο εκφράζει την αγωνία και απογοήτευση του, διότι ανέκαθεν και διαχρονικά (όπως φαίνεται σε όλο το ποίημα) η επικοινωνία των ανθρώπων ήταν προβληματική. Ωστόσο, σημείο αισιοδοξίας και συνάντησης απόψεων και συναισθημάτων αποτελεί η Ποίηση (ίσως και γενικότερα η Τέχνη), όπου οι άνθρωποι εκφράζονται ελεύθερα και νιώθουν πως ανάλογα συναισθήματα έχουν βιώσει κι άλλοι άνθρωποι. Το ποίημα, λοιπόν, στην κορύφωσή του, γίνεται ποίημα Ποιητικής, εφόσον τονίζεται ο λυτρωτικός και καταλυτικός ρόλος της Τέχνης, στην ανθρώπινη ζωή.

Ο μαθητής/τρια μπορεί να υποστηρίξει θετικά ή αρνητικά τον τρόπο επικοινωνίας της σύγχρονης εποχής. Είναι απαραίτητο να αιτιολογήσει την απάντησή του είτε είναι ικανοποιημένος/η με την επικοινωνία μέσω των τεχνολογικών μέσων είτε όχι. Μπορεί, ακόμη, να αναφερθεί στο αν η Τέχνη τον/την βοηθάει να ξεπεράσει κάποια ζητήματα επικοινωνιακά. Ενδεχομένως να εκφράσει άποψη για άλλη πιθανή διέξοδο (εκτός Ποίησης και Τέχνης) στο πρόβλημα της επικοινωνίας.

ΕΦΗΒΕΙΑ και ΠΡΟΤΥΠΑ ΝΕΩΝ

ΓΟΝΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 2. 14416

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Βασικοί λόγοι για τη σύγκρουση εφήβων και γονέων:

- η προβληματική και ελλιπής μεταξύ τους επικοινωνία.
- η παραμέληση και η αίσθηση μοναξιάς των εφήβων που τους οδηγεί σε θέση αντεπίθεσης.
- η έλλειψη ορίων από τους γονείς και η παραίτηση από κάθε προσπάθεια.
- ο τρόπος διαχείρισης του χρόνου από τους εφήβους.
- η απουσία ειλικρίνειας για θέματα που αφορούν την εμφάνιση των εφήβων.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι παράγραφοι 1 και 2 του Κειμένου 1 συνδέονται με σχέση αιτίου – αποτελέσματος ως προς τη σύγκρουση μεταξύ εφήβων και γονέων. Στην πρώτη παράγραφο διατυπώνεται ως αίτιο η έλλειψη επικοινωνίας των εφήβων με τους γονείς τους που έχει ως αποτέλεσμα το αίσθημα παραμέλησης και εγκατάλειψής τους. Στη δεύτερη παράγραφο η χρήση της αντωνυμίας «αυτό» παραπέμπει στο αποτέλεσμα της ελλιπούς επικοινωνίας που διατυπώθηκε στην πρώτη παράγραφο, επαναλαμβάνεται στη δεύτερη ως θεματική πρόταση και στη συνέχεια ενισχύεται. Και στις δύο παραγράφους το επίρρημα «έτσι» (επαναλαμβάνεται τρεις φορές) λειτουργεί ως δείκτης συνοχής, για να δηλωθεί το αποτέλεσμα.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η εναλλαγή ευθέος και πλάγιου λόγου προσδίδει ζωντάνια, παραστατικότητα, καθώς προσιδιάζει στον προφορικό λόγο και δίνει διαλογικό χαρακτήρα στο κείμενο. Δημιουργεί μια σχέση επικοινωνίας και οικειότητας με τον αναγνώστη, τον βοηθά να προσεγγίσει τις ιδέες βιωματικά και ελκύει το ενδιαφέρον και την προσοχή του. Ο ευθύς λόγος είναι άμεσος, σε αντίθεση με τον πλάγιο που είναι έμμεσος, τυπικός, σοβαρός. Με την εναλλαγή το ύφος λόγου γίνεται πιο απλό, προκειμένου ο πομπός να γίνει πιο σαφής και κατανοητός. Άλλωστε, το κείμενο είναι απόσπασμα από συνέντευξη, όπως αναφέρεται στο εισαγωγικό σημείωμα.

Μετατροπή ευθέος λόγου σε πλάγιο : Οι μεγάλες συγκρούσεις μεταξύ γονιών και παιδιών πολύ συχνά αφορούν τη διαχείριση του χρόνου. Οι έφηβοι έχουν μια πολύ ιδιαίτερη σχέση με τον χρόνο. Λένε ότι πρέπει να φύγουν γρήγορα και περνούν ώρες μπροστά απ' τον καθρέπτη. Έχουν επίσης μια ορισμένη σχέση με την αυτοεικόνα τους. Οι έφηβοι χρειάζονται «άδεια», για να κατοικήσουν το νέο τους σώμα. Θέλουν να οικειοποιηθούν το σώμα τους, που άλλαξε. Έτσι, οι έφηβοι κάνουν πίνσινγκ ή τατουάζ ή σύμβολα ταυτότητας. Πολλές φορές οι γονείς αντιδρούν. Ρωτούν πώς το έκανε (ο έφηβος) αυτό. Πολλά παιδιά εκμυστηρεύονται στον ψυχολόγο ότι έκαναν τατουάζ... αλλά δεν θέλουν να το δει ο πατέρας τους. Τελικά, λαμβάνει χώρα ένα παιχνίδι εξαπάτησης, για να μην αποκαλυφθεί η πράξη. Γενικά, όλα έχουν να κάνουν με το σώμα. Τα ρούχα που φοράνε... τα αξεσουάρ που φοράνε...

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο βιώνει συναισθήματα ψυχικής ευφορίας που τα δημιουργεί η ανάμνηση της ειδυλλιακής εποχής της άνοιξης. Οι εικόνες («τα κυριακάτικα πρωινά με τις καμπάνες του 'Αη- Σπυρίδωνα, όταν ανεβαίναμε τα μαρμάρια σκαλοπάτια, όταν κατεβαίναμε τους κήπους με τις τριανταφυλλιές») προβάλλουν την ξενοιασιά και την ανεμελιά της εφηβικής νιότης σε μέρη όπου ο χρόνος δεν μετρούσε («δεν υπήρχε χτες – ούτε σήμερα – ούτε αύριο»). Μοναδικό ενδιαφέρον, έτσι όπως εκφράζεται και από την εικόνα του σφριγηλού νεανικού κορμιού –δείκτης νιότης, ζωντάνιας, ενεργητικότητας– ήταν τα όνειρα που κάθε νέος έκανε χωρίς περιορισμούς και δευτερες σκέψεις. Η εφηβική νεότητα αγνοούσε το μέλλον και τη φθορά, ήταν ανυποψίαστη και παρορμητική, όπως αισθητοποιείται και με τη μεταφορά «δεν υποψιαζόνταν τα δόντια της φθοράς». Βίωσε με χαρά και ενθουσιασμό τα συναισθήματα που προκαλούσε η άνοιξη, γι' αυτό και το ποιητικό υποκείμενο αναπολεί στιγμές της εφηβικής ηλικίας (η αναπόληση τονίζεται με τα ρήματα σε ιστορικό χρόνο).

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να ταυτιστεί με το σκηνικό του ποιήματος, καθώς ενδέχεται να βιώνει την ανεμελιά και τον ενθουσιασμό της εφηβείας. Ωστόσο, μπορεί να διαφοροποιηθεί και να εκφράσει προσωπικές σκέψεις ή αγωνίες που τον/την ταλαιπωρούν, τον/την προβληματίζουν και τον/την απομακρύνουν από τον ενθουσιώδη χαρακτήρα του ποιήματος.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 15. 14443

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, πρότυπα για τους νέους σήμερα μπορούν να αποτελέσουν ο σκηνοθέτης Γιώργος Λάνθιμος και ο τενίστας Στέφανος Τσιτσιπάς.

Οι λόγοι για τους οποίους αναφέρει αυτές τις δύο προσωπικότητες είναι ότι:

- Είναι Έλληνες που αντιμετώπισαν και ξεπέρασαν δυσκολίες, αναδείχθηκαν επαγγελματικά και διεγείρουν το αίσθημα του θαυμασμού.
- Είναι δημιουργικοί και επιτυχημένοι επαγγελματίες.
- Είναι ανταγωνιστικοί και δουλεύουν σκληρά, έχουν όραμα που το υπηρετούν και δε διστάζουν να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στο εξωτερικό αξιοποιώντας τις δυνατότητές τους.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται με:

- Με την επανάληψη της λέξης πρότυπα, η οποία είναι κομβική για τον προβληματισμό του κειμένου.
- Νοηματικά, στην πρώτη παράγραφο αναφέρεται η πρώτη προσπάθεια καθορισμού προτύπου και στη δεύτερη παράγραφο γίνεται ρητά η αναφορά στη δεύτερη προσπάθεια καθορισμού προτύπου για τους νέους (ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια).

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η συντάκτρια του Κειμένου 1 με τη χρήση του πρώτου ενικού προσώπου των ρημάτων στην πρώτη παράγραφο επιτυγχάνει να χρησιμοποιήσει ως αφορμή ένα προσωπικό της βίωμα και να κάνει με αυτόν τον τρόπο το ύφος εξομολογητικό. Ακόμη, δημιουργεί αμεσότητα, οικειότητα και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη μέσω της παράθεσης της προσωπικής της εμπειρίας.

Στη συνέχεια, με τη χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου των ρημάτων στη δεύτερη παράγραφο, επιτυγχάνει να εντάξει τον εαυτό της στην ίδια χορεία με τους αναγνώστες και να αποδώσει αισθήματα και σκέψεις που, κατά τη γνώμη της, αντιπροσωπεύουν συνολικά τους Νεοέλληνες. Το α' πληθυντικό πρόσωπο μειώνει την απόσταση πομπού και δέκτη και εκφράζει ένα καθολικό μήνυμα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Αγαπούλα είναι αρνητική στο ζήτημα του γάμου και αυτό φαίνεται με σαφήνεια στο σημείο που δηλώνει στη μητέρα της: «μαμά, δεν είσαι με τα καλά σου που θα πάρω έναν άντρα που δεν αγαπώ, εσύ κοίταξε να το βγάλεις αυτό απ' το μυαλό σου, τ' ακούς; πες πως δεν σου το 'πα ποτέ». Επίσης, φαίνεται και από την επισήμανση πως την έσκιαζε η τσιριχτή φωνή του παιδιού, όταν της φώναζε «αυτό». Ερμηνεύοντας τη στάση της γίνεται κατανοητό πως ο γάμος δεν ταιριάζει στο δυναμικό της χαρακτήρα (ασχολείται και με εργασίες που προορίζονται για άντρες) και επιθυμεί να παντρευτεί, αφού πρώτα αγαπήσει, όπως λέει και στη μητέρα της. Διαφοροποιείται από το κοινωνικό στερεότυπο εκείνης της εποχής, όταν οι γυναίκες παντρεύονταν από συνοικέσιο και χωρίς να ερωτηθούν για τα αισθήματά τους. Στην εποχή μας, δεν γίνονται γάμοι κατά αυτόν τον τρόπο, η ίδια η γυναίκα έχει τον πρώτο λόγο για την προσωπική της ζωή. Επομένως, η αντισυμβατική στάση της Αγαπούλας γίνεται αποδεκτή στην εποχή μας, αλλά όχι στην εποχή που ζει η ίδια.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 20. 14448

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι που η επαναστατικότητα των εφήβων απασχολεί έντονα τους γονείς αφορούν αλλαγές στη συμπεριφορά των πρώτων που δημιουργούν σύγχυση στους δεύτερους, καθώς νιώθουν ότι πλήττεται ο γονεϊκός ρόλος τους. Συγκεκριμένα :

- ο έφηβος αποζητά την προστασία της ατομικότητάς του και επιδιώκει την ανεξαρτησία του από τις γονεϊκές επιθυμίες
- εγκαταλείπει δραστηριότητες που θεωρεί πια παιδικές
- εκδηλώνει αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και επηρεάζεται η σχολική του επίδοση
- εμπλέκεται σε επικίνδυνες δραστηριότητες

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η μετάβαση από την τρίτη στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται:

- Με την επανάληψη της λέξης «αίσθηση»
- Νοηματικά, στην τρίτη παράγραφο αναφέρεται ότι οι αλλαγές στη συμπεριφορά των εφήβων επηρεάζουν τους γονείς που νιώθουν ότι βάλλεται ο ρόλος της αυθεντίας που κατέχουν και στην τέταρτη παράγραφο επιβεβαιώνεται η διαπίστωση που προηγήθηκε επισημαίνοντας ως λογική τη στάση τους

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Πιθανότητα : μπορεί να σαμποτάρει, μπορεί να εκδηλώσει (ή και να εμπλακεί)

Αναγκαιότητα : πρέπει να είναι σε θέση

Στην πρώτη περίπτωση η επιλογή στοχεύει στο να αναδειχθούν πιθανοί τρόποι που ο έφηβος εκδηλώνει την επαναστατική του συμπεριφορά και αντίδραση.

Στη δεύτερη περίπτωση η επιλογή τονίζει ότι είναι αναγκαίο οι γονείς να αντιλαμβάνονται τους λόγους αντίδρασης των παιδιών τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Ερασμία είναι συναισθηματικά φορτισμένη, νιώθει έντονη ταραχή («κυλούν δάκρυα») και φέρνει στο μυαλό της στιγμές από το παρελθόν («Θυμάται τα περασμένα... Θυμάται...»). Οι σκέψεις αυτές κατέκλυσαν το μυαλό της μετά την απόφαση του γιου της να γνωρίσει τον φυσικό του πατέρα. Αλλεπάλληλα «γιατί» και αναπάντητα ερωτήματα τη βασανίζουν, καθώς η ίδια ξεχνώντας τη φτωχή καταγωγή της (μοδιστρούλα) αγάπησε έναν άνδρα που δεν έπρεπε (αρχοντόπουλο) και που της λεηλάτησε την ύπαρξη και την ψυχή («όλα ήρθε σαν το ληστή και της τα ρήμαξε»). Η θύμηση της εγκατάλειψης και της σκληρότητας που βίωσε την εξουθένωσε και γκρέμισε όποια ελπίδα για το μέλλον. Η αντίδρασή της είναι ανθρώπινη και λογική. Ως γυναίκα εκείνης της εποχής διαφοροποιήθηκε και έφερε στον κόσμο ένα παιδί εκτός γάμου και παντρεύτηκε έναν άνθρωπο που πρόσφερε στην ίδια και στον γιο της ένα σπιτικό. Αγωνιά μήπως ο γιος την εγκαταλείψει και βιώσει για δεύτερη φορά το ίδιο συναίσθημα που σημάδεψε και τραυμάτισε τη νεότητά της.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 24. 14463

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Γιάννης Αντετοκούμπο δεν είναι μόνο ένας διεθνώς καταξιωμένος αθλητής, αλλά και μια γοητευτική προσωπικότητα, πρότυπο που θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία, διότι:

- Αν και δεν έχει λάβει φροντισμένη μόρφωση κάθε του τοποθέτηση είναι ουσιαστική και φιλοσοφημένη
- Η λάμψη της δημοσιότητας δεν τον έχει αλλοτριώσει
- Πορεύεται με αξίες, όπως αυτή της οικογένειας, κάτι που φάνηκε πρόσφατα σε αναφορά για τον νεκρό πατέρα του
- Παρά τους σημαντικούς τίτλους και την μυθική του περιουσία, παραμένει σεμνός και κερδίζει τη συμπάθεια όλων.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το κείμενο αρχίζει και τελειώνει με τη διαπίστωση ότι ο Γ. Αντετοκούμπο δεν είναι μόνο ένας καταξιωμένος αθλητής, αλλά και ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος και γι' αυτό θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία. Η επιλογή της επανάληψης:

- Εισάγει τον αναγνώστη στο θέμα στην αρχή του κειμένου και το συνοψίζει στο τέλος, άρα λειτουργεί ως στοιχείο συνεκτικότητας.
- Επίσης, αποδίδει εμφατικά τη βασική θέση του συντάκτη του κειμένου και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη ενεργοποιώντας τον προβληματισμό του.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να επιλέξει ενδεικτικά πέντε από τα παρακάτω επίθετα:

«πραγματικός, αυθεντικός, ανυπόκριτος, αυτόφωτος, παγκόσμιος, ευγενικός, γελαστός, αγαπησιάρης»

- Με τα επίθετα αυτά σκιαγραφείται η μοναδική προσωπικότητα του Γ. Αντετοκούμπο, ο οποίος είναι και το πρόσωπο για το οποίο γίνεται λόγος στο Κείμενο 1. Ο αρθρογράφος δικαιολογεί, γιατί ο άνθρωπος αυτός πρέπει να

αποτελεί πρότυπο για τους νέους, πρόταση που αποτελεί την κύρια έννοια του κειμένου.

- Με τα παραπάνω αξιολογικά επίθετα ο πομπός κατευθύνει τον αναγνώστη, ώστε να διαμορφώσει θετική άποψη για τον χαρακτήρα του αθλητή. Δημιουργεί κλίμα συμπάθειας προς το αναφερόμενο πρόσωπο και ευαισθητοποιεί σχετικά με το θέμα της εύρεσης σωστών προτύπων για τους νέους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να στηριχτεί στα δεδομένα του κειμένου και να υποστηρίξει πως:

- Η Νασούλα είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας και φαίνεται πως μέσα της θεωρεί αυτό που της συμβαίνει σωστό και δικαιολογημένο («γιατί αυτό της πρέπει»).
- Υιοθετεί τον τρόπο σκέψης του θύτη – συζύγου της – και ενοχοποιεί τον εαυτό της, τα λάθη και τις ανεπάρκειές της («της πέφτει λάθος το αλάτι... ξεχνάει να ξεσκονίσει... είναι αφηρημένη... μεγάλωσε πια, δεν είναι δροσερή παιδούλα... κι η αλλοτινή ομορφιά της ξεθωριάζει... είναι άχρηστη σαν μάνα, κι έχει κάνει τη Γιώτα, την κόρη της, σαν τα μούτρα της»).
- Αυτοπροσδιορίζεται με βάση τα «πιστεύω» του άντρα της και τον δικαιολογεί απόλυτα, καθώς ο ρόλος του είναι να την «συμμορφώνει», όπως κάνει και με τα υπόλοιπα

«εργαλεία» στη δουλειά του («τα αρπάζεις με το χέρι και τα συμμορφώνεις»)

Θετικά αξιολογείται η προσωπική ανταπόκριση του μαθητή στο κείμενο που διάβασε. Μπορεί να δηλώσει πως νιώθει θυμό, αγανάκτηση ή ακόμη κι έντονο προβληματισμό για τέτοιου είδους καταστάσεις, τις οποίες συχνά οι γυναίκες αποδέχονται χωρίς αντίδραση. Μπορεί να εκφράσει την επιθυμία του να κινητοποιηθεί και να αναλάβει δράση, προκειμένου να εξαλειφθεί το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας και των στερεοτυπικών αντιλήψεων για τον ρόλο των δύο φύλων.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 25. 14464

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Σ
- β. Λ
- γ. Λ
- δ. Σ
- ε. Σ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συντάκτης του κειμένου επιχειρεί να αποδείξει πως το περιβάλλον καθορίζει τη μελλοντική πορεία ενός εφήβου. Για να ενισχύσει την αξιοπιστία του αντιπαραβάλλει την κατάσταση που ισχύει στην επαρχία με αυτή που ισχύει στα μεγάλα αστικά κέντρα. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ενώ στην επαρχία ο έφηβος έχει περιορισμένο εύρος επιλογών, στις μεγαλουπόλεις είναι τόσα πολλά τα ερεθίσματα που τελικά του βρίσκεται σε σύγχυση. Μέσω της αντιπαράθεσης αναδεικνύονται πιο έντονα οι διαφορές. Η σύγκριση πραγματώνεται γλωσσικά με τη διαρθρωτική φράση «Από την άλλη» και τονίζει περισσότερο τα παραδείγματα που δίνονται αντιθετικά για την απόδειξη της θέσης.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Στην πρόταση επιλέγεται η παθητική σύνταξη.
- Ενεργητική Σύνταξη: *Οι γονείς και οι δάσκαλοι επηρεάζουν αποκλειστικά ορισμένους εφήβους.*
- Μετά τη μετατροπή δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στο Υποκείμενο της πρότασης, δηλαδή στους γονείς και τους δασκάλους. Το ύφος καθίσταται πιο απλό και καθημερινό, ο λόγος πιο άμεσος και ζωντανός και το κείμενο περισσότερο εύληπτο.
- Το ρήμα «επηρεάζονται» επαναλαμβάνεται γιατί το ίδιο το θέμα του κειμένου είναι οι παράγοντες εκείνοι που επιδρούν στη διαμόρφωση της ταυτότητας ενός εφήβου και τον επηρεάζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Έτσι, τονίζεται

εμφατικά η έννοια της επιρροής του νέου από το περιβάλλον του (κύριος προβληματισμός).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο/Η μαθητής /τρια μπορεί να εξηγήσει με ποιο τρόπο η φύση όλη είναι συγκεντρωμένη γύρω από την νεαρή κοπέλα, αναφερόμενος σε συγκεκριμένους στίχους:

- Ο ίδιος ο ήλιος τη λούζει με το φως του και τη μεθάει (στ.1),
- ο ουρανός λάμπει για χάρη της (στ.4),
- τα χελιδόνια σχίζουν τον αέρα (στ.6),
- οι πελαργοί στον αέρα και τα παγόνια στη γη ξαφνιάζονται από την ομορφιά της (στ.8),
- το κλήμα, ο σκορπιός και ολόκληρος ο κόσμος μεθάει κοντά της (στ. 11)
- ο ερωδιός, τα σκουληκάκια και το ίδιο το νερό (στ. 13 -14) εκφράζουν τον πόνο της καθημερινότητας.

Στο δεύτερο ερώτημα αξιολογείται θετικά η δημιουργική φαντασία του μαθητή και ο βαθμός κατάκτησης του ποιήματος, μέσω της εσωτερίκευσης μιας εικόνας για τη μικρή Πορτοκαλένια.

Μπορεί να την φανταστεί ως μία όμορφη κοπέλα με ζεστό χαμόγελο και με ένα πρόσωπο φωτεινό και χαμογελαστό, ως μια ήσυχη και σεμνή προσωπικότητα που γοητεύει τους πάντες με την γλύκα και την εσωστρέφειά της ή όπως αλλιώς εκείνος/η επιθυμεί, βασισμένος/η πάντα στα δεδομένα του κειμένου.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 26. 14465

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι παρέες συνομιλήκων έχουν σημαντική επίδραση στην ψυχοσύνθεση του εφήβου καθώς

- του δημιουργούν ευχάριστα συναισθήματα μέσω της αίσθησης ότι ανήκει σε ένα ξεχωριστό σύνολο.
- σηματοδοτούν την επιτυχημένη ή μη κοινωνικοποίησή του σε όλους τους τομείς.
- συμβάλλουν στην ανάπτυξη του, καθώς επηρεάζουν τις σχέσεις και τις αξίες του.
- διαμορφώνουν την γενικότερη συμπεριφορά και τις προτιμήσεις του, ενισχύοντας έτσι την αυτοπεποίθηση και καλλιεργώντας την ενσυναίσθησή του.
- τον βοηθούν να προσδιορίσει με σαφήνεια την ταυτότητα του.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη παράγραφος αναφέρεται γενικά στις αλλαγές, οι οποίες συντελούνται σε όλους τους τομείς κατά την περίοδο της εφηβείας, ενώ η δεύτερη αναφέρεται ειδικότερα στις αλλαγές στον κοινωνικό τομέα.

Η μετάβαση από το γενικό στο ειδικό πραγματώνεται γλωσσικά με το επίθετο «κοινωνικό» στο τέλος της πρώτης παραγράφου και με τη φράση «Όσον αφορά τον κοινωνικό τομέα» με την οποία ξεκινά η δεύτερη παράγραφος.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «Σύμφωνα με τον Erikson, όταν οι έφηβοι εξωτερικεύουν τις σκέψεις και τις διαθέσεις τους στους φίλους τους, αντιλαμβάνονται πληρέστερα τον εαυτό τους και διαμορφώνουν μια σαφή και ολοκληρωμένη ταυτότητα.»
- εκφράζοντας, εκδηλώνοντας, αποκαλύπτοντας, φανερώνοντας / καλύτερα, πιο ολοκληρωμένα

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο μικρός Σάββας είναι ένα μοναχικό παιδί που φαίνεται ότι επιθυμεί να γίνει ναυτικός. Η επιθυμία του αυτή απορρέει από το γεγονός ότι έχει γεννηθεί και μεγαλώνει στην Άνδρο, ένα νησί με ανάλογη παράδοση, οπότε μάλλον η επιλογή του αυτή μοιάζει με μονόδρομο. Η επιθυμία του αυτή αποτυπώνεται στην εικόνα που ατενίζει με τις ώρες το πέλαγος παραμιλώντας. Ίσως για αυτό τον λόγο νιώθει μονότονα όλη την ημέρα στο περιβάλλον της οικογένειας: Ο παππούς φεύγει από το πρωί και «βαριόταν μέσα σε τόσο πολλές γυναίκες», και «σμήνη επισκεπτριών που γουργούριζαν ασταμάτητα στις κουζίνες, στα παρακούζινα, στις αυλές και στις σάλες». Στο σημείο αυτό της αφήγησης υπάρχει ένας τόνος απαξίωσης των εργασιών και της συμπεριφοράς των γυναικών, αυτός προβάλλεται με την αντίθεση του μοναχικού παιδιού που παίζει με τα εργαλεία (αντρική ενασχόληση) ή άσκοπα σημαδεύει τους κορμούς των ευκαλύπτων. Το επίρρημα «άσκοπα» δηλώνει ότι σκοτώνει την ώρα του, η επιθυμία του είναι η θάλασσα, όπως φαίνεται ενδεικτικά στο τέλος του αποσπάσματος. (έψαχνε το πανωχείλι του παρακαλώντας την Παναγία να του φυτρώσει στα γρήγορα ένα καλό μουστάκι να ξαμοληθεί στους ωκεανούς να πάρει εκδίκηση).

Το δεύτερο ερώτημα σχετίζεται με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου και οι απαντήσεις ποικίλουν, ανάλογα με τα συναισθήματα που προκάλεσε η αφήγηση στον/στη μαθητή/τρια.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 27. 14466

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Η ψυχολόγος δίνει δύο βασικές συμβουλές στους γονείς: Πρώτον, να καλλιεργούν ένα κλίμα αγάπης, αποδοχής και ασφάλειας στις σχέσεις τους με τα παιδιά τους και να είναι ενθαρρυντικοί, ακόμη κι όταν ο έφηβος σφάλει. Δεύτερον, να δείχνουν μια γενικότερη ευελιξία απέναντι στη συμπεριφορά του, αλλά και σεβασμό στις απόψεις του.

2ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο παρουσιάζεται η δεύτερη συμβουλή της ψυχολόγου προς τους γονείς. Η προσθήκη της νέας συμβουλής δηλώνεται με το «και», ενώ οι διαρθρωτικές λέξεις: «πρώτον – δεύτερον» πραγματώνουν γλωσσικά τη σχέση *σειράς – αρίθμησης* συνδέοντας νοηματικά τις δύο παραγράφους, που περιέχουν τις δύο αντίστοιχα συμβουλές της ψυχολόγου.

3ου ποερώτημα (μονάδες 15)

β. Συμβουλευτικό

Το ρήμα της κύριας πρότασης είναι το «πρέπει» (δεοντική τροπικότητα), ενώ γίνεται ευρεία χρήση της υποτακτικής έγκλισης (*«να επιδείξουν», «να κάμνουν», να «ακούν»*).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15) Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο μαθητής ή η μαθήτρια μπορεί να επισημάνει πως Η Μαργαρίτα Περδικάρη παρουσιάζεται ως μία γενναία νεαρή γυναίκα, η οποία

- δε δειλιάζει όχι μόνο να οργανωθεί στην αντίσταση ενάντια στην Γερμανική κατοχή αλλά και να σταθεί χαμογελαστή απέναντι στο εκτελεστικό απόσπασμα (*«στάθηκε μπροστά στο απόσπασμα χαμογελώντας το πικρό χαμόγελο της οικογένειας των Περδικάρηδων»*), απευθύνοντας του ακόμη κι έναν ειρωνικό χαιρετισμό (*«όταν σήκωσαν τα ντουφέκια, η μικρή Μαργαρίτα κούνησε το χέρι της κ' είπε ένα ακατανόητο καληνύχτα, μάλιστα δεν είπε καληνύχτα, είπε ακριβώς – «καληνύχτα ντε...»*).
- Άντεξε τα βασανιστήρια των κατακτητών, αλλά και τον εγκλεισμό της στην φυλακή με πείσμα και αυταπάρνηση, χωρίς να προδώσει τα ονόματα των

συμπατριωτών της (*«Το λιγνό κορμί της βάσταξε μ' απίστευτη αντοχή όλες τις κακουχίες της φυλακής, το στόμα της έμεινε κλεισμένο σ' όλα τα μαρτύρια που μαθεύτηκε πώς της κάνανε»*).

Στο δεύτερο υποερώτημα αξιολογείται η προσωπική ανταπόκριση του μαθητή στο κείμενο που διάβασε. Μπορεί να εκφράσει:

- Προβληματισμό, καθώς η ηρωίδα είναι μια ανυπότακτη και ανεξάρτητη γυναίκα, η οποία δρα μέσα σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που κρατούσε τις γυναίκες μέσα στο σπίτι, δέσμιες των συζύγων, των πατεράδων ή ακόμη και των άρρενων αδερφών τους, χωρίς αυτονομία και ελεύθερη βούληση (*«Ως τα τότες οι γυναίκες εκεί ξέρανε μόνο να πεθαίνουν αμίλητες στο κρεβάτι ή το στρώμα τους απ' αρρώστιες κι από γεράματα, πεθαίνανε πάνω στη γέννα ή τη λεχωνιά τους, από το μαράζι της φτώχειας, της κακής παντριάς ή της ξενητιάς των αντρών τους»*).
- Θαυμασμό, καθώς, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι γυναίκες, που έπαιρναν την πρωτοβουλία να διαφοροποιηθούν και να μην κάνουν πράγματα από εκείνα που *«ο καθένας τα βρίσκει πολύ φυσικά»*, είχαν να αντιμετωπίσουν και την κοινωνική κατακραυγή.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 31. 14470

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο ενεργητικός ακροατής:

- αφήνει το περιθώριο στον άλλο, για να εκφραστεί,
- διέπεται από ενσυναίσθηση (κατανοεί τα συναισθήματα, έρχεται στη θέση του, τον συμπονά),
- δεν κρίνει την άλλη πλευρά,
- αποδέχεται όσα ακούει χωρίς προκαταλήψεις/ αγκυλώσεις (είναι διαλλακτικός),
- θέτει εύστοχα ερωτήματα,
- δίνει συμβουλές, όποτε χρειάζεται.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το β.
- Στον τίτλο δίνονται με ακρίβεια όλοι οι άξονες του κειμένου: το ακριβές θέμα («ενεργητική ακρόαση»), η ηλικιακή ομάδα («έφηβοι») αλλά και η παρότρυνση προς τους γονείς («Επικοινωνήστε»).

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Είναι αναγκαίο/ Προτείνεται να τίθενται/γίνονται ουσιαστικές-διευκρινιστικές ερωτήσεις και να εξασφαλίζεται ο απαραίτητος χρόνος/ ο χρόνος που χρειάζεται, για να ερευνηθεί περισσότερο γιατί ο έφηβος νιώθει έτσι ή συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο και με εύστοχες ερωτήσεις (να διαπιστωθεί) τι τον κάνει να είναι θυμωμένος/η
- Το ύφος καθίσταται πλέον πιο επίσημο και αποστασιοποιημένο και χάνεται ο τόνος οικειότητας. Η σύνταξη έγινε πιο περίπλοκη και το εκφραστικό επίπεδο υψηλότερο (λόγω της συχνής χρήσης της παθητικής σύνταξης και της απαλοιφής του ευθέος λόγου).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Άξονες της απάντησης:

Η Μαρία οδηγείται σε αυτή τη δήλωση, καθώς:

- συνειδητοποιεί τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει λόγω του φύλου της στην προσπάθεια να αυτοπροσδιοριστεί, να εντοπίσει τη δική της ταυτότητα.
- είναι εγκλωβισμένη, αμφιταλαντεύεται ανάμεσα σε δύο γυναικεία πρότυπα, αυτό της μητέρας της (1^η παράγραφος) και εκείνο της φεμινίστριας Αντιγόνης.
- η Αντιγόνη επιτίθεται σε κάθε περίπτωση στο κυρίαρχο αντρικό πρότυπο, σε βαθμό που επιτακτικά αποτρέπει την αφηγήτρια από οποιαδήποτε ενέργεια μπορεί να παραπέμψει σε έμφυλα γυναικεία στερεότυπα. Αυτή η επιμονή φέρνει το μικρό κορίτσι σε ακόμη μεγαλύτερη αμηχανία.
- εν τέλει, βάσει των παραπάνω, θεωρεί ότι για έναν άνδρα οι συνθήκες είναι πιο ευνοϊκές όχι απαραίτητως λόγω της κοινωνικής υπεροχής του αλλά, βάσει του αποσπάσματος, διότι ένας άνδρας μπορεί ευκολότερα να προσδιορίσει την ταυτότητα και τις επιλογές του σε σύγκριση με μία γυναίκα που καλείται να αντιταχθεί σε παγιωμένες στερεοτυπικές αντιλήψεις και, κατ' επέκταση, να απολογηθεί για οποιαδήποτε επιλογή της.

Παρατηρήσεις:

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιήθηκαν στο Θέμα 3. Π.χ. ο ευθύς λόγος, η επιλογή της εσωτερικής εστίασης/ πρωτοπρόσωπης αφήγησης με την οποία προβάλλεται η οπτική ενός παιδιού κ.ά.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 37. 14483

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α) Σ
- β) Λ
- γ) Σ
- δ) Σ
- ε) Σ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Πλέον → Υπηρετεί τη νοηματική μετάβαση από την 3^η στην 4^η παράγραφο του κειμένου και λειτουργεί και προσθετικά. Συγκεκριμένα, και στις δύο παραγράφους γίνεται λόγος για τη δέουσα στάση και συμπεριφορά των γονέων των εφήβων. Στην 3^η αναφέρεται ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου τους και στην 4^η, με τη συνδετική λέξη «πλέον», ο επαναπροσδιορισμός συγκεκριμενοποιείται ως ανταπόκριση στην τάση των εφήβων για αυτονομία και ταυτόχρονα για καθοδήγηση.
- Ωστόσο → Έχει αντιθετική λειτουργία, υπηρετώντας και τη μετάβαση από την 4^η στην 5^η παράγραφο του κειμένου. Συγκεκριμένα, ενώ στην 4^η παράγραφο περιγράφεται ιδανικά ο ρόλος των γονέων σε σχέση με τους εφήβους, στην 5^η αναφέρονται αντιθετικά τα ποικίλα και αντιφατικά συναισθήματα, αλλά και οι συγκρούσεις και οι εντάσεις που συνοδεύουν την εφηβεία.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η ανάλυση των συνθέτων ρημάτων και ουσιαστικών έχει ως ακολούθως:

1. αποτελούν (1η παράγραφος) → από + τελώ
2. μεταβάσεις (1η παράγραφος) → μετά + βαίνω
3. να διαμορφώσουν (1η παράγραφος) → διά + μορφώνω
4. αναμένεται (2η παράγραφος) → ανά + μένω
5. να αναλάβουν (2η παράγραφος) → ανά + λαμβάνω

6. να προβούν (3η παράγραφος) → προ + βαίνω
7. να επιτρέπουν (3η παράγραφος) → επί + τρέπω
8. να επαναπροσδιορίσουν (3η παράγραφος) → επί + ανά + προς + διά + ορίζω
9. καθοδήγηση (4η παράγραφος) → κατά + οδηγώ
10. προσμονή (5η παράγραφος) → προς + μένω
11. συμβάλλουν (5η παράγραφος) → συν + βάλλω
12. εντάσεις (5η παράγραφος) → εν + τάσσω
13. να αναγνωρίζουν (7η παράγραφος) → ανά + γνωρίζω
14. αντιδράσεις (7η παράγραφος) → αντί + δρω
15. να επεξεργαστούν (7η παράγραφος) → επί + εκ + εργάζομαι

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Η επιθυμία της μητέρας του Βασίλη είναι να φέρεται ο γιος της πάντα συνετά, σύμφωνα με τους κοινωνικούς κανόνες («κάτσε φρόνιμα»), με στόχο να αποκτήσει όσα αγαθά συνιστούν τον πλούτο εκείνης της εποχής: ζώα, χωράφια, υπηρέτες (στ. 1-3).
- Ο Βασίλης απορρίπτει αυτό το κομφορμιστικό ιδανικό (στ. 4-5), εφόσον συνοδεύεται από την ιδιότητα του σκλάβου και τη δουλοπρεπή συμπεριφορά (στ. 6). Αντιθέτως, προτιμά την αντίδραση και την ελευθερία: ζητά οπλισμό (στ. 7), δηλώνει την πρόθεσή του να βγει στο βουνό, ως μοναδική διέξοδο ελευθερίας (στ. 8-9), και να ενωθεί με ομάδες κλεφτών (στ. 10).

Η απάντηση στο β' ερώτημα είναι οπωσδήποτε ελεύθερη. Αν επιλεγεί από τους/τις μαθητές/τριες η συμφωνία με την επαναστατική στάση του έφηβου Βασίλη – το πιθανότερο – προτείνεται να στηριχτούν, για να τεκμηριώσουν τα γραφόμενά τους, στη συνέχεια του δημοτικού ποιήματος: ο Βασίλης κατορθώνει να εξουδετερώσει την παγίδα των αντιπάλων (στ. 14-17), να τους επιτεθεί (στ. 18-20) και να τους εξοντώσει (στ. 21-22). Τελικά αναδεικνύεται σε καπετάνιο των κλεφτών, καταφέρνοντας να υλοποιήσει το όνειρό του απολύτως. Γι' αυτό – και για τη γενναιότητά του – χαρακτηρίζεται κατ' επανάληψη (στ. 13 και στ. 18) «άξιος». Οι μαθητές/τριες, από την άλλη, μπορούν και να διαφωνήσουν δικαιολογώντας την απάντησή τους και αντιπροτείνοντας μια άλλη επιλογή.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 40. 14495

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η έλλειψη ορίων εγκυμονεί κινδύνους στην εφηβική ηλικία, γιατί μπορεί να οδηγήσει σε ασυδοσία.
- Τα όρια μπορούν να προφυλάξουν τον έφηβο, ώστε να μην παραμελεί τα μαθήματά του, τις συναναστροφές ή και την επιμέλεια του εαυτού του.
- Τα όρια πρέπει να τίθενται, όταν το παιδί είναι σε μικρή ηλικία, διαφορετικά ως έφηβος αντιδρά και δυσχεραίνεται η επικοινωνία με τους γονείς

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αντίθεση: Οι νέοι με φτωχή πνευματική ζωή, έλλειψη κρίσης και ανωριμότητα σε αντίθεση με όσους φροντίζουν για τη σωματική, πνευματική και ψυχική τους καλλιέργεια, θέτουν στόχους και αξίζουν τον θαυμασμό μας.

Η συνεντευξιαζόμενη επιλέγει την αντίθεση, για να επισημάνει ότι

- Δεν είναι όλοι οι νέοι «θύματα» της τεχνολογικής εξέλιξης και της ταχύτητας της ηλεκτρονικής εποχής.
- Υπάρχουν νέοι αξιόλογοι που αντιστέκονται καλλιεργώντας το σώμα και το πνεύμα τους.
- Με την αντίθεση μετριάζει τον τρόπο με τον οποίο αποδίδει το μήνυμα, ώστε να μην επικριθεί για απολυτότητα, εμπάθεια ή προκατάληψη.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. β

2. β
3. β
4. α
5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Βασικές ιδέες του ποιητικού υποκειμένου με τις οποίες ο μαθητής μπορεί να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει:

- τα παιδιά έχουν υλικές ανάγκες (1η στροφή-Τα παιδιά θέλουν παπούτσια, τα παιδιά θέλουν ψωμί, θέλουνε και φάρμακα)
- τα παιδιά πρέπει να είναι η προτεραιότητά μας (2η στροφή- επανάληψη: πρώτο)
- κοπιώδεις προσπάθειες για την κάλυψη των αναγκών των παιδιών (3η - 4η στροφή)
- (Το παιδί: ζωή. Τίποτ' άλλο!)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 43. 14507

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι θετικές συνέπειες από τη στήριξη των «σημαντικών άλλων» για τους εφήβους, σύμφωνα με το Κείμενο 1:

- Η δημιουργία θετικής αυτοεικόνας και η αύξηση της αυτοεκτίμησής τους, ώστε να μπορέσουν να αναπτυχθούν φυσιολογικά και να δομήσουν φυσιολογικές διαπροσωπικές κοινωνικές σχέσεις
- Η στήριξη της οικογένειας: η ψυχική ισορροπία και η υγιής κοινωνική συμπεριφορά
- Η υποστήριξη των εκπαιδευτικών: α) η αναπλήρωση των κενών στις σχέσεις των εφήβων με την οικογένειά τους, β) η ενθάρρυνση της ανακάλυψης των δυνατοτήτων τους, της στοχοθεσίας, της λήψης αποφάσεων, η βελτίωση του επιπέδου της αυτοεκτίμησής τους, η σχολική επιτυχία, η αντιμετώπιση των προβλημάτων τους
- Η στήριξη των συνομηλίκων τους: το ψυχολογικό ευ ζην των εφήβων, η υψηλή αυτοεκτίμηση, οι θετικότερες αυτοαντιλήψεις, τα χαμηλότερα επίπεδα κατάθλιψης και η καλύτερη προσαρμογή στο σχολικό περιβάλλον.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας μετά την αρχική διατύπωση της θέσης του επιστρατεύει δύο υποθετικούς λόγους. Ο πρώτος βρίσκεται στο χωρίο: «Αν όμως αποτύχουν στο ρόλο αυτό, οι έφηβοι δυσκολεύονται να διαμορφώσουν θετική αυτοεικόνα και να αναπτύξουν εποικοδομητικές διαπροσωπικές σχέσεις.» και ο δεύτερος στο αμέσως επόμενο χωρίο: «Αν, μάλιστα, βιώσουν απόρριψη, παραμέληση και εχθρότητα από τους γονείς, αυξάνονται οι πιθανότητες να εκδηλώσουν ποικίλες ψυχοπαθολογικές διαταραχές, με πιθανό επακόλουθο την αντικοινωνική συμπεριφορά.» Οι υποθετικοί λόγοι εμπεριέχουν τα νοήματα που συνιστούν τις λεπτομέρειες/σχόλια της παραγράφου και βοηθούν στην οργάνωση του λόγου και της επιχειρηματολογίας. Τα επιχειρήματα που διατυπώνονται με τους υποθετικούς λόγους

δηλώνουν πιθανές περιπτώσεις δυσχερειών στην ανάπτυξη των εφήβων στην περίπτωση που δεν εισπράττουν την αγάπη και προστασία των γονέων. Επομένως, με αυτό τον τρόπο ο λόγος στην παράγραφο αποκτά συνοχή και αποδεικτική ισχύ.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- *Αυτοεικόνας, αυτοεκτίμησης, αυτοπεποίθηση, αυτοαντιλήψεις.*
- Το πρώτο συνθετικό «αυτο» στις παραπάνω λέξεις προσδίδει έμφαση στον εαυτό και στις διαδικασίες και τα χαρακτηριστικά που συνδέονται με αυτόν.
- Η συχνή χρήση των παραπάνω λέξεων οδηγεί τον αναγνώστη να αντιληφθεί τη σημασία που έχει η θεώρηση του εαυτού και το χτίσιμο της αυτοεικόνας από τους ανθρώπους κατά τη νεαρή τους ηλικία.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο γάτος Κρου είναι κυριευμένος από τη θλίψη, τη νοσταλγία και την επιθυμία να έχει ένα σπίτι με κάθε κόστος, ακόμη και «σβήνοντας» την παρουσία του, καταργώντας τον εαυτό του. Η λαχτάρα του οφείλεται στο ότι είναι μοναχικός και ορφανός, διωγμένος από το σπίτι όπου μεγάλωσε. Αυτό του το παράπονο δηλώνει και η φωνή του που του δίνει και το όνομά του. Οι μαθητές/τριες μπορούν να απομονώσουν λέξεις ή φράσεις του κειμένου που παραδειγματικά αποδεικνύουν τις παραπάνω διαπιστώσεις (*Έναν ήχο σαν λυγμό, Είναι μοναχικός, έμεινε ορφανός, Οι άλλοι ζητιανεύουν φαΐ αυτός, σπίτι, κι όταν πλησιάζεις κάνει πως δεν υπάρχει ... Να μείνει στο σπίτι, Είδα το Χαμένο Παράδεισο, ένιωσα τη Νοσταλγία του Γυρισμού στην αγωνία του Κρου ... στην κραυγή του Κρου ... στη λαχτάρα του Κρου όταν κοιτάει το σπίτι κ.λπ.*) Ακολούθως, οι μαθητές/τριες εκφράζουν τις σκέψεις ή/και τα συναισθήματά τους, ενώ μπορούν να σχολιάσουν και τη διάσταση του συμβόλου που αποκτά ο ορφανός και έκπτωτος από το κοινωνικό σύνολο γάτος Κρου.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 44. 14508

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα όρια είναι απαραίτητα στη ζωή του εφήβου γιατί :

- τον τοποθετούν στην πραγματικότητα, που σημαίνει ότι αποδέχεται και σέβεται τους κανόνες του οικείου και ευρύτερου περιβάλλοντος, ώστε να γίνει και εκείνος αποδεκτός ,
- αποκτά έναν ηθικό κώδικα που θα κάνει την ζωή του ποιοτικότερη,
- αν δεν υπάρξουν όρια από τους γονείς του στην ικανοποίηση των επιθυμιών του, θα βιώσει την απόρριψη στην ζωή του, θα κλονιστεί συναισθηματικά και θα καταφύγει σε ψευδαισθήσεις.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η επιλογή της αρθρογράφου να οργανώσει τον λόγο της στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1 με αναλογία στοχεύει στο:

- να δια φωτίσει τον αναγνώστη για τις δυσκολίες της νεότητας, παραβάλλοντάς τη μεταφορικά με μίαν άγνωστη διαδρομή που χρειάζεται «χαρτογράφηση»,
- να κάνει πιο εύληπτο το περιεχόμενο προσδίδοντας στον λόγο παραστατικότητα και αφορμή για κριτικό στοχασμό.

Η χρήση του παραδείγματος στη δεύτερη παράγραφο έχει στόχο:

- να επεξηγήσει την γενικόλογη και ασαφή έννοια του «χάρτη» που τέθηκε στην πρώτη παράγραφο,
- να γίνει πιο σαφής και κατανοητή στον αναγνώστη η ανάγκη καθορισμού των ορίων.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η χρήση της γλώσσας είναι μεταφορική/συνυποδηλωτική

- δύσβατη περιοχή : δύσκολη ηλικιακή φάση
- για να φτιάξει το δικό του χάρτη : να δημιουργήσει τις δικές του αρχές
- για να χαράξει τον δικό του δρόμο: να προσδιορίσει την πορεία του

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Το κυρίαρχο συναίσθημα του ποιητικού υποκειμένου είναι η δίψα για ζωή, καθώς βιώνει την ακραία και οριακή εμπειρία του πολέμου. Όλο το ποίημα έχει έντονο εξομολογητικό χαρακτήρα, καθώς πρόκειται ουσιαστικά για μια επιστολή του ποιητικού υποκειμένου προς τη μητέρα του. Σε αυτή την εξομολόγησή του νιώθει την ανάγκη να τονίσει πως, παρά τις τραγικές συνθήκες στις οποίες ζει, η λαχτάρα για ζωή παραμένει ακλόνητη και ανυποχώρητη στις κάθε είδους σωματικές και ψυχικές κακουχίες, ενώ στηρίγματά του στον εσωτερικό του αγώνα είναι η μητέρα του και η αγαπημένη του. Τέλος, επισημαίνει πως την αξία της ζωής την συνειδητοποιεί ο άνθρωπος, όταν βρίσκεται κοντά στον θάνατο.
- Το συναίσθημα του ποιητικού υποκειμένου δικαιολογείται, καθώς ο κάθε άνθρωπος, όταν βιώνει ακραίες και φρικτές καταστάσεις, αναλογίζεται το δώρο της ζωής. Τότε κάνει την αυτοκριτική του, αναλογίζεται τα λάθη του και εκτιμά ό,τι έχασε.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 45. 14509

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η απάντηση των μαθητών/τριών θα βασιστεί στα ακόλουθα στοιχεία του κειμένου:

- η συμμετοχή του γονιού είναι θεμελιώδης στο να βοηθήσει το παιδί να διαμορφώσει μια σωστή και υγιή αντίληψη για τον εαυτό του
- Οι γονείς μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη υγιούς αυτοεκτίμησης, δείχνοντας ενθάρρυνση και ικανοποίηση σε πολλούς τομείς. Καλό είναι να μην εστιάζουν σε έναν συγκεκριμένο τομέα, π.χ. στο να τα πάει καλά σε ένα τεστ ορθογραφίας, γιατί έτσι το παιδί μπορεί να συνδέσει την προσωπική του αξία με το βαθμό του τεστ.
- Οι γονείς είναι οι πρώτοι και πιο σημαντικοί παιδαγωγοί, οπότε έχουν τη μεγαλύτερη επιρροή στη διαμόρφωση της αυτοεκτίμησης του παιδιού.
- Μπορούν να φτιάξουν ένα «αποθεματικό αυτοεκτίμησης», όπου το παιδί θα αποθηκεύει πολλά θετικά πράγματα για τον εαυτό του. Στα επόμενα χρόνια αυτό το αποθεματικό θα αντισταθμίσει τις αρνητικές εμπειρίες που αναπόφευκτα θα έχει.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Αιτιολόγηση: Η καλή αυτοεκτίμηση είναι η προστασία του παιδιού απέναντι στις προκλήσεις της ζωής. Τα παιδιά που γνωρίζουν τις δυνατότητες και τις αδυναμίες τους και νιώθουν καλά με τον εαυτό τους, έχουν γενικά μεγαλύτερη ευκολία να διαχειριστούν συγκρούσεις και να αντισταθούν σε αρνητικές επιρροές. Συνήθως χαμογελούν πιο εύκολα, απολαμβάνουν τη ζωή, έχουν ρεαλισμό και αισιοδοξία: το χωρίο «Τα παιδιά... και αισιοδοξία» αιτιολογεί τη θεματική περίοδο «Η καλή αυτοεκτίμηση... προκλήσεις της ζωής». Ελλείπει η λέξη/φράση «διότι» ή «Αυτό συμβαίνει διότι». Στόχος της συγγραφέα είναι να στηρίξει με επιχειρήματα τη θέση «Η καλή αυτοεκτίμηση είναι η προστασία του παιδιού απέναντι στις προκλήσεις της ζωής» και να αποδείξει την αλήθεια της.

Αντίθεση: « ...Αντίθετα, τα παιδιά με χαμηλή αυτοεκτίμηση έχουν την τάση να βιώνουν τις προκλήσεις με μεγάλο άγχος και απογοήτευση και δυσκολεύονται να βρουν λύσεις στα προβλήματα. Μπορεί να σκέφτονται π.χ. «Δεν είμαι καλός» ή «Δεν μπορώ να κάνω τίποτα σωστά», οπότε γίνονται παθητικά, αποσύρονται ή παθαίνουν κατάθλιψη. Όταν αντιμετωπίζουν μια νέα πρόκληση μπορεί να σκέφτονται αμέσως «Δεν μπορώ»: Η συγγραφέας αντιπαραθέτει τα παιδιά με καλή αυτοεκτίμηση και τις συμπεριφορές τους με αυτά που έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Η αντίθεση καθίσταται εμφανής από τη χρήση του επιρρήματος «αντίθετα». Στόχος της είναι να συμπληρώσει και να ενισχύσει την αιτιολόγηση που προηγήθηκε. Με τη σύγκριση ισχυροποιείται ο προβληματισμός του δέκτη, διότι του δίνεται το ερέθισμα να συσχετίσει καταστάσεις και συμπεριφορές με το ζητούμενο, που είναι η καλή (θετική) αυτοεκτίμηση του παιδιού.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Και στις δύο περιπτώσεις το ύφος είναι προφορικό και απλό εξασφαλίζοντας την αμεσότητα και μεγαλύτερη πειστικότητα του λόγου, διότι πρόκειται για φράσεις που θα έλεγε ή θα σκεφτόταν το παιδί ή οι γονείς στην καθημερινότητα και όχι η καλλιεργημένη ενήλικη συντάκτης ενός άρθρου.

Μετασχηματισμός των αποσπασμάτων:

να σκέφτονται αμέσως «Δεν μπορώ»: να σκέφτονται αμέσως ότι αδυνατούν να πετύχουν.

στο να τα πάει καλά: στο να επιτύχει.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15) Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Στο λογοτεχνικό κείμενο η εφηβεία αποτυπώνεται ως «παραμύθι της άνοιξης», ως ανάμνηση στιγμών της Κυριακής στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα, όταν οι έφηβοι ανέβαιναν τα σκαλοπάτια ή κατέβαιναν στον κήπο της εκκλησίας με τους ήχους από τις καμπάνες να μοιάζουν με συναυλία στα αυτιά τους, καταργώντας τον χρόνο και έχοντας ως μόνη πραγματικότητα τα γερά τους κορμιά, τα όνειρά τους και την αθώα και ουτοπική πίστη τους σε μια αιώνια νιότη, χωρίς να υποψιάζονται τη φθορά (το παραμύθι της άνοιξης, με τις καμπάνες... σε μιαν εξάισια μουσική συναυλία, όταν δεν υπήρχε χτες... μιας άνοιξης αιώνιας).

Για το δεύτερο σκέλος της απάντησης οι μαθητές μπορούν να απαντήσουν βιωματικά ή/και διαπιστωτικά, εντοπίζοντας ομοιότητες και διαφορές με τον τρόπο που βλέπει την εφηβεία ο ποιητής, παραθέτοντας τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους και αιτιολογώντας τη θέση τους βασιζόμενοι σε σημεία του ποιήματος που τους άγγιξαν συναισθηματικά ή όχι.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 46. 14510

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συνεισφορά των γονέων στην καλλιέργεια αυτοεκτίμησης έγκειται :

- στην παροχή ενθάρρυνσης στον έφηβο, η οποία όμως δεν θα είναι επικεντρωμένη σε έναν συγκεκριμένο τομέα, αλλά πολυδιάστατη,
- στη δημιουργία ενός «αποθεματικού αυτοεκτίμησης», το οποίο θα λειτουργήσει ως αντίβαρο των αρνητικών εμπειριών που θα βιώσουν οι έφηβοι στο μέλλον.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Με την σύγκριση-αντίθεση η αρθρογράφος επιτυγχάνει :

- να αναδείξει τις διαφορές που παρουσιάζουν τα παιδιά με αυτοεκτίμηση σε σχέση με τα παιδιά που δεν τη διαθέτουν,
- μέσα από τις διαφορές να αναδείξει τη σημασία της αυτοεκτίμησης.

Με τα παραδείγματα:

- να επεξηγήσει την θέση που διατυπώνει στο δεύτερο σκέλος της αντίθεσης ότι τα παιδιά χωρίς αυτοεκτίμηση βιώνουν τις προκλήσεις με μεγάλο άγχος και απογοήτευση και δυσκολεύονται να βρουν λύσεις στα προβλήματα,
- να γίνει σαφής και κατανοητή στον αναγνώστη, παραθέτοντας χαρακτηριστικές φράσεις παιδιών που στερούνται αυτοεκτίμησης.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το ύφος στις υπογραμμισμένες προτάσεις τείνει προς το προφορικό (χρησιμοποιούνται στοιχεία της καθημερινής ομιλίας). Πρόθεση της αρθρογράφου είναι η επίτευξη αμεσότητας και παραστατικότητας, ενώ, παράλληλα, θέλει να επηρεάσει συναισθηματικά τον δέκτη με στόχο την πειθώ.

- σκέφτονται αμέσως «Δεν μπορώ»: αναλογίζονται αμέσως ότι αδυνατούν (τροπή του ευθέως λόγου σε πλάγιο)
- στο να τα πάει καλά: να επιτύχει, να διακριθεί

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

- Το ύφος του ποιήματος είναι σοβαρό, επαινετικό-εγκωμιαστικό για τη νεανική θυσία, ενώ απουσιάζει ο μελοδραματισμός, παρόλο που η λέξη «ελεγείο» του τίτλου παραπέμπει σε θρήνο. Συνάμα είναι και γλαφυρό (πολλά σχήματα λόγου και μεταφορική χρήση της γλώσσας).
- Ο τόνος του ποιήματος υπηρετεί το περιεχόμενό του, καθώς στόχος του ποιητικού υποκειμένου είναι η ανάδειξη της νεανικής θυσίας ως υπέρτατης και διαχρονικής απόδειξης προσφοράς(στους πρώτους στίχους τονίζεται μέσω της αντίθεσης της κτητικής αντωνυμίας « δικό σου» και του α΄ πληθυντικού προσώπου), θάρρους και αυταπάρνησης («Το πρώτο σου παιχνίδι, Εσύ...Διγενή!»), πατριωτισμού ,αγάπης και υπεράσπισης των ιδανικών («Ήταν καιρός...Άνθρωπο!»)
- Αυτό το οποίο ενδιαφέρει το ποιητικό υποκείμενο είναι να τονίσει το ασυμβίβαστο της νεανικής ηλικίας με την μεγάλη θυσία (εξιδανίκευση της θυσίας). Γι αυτό ο θρήνος καθίσταται περιττός για μια τέτοια πράξη, αν και ο θάνατος ενός νέου παιδιού παραβιάζει τη φυσιολογική πορεία της ζωής.
- Συναισθήματα: Αναμένεται οι μαθητές/τριες να εκφράσουν λύπη για το χαμό ενός νέου ανθρώπου, αλλά ταυτόχρονα θαυμασμό και περηφάνια για τη θυσία.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 47. 14511

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αναζήτηση της αυτονομίας από την πλευρά του εφήβου διαφοροποιεί τη σχέση του με τους γονείς του καθώς :

- Η ανάγκη για να εκφράσει τη διαφορετικότητά του θα τον οδηγήσει σε σύγκρουση και ρήξη με τους γονείς του,
- Παρά την αναζήτηση της απομάκρυνσης από τα γονεϊκά δεσμά, ο έφηβος δεν επιθυμεί να νιώσει συναισθήματα απόρριψης και εγκατάλειψης από τους γονείς.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η τέταρτη παράγραφος του κειμένου 1 αναπτύσσεται με διαίρεση. Διαιρείται η έννοια της «αυτονομίας» στα είδη της και προκύπτουν ως μέλη η «αυτονομία των συναισθημάτων», η «αυτονομία των παρορμήσεων και των ορίων» και η «αυτονομία της συμπεριφοράς». Η αρθρογράφος επέλεξε τον συγκεκριμένο τρόπο ανάπτυξης, γιατί:

- Θέλει να δείξει ότι δεν πρόκειται για μια μονοδιάστατη έννοια, αλλά παρουσιάζει πολλές πτυχές,
- Αποσαφηνίζει την έννοια της αυτονομίας,
- Επιδιώκει να επισημάνει ότι ο έφηβος πρέπει να την αναπτύξει σε όλο της το εύρος της (όπως επισημαίνει στη θεματική πρόταση της παραγράφου).

3ο υποερώτημα (μονάδες 10) Βιώνουν: ζουν, γνωρίζουν

Αυτονομία: αυτοδυναμία, ανεξαρτησία Κρίσιμο: καθοριστικό, σημαντικό

Ρήξεις: συγκρούσεις, αντιπαραθέσεις Κηδεμονία: φροντίδα, έλεγχος

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα τού Τάσου Λειβαδίτη είναι ένα εγκώμιο της αγάπης . Η αγάπη αυτή χαρακτηρίζεται από:

- διαχρονικότητα (ξεκίνησε από την παιδική ηλικία του ποιητικού υποκειμένου και τον συνοδεύει σε όλη του τη ζωή),
- αγνότητα και εξιδανίκευση (καθαρό αίσθημα αγάπης που εκφράζεται με όλη τη δύναμη της ψυχής τού ποιητικού υποκειμένου),
- αμοιβαιότητα (το ποιητικό υποκείμενο εκφράζει με σιγουριά ότι η αγαπημένη του ανταποκρίθηκε στο αίσθημά του σαν να τον γνώριζε από χρόνια) ,
- διαφορετικότητα (το ξεχωριστό σημείο αυτής της αγάπης είναι πως υπήρχε προτού εμφανιστεί στην ζωή του ποιητικού υποκειμένου το πρόσωπο που θα την δημιουργήσει).

Τα συναισθήματα που προκαλούνται στον αναγνώστη είναι : χαρά, τρυφερότητα, αγάπη, νοσταλγία, συγκίνηση για ένα τόσο δυνατό αίσθημα .

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 50. 14685

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Η εφηβική κατάθλιψη αναγνωρίζεται συνήθως από την ευερεθιστότητα του εφήβου, τον αρνητισμό, την απαισιοδοξία και τις συγκρούσεις με την οικογένεια και το σχολείο. Ο καταθλιπτικός έφηβος είναι αδρανής, νιώθει ανία και παραπονείται ότι υποφέρει συχνά από οργανικά προβλήματα. Δεν έχει αυτοεκτίμηση, φοβάται αδικαιολόγητα, δεν συγκεντρώνεται, αποστρέφεται το σχολείο. Επίσης, συμπεριφέρεται ανάγωνα και υιοθετεί παραβατικές και ενοχλητικές για τους άλλους στάσεις.

2ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Η αντίθεση περιλαμβάνεται καταρχήν στο απόσπασμα / θεματική περίοδο του κειμένου «Τα σημερινά ... συναισθήματος». Οι έννοιες που αντιπαρατίθενται είναι από τη μία πλευρά οι ενήλικες (με κύριο καταθλιπτικό χαρακτηριστικό την άμετρη θλίψη) και από την άλλη οι έφηβοι (με κύριο καταθλιπτικό χαρακτηριστικό την ευερέθιστη διάθεση). [Με μία έννοια βέβαια θα μπορούσε κανείς να διαπιστώσει ότι και στις λεπτομέρειες της παραγράφου υπάρχουν κι άλλες, πιο μερικές, αντιθέσεις ανάμεσα στην κατάθλιψη των ενηλίκων και την εφηβική κατάθλιψη].

Ο τρόπος αυτός της αντίθεσης αποτελεί ουσιαστικά μία εισαγωγή, αλλά και ένα εμφατικό «σχόλιο» στην άποψη της αρθρογράφου, τη σχετική με τα γνωρίσματα της εφηβικής κατάθλιψης. Με την αντίθεση αυτή προβάλλεται αρχικά το κυριότερο, το κορυφαίο γνώρισμα της κατάθλιψης των εφήβων, η ευερεθιστότητα, που δεν χαρακτηρίζει (τουλάχιστον στον ίδιο βαθμό) τους ενήλικες. Οι πληροφορίες που ακολουθούν (στις λεπτομέρειες – σχόλια της παραγράφου) έρχονται να συμπληρώσουν την εικόνα των καταθλιπτικών συμπτωμάτων που καταγράφονται στην περίοδο της εφηβείας.

3ου ποερώτημα (μονάδες 15)

Τρεις λέξεις ή εκφράσεις του ειδικού λεξιλογίου της συντάκτριας είναι:

- «ψυχιατρικά διαγνωστικά συστήματα»
- «διαταραχές της διαγωγής»
- «καταθλιπτικά συμπτώματα»

Οι όροι αυτοί είναι σύμφωνοι με τον επιστημονικό χαρακτήρα του κειμένου, το οποίο περιγράφει το ψυχιατρικό φαινόμενο της εφηβικής κατάθλιψης και επιδιώκει να το ερμηνεύσει πολύπλευρα. Πέραν τούτου, το ύφος το οποίο διαμορφώνεται στο κείμενο από τη χρήση του λεξιλογίου αυτού είναι τυπικό, επίσημο, αυστηρό. Η συντάκτρια επιθυμεί να αναδείξει κυρίως τη σοβαρότητα του θέματος, το οποίο πραγματεύεται, και να «ζητήσει» από τους αναγνώστες του μελετήματός της να του δώσουν τη δέουσα προσοχή.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα – τραγούδι του Άλκη Αλκαίου συνδυάζεται εύκολα με τον ψυχισμό των εφήβων. Στους 4 πρώτους στίχους δηλώνεται ήδη η διάθεση για απομόνωση – περισυλλογή – περιπλάνηση που τους διακατέχει. Ο έφηβος επιθυμεί να αποσυρθεί στον εαυτό του, να ονειροπολήσει. Καταφεύγει στο λιμάνι, πιθανώς γιατί η εικόνα του λιμανιού τον πλημμυρίζει νοσταλγία και ρέμβη, ενώ η βροχή και ο άνεμος συνοδοιπορούν με τη μοναχικότητά του και την εσωστρέφειά του. Το ερωτικό, επίσης, στοιχείο είναι διάχυτο στο κείμενο, κυρίως ως διάψευση της προσδοκίας. Οι στίχοι «Μην πεις ποτέ ποτέ πως όλα ήτανε μια πλάνη περιπλανήθηκα μαζί σου και μου φτάνει» υποδηλώνουν απογοήτευση από έναν έρωτα που δεν ευδοκίμησε και μια προσπάθεια να εκλογικεύσει ο έφηβος – αν το κείμενο αφορά αυτόν – την απομάκρυνση του αγαπημένου / ης από τη ζωή του. Οι υπαρξιακές άλλωστε αγωνίες χαράζονται στην ψυχή των εφήβων, τούς σηματοδούν. Στους δύο τελευταίους στίχους ένας έφηβος «αναγνωρίζει» τον εαυτό του: βιώνει την αναγκαιότητα να δεχτεί όσα τον πικραίνουν (εδώ τον ανεκπλήρωτο έρωτα), αλλά και πεισμώνει απέναντι στη ζωή, αποφασίζει να παλέψει, για να ζήσει.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 54. 14720

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο φόβος που διακατέχει τους σημερινούς γονείς εδράζεται στις επιρροές που έχουν οι έφηβες σήμερα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και συνοψίζεται στα ακόλουθα:

- Σεξιστικά πρότυπα που δεν μπορούν να ελεγχθούν από τους γονείς.
- Προβαλλόμενα μοντέλα συμπεριφοράς που οδηγούν σε μια πρώιμη σεξουαλικότητα.
- Πιθανές ψυχώσεις και εμμονές με το σώμα τους (νευρική ανορεξία) λόγω των απλησίαστων προτύπων εξωτερικής εμφάνισης που εσωτερικεύουν.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα παραδείγματα που χρησιμοποιούνται στη δεύτερη παράγραφο είναι:

- «Χορογραφίες στο Tik – Tok, πόζες στο Instagram, ομαδικές συνομιλίες στο Viber, απεριόριστη πρόσβαση στο Netflix . . .».
- «. . . οι γυναίκες για να είναι αποδεκτές, πρέπει να έχουν άψογο μακιγιάζ, τέλεια χαρακτηριστικά, προκλητικές καμπύλες, να φοράνε ξεφτισμένα τζιν σορτς και να κοιτάνε με νόημα τον φακό».

Η επιλογή της αρθρογράφου να οργανώσει τον λόγο της στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου της κυρίως με παραδείγματα στοχεύει:

- Στην ανάδειξη με γλαφυρό και αναμφισβήτητο τρόπο των αρνητικών προτύπων που προσλαμβάνουν οι έφηβες κοπέλες.
- Στην προσέλκυση του ενδιαφέροντος γονιών και νεαρών κοριτσιών που θα διαβάσουν το κείμενο.

Ζουποερώτημα (μονάδες 15)

Ο εξομολογητικός και προσωπικός τόνος της συντάκτριας εντοπίζεται στις εξής φράσεις:

- Οι κόρες μου σταμάτησαν να είναι κορίτσια . . . (1^η παράγραφος).
- Ξεκίνησα το ταξίδι της μητρότητας γνωρίζοντας από την αρχή ότι η εφηβεία θα είναι η πιο δύσκολη «πίστα» (2^η παράγραφος).
- Συνειδητοποιώ πως, όταν ήταν μικρές, έπεφτα στις παγίδες των στερεότυπων συνεχώς (3^η παράγραφος).

Ο προσωπικός αυτός τόνος μπορεί να εξηγηθεί, επειδή επιδιώκεται η αμεσότητα της προσωπικής μαρτυρίας, καθώς στο συγκεκριμένο άρθρο μια μητέρα εξομολογείται σε άλλες μητέρες με κοινές ανησυχίες τους φόβους της για την ανεπάρκεια της, όταν τα κορίτσια της μεγαλώνουν. Έτσι το θέμα γίνεται απολύτως κατανοητό και αποδεικνύονται οι φόβοι για τη βίαιη διακοπή της παιδικής ηλικίας των κοριτσιών, που αποτελεί το θέμα του άρθρου.

Το εξομολογητικό ύφος δικαιολογείται, γιατί κάθε μάνα κοριτσιών στην εφηβεία βιώνει συχνά αντίστοιχα συναισθήματα και αγωνιά για τα παιδιά της. Αντίστοιχη είναι η σχέση της αρθρογράφου με τα πρόσωπα στα οποία αναφέρεται στο κείμενό της (σχέση μητέρας – κόρης).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές /τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί / τεκμηριωθεί με στοιχεία / χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικά:

Οι κοινωνικές αντιλήψεις που προβάλλονται στο κείμενο απηχούν μια βαθιά σεξιστική και πατριαρχική κοινωνία, στην οποία τα κορίτσια από νωρίς μαθαίνουν, μέσω της μητέρας, που αναπαράγει με προσήλωση τα έμφυλα στερεότυπα (χρήση β' ενικού προσώπου / προστακτικές), να είναι καλές νοικοκυρές «να πλένεις τα χρωματιστά . . . έτσι ράβεται η κουμπότρυπα» και να συμβάλουν στις δουλειές του σπιτιού. Ακόμη τονίζεται πως η συμπεριφορά εκτός σπιτιού καθορίζεται από αυστηρούς περιοριστικούς κανόνες «Τις Κυριακές προσπάθησε να περπατάς σαν κυρία» και συγκεκριμένη εμφάνιση, για να μην προκαλεί τους άντρες. Οι σχέσεις μαζί τους δεν είναι αυθόρμητες και ειλικρινείς, γιατί βασίζονται στην εξουσία των αντρών, που οι γυναίκες πρέπει να μάθουν να χειρίζονται, και στο γενικευμένο αίσθημα του φόβου και της ντροπής, αν ένα κορίτσι τυχόν μείνει έγκυος εκτός γάμου «. . . ένα καλό γιατρικό για να ρίξεις το παιδί», «Έτσι εκφοβίζεις έναν άντρα . . . αν παραιτηθείς από την προσπάθεια».

Οι μαθητές / τριες μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους (π.χ. αποτροπιασμό / απογοήτευση για αυτά τα στερεότυπα / αντίθετη οπτική / συναφής οπτική) ανάλογα με το βαθμό πρόσληψης του κειμένου και τα προσωπικά τους βιώματα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 56. 14790

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου υποερώτημα (μονάδες 10)

- Τα όρια λειτουργούν ως μέσο διαπαιδαγώγησης/ ως οδηγός για τον μετέπειτα ενήλικο βίο/ Ο έφηβος κοινωνικοποιείται. (Ενδεικτικά θεματικά κέντρα της απάντησης)
- Με τα όρια αποφεύγονται συγκρούσεις.
- Ο νέος κατανοεί τη σημασία του αλληλοσεβασμού.
- Συνειδητοποιεί ότι δεν είναι δυνατόν να ικανοποιούνται όλες του οι επιθυμίες.
- Προετοιμάζεται ψυχολογικά και προστατεύεται από μελλοντικές απογοητεύσεις.

2ου υποερώτημα (μονάδες 10)

- Στην παράγραφο υπάρχει ανακεφαλαίωση.
- Ολοκλήρωση του κειμένου με γενίκευση – ανακεφαλαιωτική δήλωση της κατευθυντήριας ιδέας («Ο έφηβος χρειάζεται όρια»).
- Επαναλαμβάνεται ο ίδιος παραλληλισμός της ζωής με διαδρομή/ πορεία σαν σχήμα κύκλου («να φτιάξει το δικό του χάρτη», «να χαράξει τον δικό του δρόμο»).

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. μεταφορά
2. κυριολεξία
3. κυριολεξία
4. κυριολεξία
5. μεταφορά

Με τη μεταφορική χρήση:

- τονίζεται το περιεχόμενο (η ανάγκη του εφήβου να προχωρήσει μόνος του)
- στοχαστικός ο λόγος
- πιο οικείο ύφος
- προβληματισμός του δέκτη
- προκαλείται το ενδιαφέρον και η προσοχή στο νόημα

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

Θετικά αξιολογούνται:

1. Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/-τρια επικεντρώνεται στο ακριβές ζητούμενο (η εστίαση σε περιπτώσεις).
2. Ο εντοπισμός τουλάχιστον δύο περιπτώσεων θεωρείται επαρκής, καθώς δεν έχει σημασία η ποσότητα αλλά η ποιότητα των ιδεών.
3. Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία. Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας γίνεται αναφορά στα αποτελέσματα μιας προβληματικής γονεϊκής στάσης, ώστε να αποδειχθεί ότι αυτά δεν είναι τα επιθυμητά.
4. Η χρήση κυρίως ουδέτερου, πληροφοριακού ύφους.

Αρνητικά αξιολογούνται:

1. Η εστίαση σε πολύ εξειδικευμένες περιπτώσεις που καταλήγουν να είναι παραδείγματα, χωρίς όμως η επιλογή αυτή να θεωρείται ότι κινείται εκτός ζητουμένου.
2. Η συχνή χρήση του α' ρηματικού προσώπου.
3. Ένας γενικής εστίασης δοκιμιακός πρόλογος.
4. Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικές περιπτώσεις:

- όρια που τίθενται χωρίς να έχει προηγηθεί συζήτηση και εξήγηση (διότι εμπεδώνεται ένα κλίμα φόβου και τυφλής υποταγής που δε συνάδει με την ορθή κοινωνικοποίηση).
- πλήθος κανόνων διατυπωμένων με ασάφεια (οπότε το παιδί δε διευκολύνεται στην τήρησή τους)
- υπερβολική αντίδραση του κηδεμόνα (εκρήξεις θυμού) κατά την περίπτωση παράβασης (με αποτέλεσμα να διασαλεύεται η οικογενειακή ατμόσφαιρα)

- αυστηρά πλαίσια- υπερβολική αυστηρότητα από την πλευρά των γονέων/κηδεμόνων (καθώς έτσι το παιδί καταπιέζεται ψυχολογικά και εντείνονται οι συγκρούσεις) κ.λπ.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

- θαυμαστικό: ανάδειξη των συναισθημάτων της Φρόσως (ο θυμός, η απόγνωση). Το σημείο στίξης οδηγεί τον αναγνώστη να φανταστεί ότι η Φρόσω μιλάει με ένταση.
- μικροπερίοδος λόγος: τονίζεται ομοίως το πάθος της Φρόσως, η ένταση στον ψυχισμό της. Ο μικροπερίοδος λόγος λειτουργεί ως ένδειξη της σπασμωδικής ομιλίας της κοπέλας που παραπέμπει στο γεγονός ότι πνίγεται στο σπίτι της, ότι παρασύρεται από έναν καταγισμό σκέψεων και παραπόνων, που βρήκε την ευκαιρία να εξωτερικεύσει.

Επισήμανση

Απάντηση στην οποία δεν επιχειρείται σύνδεση της λειτουργίας των γλωσσικών επιλογών με το συγκεκριμένο απόσπασμα θεωρείται ημιτελής.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Θετικά αξιολογείται η προσπάθεια του/της μαθητή/-τριας να εξηγήσει με συντομία γιατί απορρίπτει συγκεκριμένες επιλογές του πατέρα της Φρόσως και στη συνέχεια να ερμηνεύσει τη συμπεριφορά του.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Ο πατέρας:

- υποτιμά την αξία της μόρφωσης (Δεν ήθελε καν να σπουδάσω, να πάω στο Πανεπιστήμιο, γιατί θα ήμουν εκεί μαζί με αγόρια),

- με υπερβολική αυστηρότητα απομονώνει το παιδί του από τον κοινωνικό περίγυρο, επεμβαίνει στην προσωπική του ζωή, το ελέγχει σε απόλυτο βαθμό, δεν του αφήνει κανένα περιθώριο αυτονομίας. (εδώ στο Ρέθυμνο δε μου επιτρέπει να καθίσω στο καφενείο ούτε να σεργιανίσω στην προκουμαία μαζί με συναδέλφους),
- χαρακτηριστική είναι και η παρομοίωση του πατέρα με τύραννο στη φράση: «Είναι σωστός τύραννος, με μεσαιωνικές ιδέες για τις γυναίκες». Επίσης, ενδιαφέρον έχει η επιλογή του αξιολογικού επιθέτου «παράξενος»,
- αντιμετωπίζει το παιδί ως κτήμα- εγωιστικά (Δε θέλει ούτε και να παντρευτώ, για να μην αναγκαστεί να πάρει υπηρέτρια στο σπίτι... τέτοιος εγωιστής είναι),
- προβαίνει σε διακρίσεις ανάμεσα στα παιδιά του (αγόρια και κορίτσια), τα ανατρέφει με έναν αναχρονιστικό τρόπο, αναπαράγοντας έμφυλα στερεότυπα κ.λπ. (Πρώτα είδα την προτίμηση και την αγάπη που έδειχνε πάντα ο πατέρας μου στα δυο μου αδέλφια, επειδή εκείνα ήταν αγόρια!).

Η στάση του πατέρα ερμηνεύεται από το γεγονός ότι :

- η ιστορία διαδραματίζεται στην Κρήτη τη δεκαετία του 1930
- επικρατούν στερεότυπα για την κατωτερότητα της γυναίκας
- δεν είχαν ακόμα διασφαλιστεί βασικά γυναικεία δικαιώματα (μόρφωση, ψήφος)
- στην επαρχιακή πόλη του Ρεθύμνου το κοινωνικό πλαίσιο είναι στενό, υπάρχει έντονη κοινωνική κριτική (κυρίως εις βάρος των γυναικών)

Επισήμανση

Ο/Η μαθητής/τρια στην απάντηση μπορεί να αναφερθεί και σε γλωσσικές επιλογές της αφήγησης προσέχοντας ώστε να μην υπάρξει επικάλυψη με αυτές που ζητούνται στο **Θέμα 3**. Για παράδειγμα, η μεταφορά στην πρόταση «Την ένιωσα από μικρή αυτή την αδικία» δηλώνει την άνιση μεταχείριση που έχει η Φρόσω σε σχέση με τα αδέλφια της, η μεταφορά «έπρεπε να ζει με αλυσίδες στα πόδια» δηλώνει την άποψη του πατέρα για τη θέση της γυναίκας, στην τελευταία φράση της Φρόσως «Αχ, ελπίζω του χρόνου να μπορέσω να ελευθερωθώ, να φύγω από δω πέρα...» δηλωτική της επιθυμίας της για μεγαλύτερη κοινωνική ελευθερία είναι η υποτακτική έγκλιση, το επιφώνημα «Αχ», η μεταφορική χρήση στο ρήμα «ελευθερωθώ», αλλά και η επεξήγηση που ακολουθεί διασαφηνίζοντας τι εννοεί (να φύγω από δω πέρα) κ.ά.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 57. 14791

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτικοί άξονες:

Οι νέοι προσεγγίζουν τους ηλικιωμένους λόγω της πείρας τους, προσδοκώντας:

- ουσιαστικές απαντήσεις στα σημαντικά ζητήματα που τους απασχολούν,
- κανονιστικό πλαίσιο για τη μελλοντική πορεία τους,
- συμβουλές με βιωματικό χαρακτήρα.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Η συνδετική λέξη «έτσι» που δηλώνει αποτέλεσμα.
- Νοηματική σχέση: αιτίου – αποτελέσματος. Συγκεκριμένα, οι διαχρονικές αξίες έχουν χάσει το στιβαρό τους περιεχόμενο («δύναμή τους ήταν η εσωτερική τους συνοχή») και τίθενται υπό αμφισβήτηση, με αποτέλεσμα η σύγχρονη εποχή να χαρακτηρίζεται από «καθολική ρευστότητα».

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. β
2. δ
3. γ
4. δ
5. α

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

- **Κειμενικό είδος:** Διαδικτυακό άρθρο γνώμης (αναμένεται να ακολουθηθούν τα χαρακτηριστικά στοιχεία του άρθρου γνώμης: τίτλος, αφόρμιση από επίκαιρο γεγονός στον πρόλογο, κτλ.)
- **Συντάκτης:** Ο μαθητής/η μαθήτρια
- **Αποδέκτης:** Η σχολική κοινότητα κατά πρώτο λόγο, οποιοσδήποτε αναγνώστης του διαδικτύου κατά δεύτερο λόγο
- **Ύφος:** Οικείο (χρήση α' και γ' προσώπου, προσεγμένο λεξιλόγιο)

Θετικά αξιολογούνται:

Ένας πετυχημένος, περιεκτικός και ελκυστικός τίτλος

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η απουσία τίτλου ή ένας μακροσκελής ή ασαφής τίτλος
- Ένας γενικόλογος πρόλογος
- Η πληθώρα παραδειγμάτων και η έλλειψη τεκμηρίωσης
- Το προσωπικό, εξομολογητικό ύφος.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Ο μαθητής/η μαθήτρια αναμένεται:

- να διακρίνει δύο τουλάχιστον προβλήματα που απασχολούν τους σύγχρονους νέους (π.χ. αδυναμία προσανατολισμού σε μια ρευστή και συγκεχυμένη εποχή, ανεργία, οικολογική κρίση που απειλούν το μέλλον τους),
- να επισημάνει δύο τουλάχιστον τρόπους με τους οποίους οι μεγαλύτεροι σε ηλικία μπορούν να τους συμπαρασταθούν (π.χ. να δίνουν έμπρακτα, με την προσωπική τους στάση έναν κανόνα ζωής στους νέους, να συζητούν μαζί τους για όσα τους προβληματίζουν, να εκδηλώνουν το ενδιαφέρον και την αγάπη τους προς αυτούς) και
- να αιτιολογήσει τις απόψεις του/της.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Με τον διάλογο αναδεικνύεται η στενή σχέση μητέρας και γιου:

Η μητέρα προτρέπει («σύρε», «πάντα να 'σαι», «βλέπε πάντα») και αποτρέπει («μη σε προφτάσει», «μη σε πικραίνει») τον γιο της, προσπαθώντας να άρει τους δισταγμούς του (και με το επαναλαμβανόμενο ερώτημα «κι αν μείνεις τελευταίος;»). Θέλει να τον κατευοδώσει, προσφέροντάς του κανόνες για μια αξιοπρεπή στάση ζωής. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιεί, με συμβουλευτικό ύφος, κυρίως το **β' ενικό πρόσωπο** και προσφωνεί με στοργή και τρυφερότητα τον γιο της («αγάπη μου», «παιδί μου», «ακριβέ μου»). Με τον διάλογο αναδεικνύεται ο καθαρά παρακελευστικός τόνος της μάνας.

- Ο γιος διστάζει («ενύχτωσε», «πώς να κινησω;»), δεν θέλει να εγκαταλείψει την οικογενειακή εστία, φοβάται τις ευθύνες της ενηλικίωσης («μια τρομάρα μ' έχει»),

«ο χειμώνας ρυάζεται»), εκφράζει αρνητικά συναισθήματα θλίψης, καημού, ντροπής, οδύνης (στ. 4, 8, 12), γιατί ενδεχομένως τον τρομάζουν τα βάσανα της ζωής που ανοίγεται μπροστά του. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιεί, με εξομολογητικό ύφος, κυρίως το **α ενικό πρόσωπο**, προσφωνώντας και αυτός με έκδηλη οικειότητα και αγάπη τη μητέρα του («μάνα μου», «μάνα»).

- Μέσω της διαλογικής μορφής του ποιήματος, της χρήσης του **α'** και **β'** ενικού προσώπου αναδεικνύονται ξεκάθαρα οι σκέψεις και τα συναισθήματα των δύο

ποιητικών υποκειμένων αλλά και οι αντίστοιχες στάσεις ζωής που αυτά εκφράζουν.

Επισήμανση

Αρνητικά αξιολογείται η αδυναμία σύνδεσης των γλωσσικών επιλογών με το περιεχόμενο του κειμένου, όπως και η έλλειψη παραπομπών στο ποίημα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/μαθήτριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Η μάνα προτρέπει/συμβουλεύει τον γιο της:

- να αφήσει την οικογενειακή εστία («σύρε»), εφόσον έχει φτάσει στην κατάλληλη ηλικία («άντρας τώρα»). Ουσιαστικά, τον προτρέπει προς την ενηλικίωση και την αυτονομία.
- να μην είναι προσκολλημένος στο παρελθόν («το χτες μη σε πικραίνει»), αλλά να προχωρήσει στο μέλλον του («η ζωή σαν άλογο στην πόρτα σε προσμένει»), να μη μένει καθηλωμένος στα περασμένα και να αντιμετωπίσει τη ζωή του με δυναμισμό.
- να μην αφήσει τον εαυτό του να υπολείπεται των άλλων («όλοι θα φύγουνε· κι αν μείνεις τελευταίος;»), αλλά να είναι με αυτούς που πηγαίνουν μπροστά. Αυτό να γίνει με γενναιότητα («πάντα να 'σαι ορθός») και χωρίς να αποχωριστεί ποτέ τις ηθικές του αξίες («πάντα να 'σαι ωραίος»).

Επισήμανση

Θετικά αξιολογείται ο σχολιασμός της επανάληψης της τελευταίας συμβουλής (δύο φορές στο κείμενο), η οποία προτάσσει την πρωτοπορία, την ανδρεία και την ηθική.

ΜΟΔΑ και ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 7. 14429

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Η ενδυμασία, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, μπορεί να φανερώνει για τον καθένα:

- την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει και τον ρόλο του μέσα σε αυτήν
- το φύλο
- την ηλικία
- το επάγγελμα
- την εθνικότητα
- τη θρησκεία
- την ιδεολογία

2ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Βασικός ισχυρισμός → Η ενδυμασία έχει πολύ μεγάλη σημασία στη ζωή του ανθρώπου. Ο συγγραφέας επιλέγει να στηρίξει τον βασικό του ισχυρισμό χρησιμοποιώντας ως τρόπο ανάπτυξης παραγράφου **την αιτιολόγηση**. Ειδικότερα, επισημαίνει τη μέγιστη σημασία της ενδυμασίας

- για την υγεία (προστασία από άσχημες καιρικές συνθήκες)
- για την ανάδειξη της προσωπικότητας του ατόμου (η ενδυμασία «δείχνει» τον χαρακτήρα του καθενός)
- για την αλληλεπίδρασή της με την ανθρώπινη συμπεριφορά (η ενδυμασία φανερώνει τη διάθεση του ατόμου για βελτιωτικές αλλαγές και αποτελεί έκφραση αυτοπεποίθησης)
- για την ευεργετική της επίδραση στην ψυχική διάθεση του ατόμου

Με αυτόν τον τρόπο, ο συγγραφέας τεκμηριώνει τον βασικό του ισχυρισμό, ενώ ταυτόχρονα προσδίδει σε αυτόν πειστικότητα και αντικειμενικότητα.

3ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

«Είναι μια σιωπηλή γλώσσα... στο οποίο αυτά ζουν»: Μεταφορική λειτουργία της γλώσσας

Η λειτουργία της γλώσσας επιλέγεται με κριτήρια την πρόθεση του πομπού και το ύφος του κειμένου. Στο Κείμενο 1 επιλέγεται η χρήση της μεταφορικής λειτουργίας της γλώσσας από τους συντάκτες του, με σκοπό την πρόκληση συναισθημάτων και την αισθητική συγκίνηση του δέκτη. Ταυτόχρονα, δημιουργείται ερέθισμα για προβληματισμό του δέκτη, καθώς το μήνυμα διατυπώνεται με τρόπο συνυποδηλωτικό. Τέλος, αποσαφηνίζεται το μήνυμα (ενδυμασία = κώδικας επικοινωνίας = σιωπηλή γλώσσα), όπως αυτό διατυπώνεται στη θεματική πρόταση της συγκεκριμένης παραγράφου («Σε γενικές γραμμές, η ενδυμασία αποτελεί ένα είδος κώδικα επικοινωνίας»).

ΘΕΜΑ 4 (Μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 αποτυπώνονται οι συνθήκες καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που επικρατούν στο Αφγανιστάν, ειδικά για τις γυναίκες. Κάτω από την πίεση ενός ολοκληρωτικού θρησκευτικού καθεστώτος, η επιβεβλημένη χρήση του τσαντόρ «φωτογραφίζει» τη θέση της γυναίκας σε παρόμοιες κοινωνίες, με την ηρωίδα να ισχυρίζεται ότι αυτή η «*ανώνυμη φορεσιά*» σημαίνει στέρηση της ταυτότητάς της («*μη μου ζητάς ν' απαρνηθώ το όνομά μου*»), αφού κρύβει τα χαρακτηριστικά του προσώπου της («*το χρώμα των ματιών μου, το σχήμα των χειλιών μου*») και την εκμηδενίζει ως προσωπικότητα («*μη μου ζητάς να 'μαι λιγότερο από σκιά*»). Η ανάγνωση του Κειμένου 2 οδηγεί σε εύλογο προβληματισμό για το καθεστώς τρομοκρατίας και τις συνθήκες στέρησης των προσωπικών ελευθεριών που βιώνουν – ακόμα και σήμερα – οι γυναίκες σε παρόμοια καθεστώτα.

Ο έφηβος/-η μπορεί να συμμεριστεί το «δράμα» κάθε γυναίκας που υφίσταται τέτοιες συμπεριφορές, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να επισημάνει την ανάγκη στήριξης δράσεων για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κράτη που αυτά καταπατώνται.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 11. 14438

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι υποστηρικτές της σχολικής ποδιάς υποστηρίζουν ότι με την εφαρμογή της μειώνονται οι κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των μαθητών/τριών και δεν φαίνονται οι οικονομικές διαφορές μεταξύ τους. Έτσι οι γονείς δεν πλήττονται οικονομικά και οι μαθητές/τριες δεν αισθάνονται υποτιμητικά. Επίσης, με τη σχολική ποδιά τα παιδιά φορούν ευπρεπή ρούχα κατάλληλα για το σχολείο και δεν ξοδεύουν το χρόνο τους να σκεφτούν τι ρούχα να φορέσουν.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σωστή απάντηση είναι το γ.

Η διαρθρωτική φράση που δηλώνει αντίθεση είναι «από την άλλη πλευρά». Η αντίθεση εξυπηρετεί την έκφραση διαφορετικών απόψεων για την εφαρμογή της σχολικής ποδιάς στο σχολείο. Με τη μέθοδο της σύγκρισης-αντίθεσης διατυπώνονται ξεκάθαρα τα επιχειρήματα αυτών που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά πρέπει να φορούν σχολική ποδιά και αυτών που εναντιώνονται. Έτσι εξασφαλίζεται πιο αποτελεσματικά η συνοχή του κειμένου και οι συντάκτες του φαίνονται αντικειμενικοί παρουσιάζοντας τα επιχειρήματα τόσο των υποστηρικτών της σχολικής ποδιάς όσο και των επικριτών της.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Μετασχηματισμός: «Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που μάχονται υπέρ της ελευθερίας των παιδιών να φορούν τα ρούχα της επιλογής τους και όχι στολή, υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν θα ήταν σωστό να καταπιέζονται. Το ντύσιμο είναι χαρά και τα παιδιά θα ήταν καλό να έχουν την ελευθερία της έκφρασης και μέσα από το ντύσιμο τους.»

Το μετριοπαθές ύφος, κατά τη γνώμη μου, θα ήταν πιο πειστικό για τους αναγνώστες, καθώς η απόλυτη έκφραση (με τη χρήση του πρέπει) για ένα θέμα κοινωνικό θα δημιουργούσε αντιδράσεις. Το μετριοπαθές ύφος δίνει τη δυνατότητα στους αναγνώστες να προβληματιστούν και οι ίδιοι για το ζήτημα της σχολικής ποδιάς και να

συνταχθούν με τη μία ή την άλλη άποψη αξιολογώντας διαφορετικές οπτικές για το θέμα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Βάντα, όπως παρουσιάζεται στο κείμενο, είναι μια διαφορετική, θαρραλέα και αφοσιωμένη στον άντρα της γυναίκα. Αυτό το παραδέχεται και ο ίδιος ο άντρας της («Μα δεν ήταν σαν όλες!»). Ήταν πολύ εργατική και προκομμένη («Κόπηκε... κούνια»). Δεν δίσταζε, παρά τη γυναικεία της φύση, να συγκρουστεί με «τα αποσπάσματα» ή να τους φερθεί με τον καταλληλότερο τρόπο («Τ' αποσπάσματα... καλό»).

Ο αφηγητής τη θαυμάζει για την αγάπη και την αυτοθυσία της να τον προστατέψει, όταν του επιτέθηκαν οι χωροφύλακες («Σηκώνει το όπλο... πάλεμα»). Τη θαυμάζει γιατί

«στάθηκε βράχος» για εκείνον και τα επτά παιδιά τους, για τη δύναμή της να αγωνίζεται, παρά το ότι ήταν γυναίκα και μάλιστα μικροκαμωμένη («μια χασιά ήταν»).

Η Βάντα αποτελεί ένα πρότυπο γυναίκας μιας άλλης εποχής, το οποίο κι εγώ θαυμάζω, αν και δεν θεωρώ πιθανό να το συναντήσει κάποιος στη δική μας εποχή. Ωστόσο, πιστεύω ότι πολλές γυναίκες σήμερα αγωνίζονται εξίσου, αλλά με διαφορετικούς τρόπους, είναι διεκδικητικές στην εργασία, στην κοινωνική και στην προσωπική τους ζωή.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 14. 14442

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η μόδα εννοείται ως ομαδική συνήθεια για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, που επηρεάζει όχι μόνο την ένδυση και υπόδηση, αλλά και ιδέες, κοινωνικές συμπεριφορές και πολιτιστικές εκφάνσεις.

Εκτείνεται σε όλα τα πεδία:

- Στα παντός είδους προϊόντα γυναικείας και ανδρικής κατανάλωσης,
- στα σουξέ της δισκογραφικής βιομηχανίας,
- στα ευπώλητα βιβλία,
- στην κινητή τηλεφωνία
- σε κάθε τι που καταναλώνεται μαζικά στην αγορά.

Βασικό της γνώρισμα είναι η μικρή της διάρκεια, ώστε να υπάρχει πάντα η ανάγκη να ανανεωθεί, να αναθεωρηθεί και να επανατοποθετηθεί ως προϊόν. Στηρίζεται στην ανθρώπινη ανάγκη για ανανέωση και εξέλιξη.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η διαρθρωτική λέξη «επομένως» συμβάλλει στη συνοχή των νοημάτων της 2^{ης} παραγράφου. Εισάγει το συμπέρασμα των στοιχείων της μόδας που ανέφερε ο συντάκτης του Κειμένου 1 στην πρώτη περίοδο της παραγράφου και καταλήγει στο βασικό χαρακτηριστικό της μόδας.

Ακόμη, με την έγκλιση «να κάνει τον κύκλο της» που τίθεται στην αρχή της περιόδου, ενώνει, συνοψίζει νοηματικά τις υποτακτικές εγκλίσεις που προηγήθηκαν (να έρχεται, να παρέρχεται και να επανέρχεται). Με τη ρηματική αναφορά ως συνοχικό δεσμό επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «μυρίσει» πως είναι ξεπερασμένη (2η παράγραφος): γίνει (ευρέως) αντιληπτό πως είναι ξεπερασμένη
- όλα αυτά τα χρονικά πηγαινέλα (3η παράγραφος): η επαναφορά της αισθητικής παλαιότερων ετών με την προσθήκη σύγχρονων στοιχείων
- τις τάσεις που συχνά οσφραίνονται... (3η παράγραφος): τάσεις που διαισθάνονται πως θα έχουν απήχηση στο κοινό

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο εκθειάζει τη γυναικεία φύση. Έχουν οι γυναίκες, μάλιστα, θεϊκή ουσία, με αποτέλεσμα, όταν τις κρατούν οι άνδρες σφιχτά στην αγκαλιά τους, να γίνονται όμοιοι με τους θεούς. Το ποιητικό υποκείμενο θεωρεί πως χάρη στις γυναίκες οι άνδρες αποκτούν τέτοια μεγάλη δύναμη που κανείς και τίποτε δεν μπορεί να τους κλονίσει. Η γυναικεία θεϊκή ουσία (πιθανόν το ποιητικό υποκείμενο να αναφέρεται στα γυναικεία συναισθήματα, την αγάπη, το θαύμα της αναπαραγωγής που διατηρεί το ανθρώπινο γένος) μεταδίδεται με το άγγιγμα, γεγονός που εξωθεί όλους τους λαούς να προσκυνούν και να φωνάζουν το όνομά τους, καθιστώντας το αθάνατο. Το ποιητικό υποκείμενο, προκειμένου να εξυμνήσει τη γυναικεία υπόσταση και να τονίσει την προσφορά των γυναικών στο ανθρώπινο είδος, αξιοποιεί με παραστατικό τρόπο στοιχεία υπερρεαλιστικά, παρομοιώσεις (στηνόμαστε σαν άγριοι πύργοι), μεταφορές (θεϊκή ουσία των γυναικών).

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να τοποθετηθεί θετικά ή αρνητικά απέναντι σε αυτή την στάση του ποιητικού υποκειμένου. Αυτό εξαρτάται από τα βιώματά του/της και τη διαφορετική πρόσληψη του μηνύματος του ποιήματος. Ωστόσο, πρέπει να αιτιολογηθεί κάθε απάντηση.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 32. 14471

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το ένδυμα έχει πρακτική χρησιμότητα λόγω της προστασίας και κάλυψης που παρέχει.
- Με το ένδυμα εκφράζεται ο εσωτερικός κόσμος/ εξωτερικεύονται στοιχεία της προσωπικότητας του ατόμου.
- Το ρούχο λειτουργεί ως μέσο σύνδεσης της ιδιοσυγκρασίας με την κοινωνική ζωή/μέσο δήλωσης της κοινωνικής ταυτότητας. *[Το στοιχείο αυτό θα μπορούσε να αναφερθεί πρώτο, λειτουργώντας και ως θεματικό κέντρο της απάντησης]*

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το γ.
- Με το παράδειγμα η συντάκτρια επεξηγεί, αποσαφηνίζει και αναδεικνύει με έναν πιο γλαφυρό και ελκυστικό τρόπο μία περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνεται η σύνδεση ενδύματος και κοινωνικής ταυτότητας- εσωτερικού κόσμου/ιδιοσυγκρασίας. *[Απάντηση στην οποία η στοχοθεσία τίθεται αόριστα χωρίς αναφορές στο συγκεκριμένο κείμενο θεωρείται ημιτελής.]*

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Δήλωση συνυποδηλωτικής/ μεταφορικής χρήσης της γλώσσας
- Με τη χρήση αυτή δίνεται στο κείμενο περισσότερη ζωντάνια, καθώς συχνά τα δεδομένα αποδίδονται με έναν πιο υπερβολικό, αλλά και πιο εύληπτο τρόπο, με στόχο να προβληματίσουν τον αποδέκτη σχετικά με τη λειτουργία του ενδύματος.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Παρατηρήσεις:

- Ο/Η μαθητής/-τρια μπορεί να επεκταθεί σε οποιαδήποτε στοιχείο επιθυμεί, αρκεί: α) τα στοιχεία που παραθέτει να βρίσκονται σε ευθεία σύνδεση με το

λογοτεχνικό κείμενο, χωρίς να αναλώνεται σε γενικόλογες αναφορές, β) Να ενεργοποιηθούν και οι δύο άξονες του ζητουμένου (σκέψεις και συναισθήματα).

- Ζητείται η τεκμηρίωση με στοιχεία του κειμένου (είτε με τη μορφή παράφρασης είτε με παράθεση χωρίων).
- Θετικά αξιολογείται η εστίαση του μαθητή/τριας σε κειμενικούς δείκτες, στον τρόπο γραφής χωρίων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην περίπτωση που ως στοιχεία δεν αξιοποιηθούν στο Θέμα 3. Π.χ. «να παραβιάσω το απαγορευμένο» (η χροιά των λέξεων που χρησιμοποιεί), η επιλογή της εσωτερικής εστίασης/ πρωτοπρόσωπης αφήγησης κ.ά.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

Ο/Η μαθητής/-τρια θα μπορούσε να κατευθυνθεί προς σχόλια όπως τα εξής:

- Εκνευρισμός για τις δυσκολίες μιας γυναίκας της εποχής να κατακτήσει όσα μπορούσε να απολαύσει ένας άνδρας (σπουδές, επιτυχία...), την κοινωνική αδικία. Στην Ελένη πιστώνεται αδικώς μία παράβαση ενός παράλογου, αυστηρού κανόνα («να παραβιάσω το απαγορευμένο»).
- Θλίψη για την τραγική της κατάσταση, τη στιγμή που έφτασε να απαρνηθεί τον ίδιο της τον εαυτό (η μεταμφίεση λειτουργεί ως ένα σύμβολο της απάρνησης της ίδιας της ταυτότητάς της, της φύσης της, του ερωτισμού της...).
- Θαυμασμός για την επιτυχία της (η πρώτη ελληνίδα ζωγράφος με σπουδές) και το θάρρος της να μηχανευτεί το ριψοκίνδυνο τέχνασμα της μεταμφίεσης.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 61. 14803

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα βασικά χαρακτηριστικά της «βιώσιμης μόδας»:

- Κατανάλωση και αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών με ουσιαστικό οικολογικό σχεδιασμό.
- Δημιουργία συλλογών από τους σχεδιαστές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στον καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον.
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν σε ρούχα με μειωμένο ενεργειακό αποτύπωμα.
- Αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών (όπως φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, βιοδιασπώμενο πλαστικό) για την κατασκευή ακόμη και κοσμημάτων.
- Χρήση αποβλήτων και ουσιαστική ανακύκλωσή τους από τους σχεδιαστές.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα ερωτήματα που διατυπώνονται στην 4η (Πώς, όμως, μπορεί να εδραιωθεί η λεγόμενη «βιώσιμη μόδα»;) και στην 6η παράγραφο του Κειμένου 1 (Τι άλλο βοηθάει στη βιωσιμότητα αυτής της νέας πραγματικότητας;) συμβάλλουν στην οργάνωση του λόγου, διότι βοηθούν ως μετάβαση στην ανάλυση που ακολουθεί.

- Στην 3η παράγραφο η συντάκτρια είχε ολοκληρώσει τη σύγκριση με τη σχεδιαστική αντίληψη του παρελθόντος και στην 4η παράγραφο αναλύει τον τρόπο εδραίωσης και θεμελίωσης της «βιώσιμης μόδας».
- Στην 5η παράγραφο κάνει λόγο για την οργάνωση Εβδομάδων Οικολογικής μόδας και συναφών εκδηλώσεων. Η 6η παράγραφος αρχίζει με ένα ερώτημα για το τι επιπλέον μπορεί να βοηθήσει τη «βιώσιμη μόδα».

Τα δύο άμεσα ερωτήματα δίνουν παραστατικότητα στον λόγο και συμβάλλουν στην κατανόηση του κειμένου. Η τεχνική της ερωταπόκρισης χρησιμοποιείται, για να δώσει η συντάκτρια αναλυτικά τις πληροφορίες που θεωρεί σημαντικές και να ανανεώσει το ενδιαφέρον για το περιεχόμενο του κειμένου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Κάποια στιγμή θα άλλαζαν οι όροι του παιχνιδιού (μεταφορική λειτουργία της γλώσσας) → Κάποια στιγμή θα μεταβάλλονταν οι συνθήκες ζωής... (αναφορική λειτουργία της γλώσσας)

- Οι φυσικοί πόροι μειώνονται συνεχώς (αναφορική λειτουργία της γλώσσας)→ οι φυσικοί πόροι εξαντλούνται (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)
- Τις νέες τεχνολογίες που θα πρέπει να υιοθετήσουν οι βιομηχανίες (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)→ τις νέες τεχνολογίες που θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν οι βιομηχανίες (αναφορική λειτουργία γλώσσας)
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν το ενεργειακό τους αποτύπωμα (μεταφορική λειτουργία γλώσσας)→ Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα συμβάλλουν στη δημιουργία ρούχων που μειώνουν την επίδρασή τους στο περιβάλλον ως προς την κατασπατάληση πόρων (αναφορική λειτουργία γλώσσας)
- Πλαστικά φιλμ μετατρέπονται σε τσάντες (αναφορική λειτουργία γλώσσας)→ Πλαστικά φιλμ μεταμορφώνονται σε τσάντες (μεταφορική λειτουργία γλώσσας).

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται:

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/τρια επικεντρώνεται στα ακριβή ζητούμενα (η εστίαση στα χαρακτηριστικά της βιώσιμης μόδας και η επιχειρηματολογία, ώστε να την ακολουθήσουν οι μαθητές).
- Δεν έχει σημασία η ποσότητα, αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Είναι απαραίτητη η αξιοποίηση στοιχείων του κειμένου με τρόπο δημιουργικό.
- Είναι απαραίτητη η αξιοποίηση στοιχείων του κειμένου με τρόπο δημιουργικό.
- Η τεκμηρίωση της επιλογής με την κατάλληλη επιχειρηματολογία.
- Η χρήση πληροφοριακού ύφους στο πρώτο ερώτημα και προτροπικού τόνου στο δεύτερο ερώτημα.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η στείρα αντιγραφή παραδειγμάτων μέσα από το κείμενο, χωρίς να συνδέονται με τα δύο ζητούμενα της Παραγωγής Λόγου.

- Η συχνή χρήση του α' προσώπου.
- Ένας γενικής εστίασης δοκιμιακός πρόλογος.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικά, μπορούν να αναφερθούν για τη βιώσιμη μόδα:

- Τα προβλήματα στη γλωρίδα και στην πανίδα, καθώς και η εξάντληση φυσικών πόρων οδήγησαν στην ανάγκη στροφής του καταναλωτικού κοινού προς τη βιώσιμη μόδα.
- Η βιώσιμη μόδα σχετίζεται με την κατανάλωση και αξιοποίηση ανακυκλώσιμων υλικών με ουσιαστικό οικολογικό σχεδιασμό.
- Η δημιουργία συλλογών από τους σχεδιαστές που πληρούν πιο ηθικά κριτήρια, ελκυστικά στο μάτι του καταναλωτή και φιλικότερα στο περιβάλλον.
- Μόδα, τεχνολογία και βιωσιμότητα οδηγούν σε ρούχα με μειωμένο ενεργειακό αποτύπωμα, μεταφέροντας ένα μήνυμα οικολογικής ευαισθητοποίησης.
- Χρήση ανακυκλώσιμων υλικών (όπως φυτικές βαφές, οργανικό βαμβάκι, βιοδιασπώμενο πλαστικό) για την κατασκευή ακόμη και κοσμημάτων.

Ενδεικτική επιχειρηματολογία για την ανακύκλωση ρούχων:

- Τα προβλήματα στο περιβάλλον χρήζουν αντιμετώπισης όχι μόνο από τις βιομηχανίες, αλλά και από εμάς τους ίδιους ως καταναλωτές (έμφαση στη συλλογική ευθύνη).
- Η ανακύκλωση ρούχων όχι μόνο δεν επιβαρύνει το περιβάλλον, αλλά είναι ένας ευχάριστος και δημιουργικός τρόπος να αξιοποιούνται διαφορετικά τα ρούχα που εμείς πλέον δεν φορούμε.
- Η ανακύκλωση ρούχων βοηθάει στην καλλιέργεια πνεύματος οικονομίας, χωρίς να χάνεται η διάθεσή μας για αλλαγή και ποικιλία στα ρούχα μας.
- Η ανακύκλωση ρούχων είναι στην πραγματικότητα διαχείριση υλικών πόρων. Ένα είδος ρουχισμού που δεν μας χρειάζεται μπορεί να καλύψει τις ανάγκες άλλων ατόμων που το έχουν ανάγκη.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Στις δύο πρώτες στροφές του ποιήματος ο Κων/νος Καβάφης επιλέγει το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο, για να αποδώσει με πιο άμεσο και εκφραστικό τρόπο, με τη μορφή του εσωτερικού μονόλογου, τις σκέψεις του Αιμιλιανού Μονάη από την Αλεξάνδρεια. Αντίθετα, στην τρίτη στροφή ο τόνος του ποιήματος αλλάζει με την παράλληλη διαφοροποίηση του ρηματικού προσώπου. Είναι φανερό πλέον ότι αυτός που παίρνει τον λόγο είναι ο ποιητής, ο οποίος σχολιάζει με ελαφρά ειρωνεία την αρχική αισιοδοξία

του ποιητικού υποκειμένου να δημιουργήσει ένα «σκληρό», σιδερόφρακτο προσωπίο, για να είναι σε θέση να αντιμετωπίζει αποτελεσματικότερα τους κακούς ανθρώπους. Η ειρωνεία αποτυπώνεται με την ερώτηση που διατυπώνει και την απάντηση ότι λόγω θανάτου σε μικρή ηλικία δεν μπόρεσε τελικά ο Αιμιλιανός να κρατήσει για πολύ αυτό το προσωπίο.

Με την εναλλαγή των δύο ρηματικών προσώπων στο ποίημα ο Καβάφης πετυχαίνει να στήσει ένα σκηνικό στο οποίο με τη μορφή θεατρικού μονόλογου πρωταγωνιστεί ένα μάλλον φανταστικό πρόσωπο και στο τέλος η σκηνή κλείνει με τα σχόλια και τις παρατηρήσεις του ίδιου (που είναι ο σκηνοθέτης), σε τρίτο ρηματικό πρόσωπο. Ο ποιητής δίνει με αυτό τον εμφατικό τρόπο την απάντησή του σε όσους θέλουν να υποδυθούν έναν διαφορετικό εαυτό από αυτόν που πραγματικά έχουν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο ποίημα ο Κωνσταντίνος Καβάφης αναφέρεται στην επιθυμία ενός νεαρού, του Αιμιλιανού Μονάη (μάλλον φανταστικού προσώπου, που μπορεί να εκφράζει τον καθένα μας) να υιοθετήσει μια τελείως διαφορετική συμπεριφορά και προσωπικότητα από αυτή που έχει στην πραγματικότητα, προκειμένου να ξεγελάσει τους κακόβουλους ανθρώπους και να κρύψει τις αδυναμίες και τα τρωτά σημεία του χαρακτήρα του.

Προφανώς ο νέος είναι ευαίσθητος και φοβάται ότι η ευαισθησία του θα γίνει αιτία κακόβουλης κριτικής ή εκμετάλλευσης. Γι' αυτό επιθυμεί να δημιουργήσει μια «πανοπλία» που θα αποτελείται από λόγια, φυσιογνωμία και τρόπους. Είναι φανερό ότι η πανοπλία συμβολίζει το «προσωπίο του σκληρού και απρόσιτου» που επιθυμεί το ποιητικό υποκείμενο να κατασκευάσει, για να μην είναι ευάλωτο.

Το θέμα του ποιήματος εξακολουθεί να είναι επίκαιρο, αφού ειδικά στην εποχή μας οι άνθρωποι για διάφορους λόγους υιοθετούν ένα «προσωπίο», ένα χαρακτήρα διαφορετικό από αυτόν που έχουν είτε για να επωφεληθούν οικονομικά είτε για να προφυλαχθούν από τις κακές προθέσεις των άλλων.

ΤΡΙΤΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 1. 14415

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο κείμενο γίνεται λόγος για τη «Φιλία σε κάθε ηλικία», ένα πρόγραμμα που δημιουργήθηκε για να καλύψει την ανάγκη για ανθρώπινη επαφή στην Τρίτη ηλικία λόγω των σύγχρονων συνθηκών ζωής στην Ελλάδα. Το πρόγραμμα στοχεύει στην καταπολέμηση της μοναξιάς και της κοινωνικής απομόνωσης των ηλικιωμένων, τη δημιουργία φιλικών δεσμών και την ανάδειξη των αναγκών και των προβλημάτων της Τρίτης ηλικίας.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτικά, οι μαθητές/τριες μπορούν να αναφερθούν σε δύο από τις ακόλουθες γλωσσικές επιλογές:

αυτή την ανάγκη: Με την επανάληψη της λέξης «ανάγκη» και τη δεικτική αντωνυμία «αυτή» επιχειρείται η συνοχή ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη περίοδο λόγου της παραγράφου 1.

Άλλωστε: Η διαρθρωτική λέξη δηλώνει αντίθεση, παράθεση εναλλακτικής πρότασης (συνδέει τη δεύτερη περίοδο λόγου της παραγράφου με την τρίτη.)

Εκτός από: Η διαρθρωτική φράση δηλώνει προσθήκη, συμπλήρωση των επιπτώσεων που δημιουργεί η μοναξιά των ηλικιωμένων, για την οποία γίνεται λόγος στην προηγούμενη περίοδο λόγου της παραγράφου με την αναφορά σε στοιχεία έρευνας.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

έντονη: διεγείρει το συναίσθημα του δέκτη, προκειμένου να αναδειχθεί το μέγεθος της μοναξιάς που βιώνουν οι ηλικιωμένοι.

σκληρή: η χρήση της συνυποδήλωσης προσδίδει έντονη συγκινησιακή απόχρωση και στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του δέκτη για το πόσο ανυπόφορη είναι η μοναξιά για τους ηλικιωμένους.

θετική: η χρήση της συνυποδήλωσης επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει τον δέκτη, ώστε να αντιληφθεί την αξία μιας τέτοιας εμπειρίας.

ενεργούς: επιδίωξη του πομπού είναι να δημιουργήσει ευνοϊκό κλίμα, προκειμένου να κινητοποιήσει το άτομο για συμμετοχή σε δράσεις που θα ενισχύσουν την κοινωνική του ταυτότητα.

ανθρώπινη: τονίζεται η αξία της επαφής με τα άτομα της τρίτης ηλικίας, καθώς προβάλλεται το αίσθημα της ανθρωπιάς.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το κυρίαρχο συναίσθημα είναι η νοσταλγία που νιώθει το ποιητικό υποκείμενο για τη νιότη που φεύγει. Το επιφώνημα «αχ» και η επανάληψη του στίχου «αχ καρδιά μου» αποτυπώνει τη θλίψη και τη στενοχώρια που βιώνει, καθώς αναπολεί περασμένες στιγμές. Η ρομαντική ψυχή του είναι πλημμυρισμένη από εικόνες που στη θύμησή τους μελαγχολεί, αφού ένιωθε παρηγοριά και ασφάλεια σε μια ζωή που φάνταζε να έχει νόημα, γεμάτη από «τον ήλιο», «τα παιδικά χαμόγελα», «τα αγγελικά μάτια».

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να θεωρήσει ότι είναι ανθρώπινο να προκαλεί μελαγχολία και νοσταλγία η θύμηση της νεότητας που περνά και η αναπόληση όλων αυτών των στιγμών που συνδέονται με την ξενοιασιά και τη χαρά της.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τη διαφωνία του/της με τον έντονο συναισθηματισμό του ποιήματος και να υποστηρίξει πως υπάρχουν και άλλες ηλικιακές φάσεις στη ζωή των ανθρώπων που δημιουργούν ανάλογα συναισθήματα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 3. 14418

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αλλαγή των κοινωνικών δομών από την παραδοσιακή στην αστικοποιημένη κοινωνία, σύμφωνα με το Κείμενο 1, επεφύλαξε για τους ηλικιωμένους:

- υποβάθμιση της θέσης που είχαν στην παραδοσιακή κοινωνία: από «πρεσβύτεροι», δηλ. σοφοί, σεβάσμιοι και σημαντικοί, έγιναν απλώς «συνταξιούχοι»
- περιορισμούς στον κοινωνικό τους ρόλο «έξω από το κύριο ρεύμα της κοινωνίας»
- υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς: συντηρητικοί, αδέξιοι, ανίκανοι για προσαρμογή στις νέες συνθήκες και στην τεχνολογία
- μια διάχυτη πεποίθηση ότι είναι μη παραγωγικοί και δεν μπορούν πλέον να συνεισφέρουν τίποτα στο κοινωνικό σύνολο

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Νοηματική σχέση πρώτης και δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1: οι παράγραφοι συνδέονται με σχέση αντίθεσης ως προς τη θέση που έχουν οι ηλικιωμένοι στις παραδοσιακές κοινωνίες και τη θέση που έχουν στις αστικοποιημένες κοινωνίες.
- Γλωσσικά στοιχεία που συνδέουν την πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο: αξιοποιούνται λεξιλογικά μέσα και πιο συγκεκριμένα διαπιστώνεται η χρήση συνωνύμων και η επανάληψη λέξεων: οι ηλικιωμένοι ... οι ηλικιωμένοι ... των ηλικιωμένων, οι πρεσβύτεροι ... των πρεσβυτέρων, σημαντικό ρόλο ... ο ρόλος, κοινωνικά ... της κοινωνίας, αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ασύνδετο σχήμα: «εκτός από την εισβολή της υψηλής τεχνολογίας, την παγκοσμιοποίηση, τα διεθνή προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα, την κρίση των αξιών,»

- Πρόθεση του συγγραφέα σε σχέση με την κύρια θέση του: να αποδώσει με τρόπο συνοπτικό και περιεκτικό τις συνιστώσες/ νέες προκλήσεις που συνθέτουν την πραγματικότητα των σύγχρονων κοινωνιών, οι οποίες τείνουν να περιθωριοποιήσουν την τρίτη ηλικία, ενώ οφείλουν να αξιοποιήσουν το δυναμικό της και να σταθούν αλληλέγγυες προς αυτήν, αποδεικνύοντας τον πολιτισμό τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο αναφέρεται στις δραστηριότητες και στις εμπειρίες του, που εκ των πραγμάτων είναι περιορισμένες. Εξηγεί μάλιστα τι σημαίνει η ηλικιακή φάση που περνάει («Είμαι γέρος:»), δηλαδή να βιώνει πιο έντονα τη μοναξιά, αφού έχει χάσει αρκετούς στενούς του φίλους, αλλά και τη φυσική φθορά, γεγονός που αποτυπώνεται στις πιο αργές κινήσεις του («πάω σαν σαλιγκάρι») και τον απογοητεύει. Ωστόσο, δεν παραιτείται και ακολουθώντας μια ρουτίνα στην καθημερινή του ζωή, επιδιώκει να βγαίνει έξω όσο μπορεί, ακόμη κι αν ο καιρός δεν το επιτρέπει («Αν μπουμπουνίζει... βγαίνω στον κήπο, στην ταράτσα») και μέσα από απλά πράγματα («στύβω κανένα πορτοκάλι») να απολαμβάνει τις στιγμές. Εξακολουθεί να είναι συνεπής προς τις υποχρεώσεις του απέναντι στη σύζυγό του («Για τη γυναίκα μου άφησα λεφτά στο τραπέζι») και να καλύπτει όλες τις ανάγκες του («πήρα καινούρια γυαλιά»), κάτι που του προσφέρει ικανοποίηση. Αισθάνεται το βάρος της ηλικίας να τον πιέζει, εξομολογείται μάλιστα πως «είναι βαρύ να γερνάς». Ανησυχεί και θλίβεται στην σκέψη του θανάτου, γιατί ως άνθρωπος συνεχίζει να χαίρεται, να βρίσκει αφορμές για κάθε μικρή ευχαρίστηση που μπορεί να προσφέρει η καθημερινότητα. Είναι προφανές ότι θέλει να ζήσει, ακόμη κι ως απόμαχος της ζωής.

Η ποιητική αφήγηση δημιουργεί πολλές σκέψεις και συναισθήματα στον αναγνώστη που μπορούν να εκφραστούν ανάλογα, καθώς και η ποιητική φωνή εξωτερικεύει με έντονα συγκινησιακό τρόπο τις σκέψεις και συναισθήματά της.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 6. 14428

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας του Κειμένου 1 θεωρεί πως η συνθετότητα της ενσυναίσθησης παρατηρείται στη στάση μας απέναντι στους ηλικιωμένους, επειδή:

- Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τα συναισθήματα των ηλικιωμένων, καθώς δεν έχουμε βιώσει τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες τους.
- Δεν επιθυμούμε να τους προσεγγίσουμε, αφού η συναναστροφή μας μαζί τους φέρνει ασυνείδητα στο νου μας τον θάνατο.

2ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Η τρίτη και η τέταρτη παράγραφος του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά με την επανάληψη του επιθέτου «ενσυναισθητικός» και το ερώτημα «Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους;». Με τις δύο αυτές γλωσσικές επιλογές η συγγραφέας αντιπαραθέτει την ενσυναίσθηση που νιώθουμε για τα παιδιά (τρίτη παράγραφος) με την έλλειψη ενσυναίσθησης απέναντι στους ηλικιωμένους (τέταρτη παράγραφος), επιδιώκοντας να προβληματίσει και να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες της για αυτή την αδικία που υφίστανται οι ηλικιωμένοι.

3ου ποερώτημα (μονάδες 15)

- Με τη χρήση της παρένθεσης (π.χ. *κάποιο γηροκομείο*) η συγγραφέας πετυχαίνει να επεξηγήσει με ένα παράδειγμα το είδος του ιδρύματος, στο οποίο είμαστε πρόθυμοι να εγκαταλείψουμε τους ηλικιωμένους.
- Με τη χρήση του θαυμαστικού, «*διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!*», εκφράζει την έκπληξη και την αποστροφή της για την υποσυνείδητη σύνδεση των ηλικιωμένων με τον θάνατο.
- Με τη χρήση των εισαγωγικών προσδίδει μεταφορική σημασία στο ρήμα «*ανθίσουν*».

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Τα αναμμένα κεριά συμβολίζουν το μέλλον, τα χρόνια που θα ζήσουμε, ενώ αντίθετα τα σβησμένα κεριά συμβολίζουν το παρελθόν, τα χρόνια της ζωής που έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί. Γι' αυτό άλλωστε τα πρώτα είναι «*χρυσά, ζεστά και ζωηρά*», καθώς συνδέονται με το φως, την ελπίδα και τη χαρά της ζωής, ενώ τα δεύτερα είναι «*κρύα,*

λιωμένα και κυρτά», καθώς παραπέμπουν στην απώλεια, τη θλίψη και τα γηρατειά, προαναγγέλλοντας τον θάνατο.

Ο μαθητής/η μαθήτρια μπορεί να συμφωνήσει με το ποιητικό υποκείμενο που δεν θέλει να σκέφτεται το γρήγορο πέρασμα των χρόνων, την απώλεια της νιότης και το προδιαγεγραμμένο τέλος της ζωής, αλλά αντίθετα προτιμά να ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον του, τα «αναμμένα κεριά» του. Μπορεί όμως και να διαφωνήσει μαζί του, καθώς η αναπόληση του παρελθόντος και όσων έχει ζήσει κάποιος ενδέχεται να του προσφέρει χαρά και ικανοποίηση ή να τον οδηγήσει στην αυτοκριτική ή ακόμη και στη ματαίωση

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 18. 14446

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα οφέλη, κατά τη συγγραφέα του Κειμένου¹, για τους ηλικιωμένους από τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής είναι ότι:

- αποκτούν αυτοεκτίμηση και δημιουργικότητα
- νιώθουν πιο δυνατοί
- μειώνεται το άγχος και η κοινωνική απομόνωση
- γίνεται πιο εύκολη η πρόσβασή τους σε αγαθά και υπηρεσίες
- περιορίζονται οι διακρίσεις
- βελτιώνεται η ζωή τους
- έχουν πρόσβαση στη μάθηση, στην πληροφόρηση, στην επικοινωνία

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας του Κειμένου 1 καταλήγει στην 4η παράγραφο στη θέση ότι, για να γίνει η χρήση των νέων τεχνολογιών μια ελκυστική επιλογή για τους ηλικιωμένους, θα πρέπει οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) να προσαρμοστούν στις ανάγκες τους. Η θέση αυτή απορρέει με μορφή συμπεράσματος από το περιεχόμενο των τριών παραγράφων του κειμένου που προηγούνται, καθώς σε αυτές παρατίθενται τα εμπόδια που ορθώνονται στη χρήση των Η/Υ από τους ηλικιωμένους. Ειδικότερα, στην 1η παράγραφο αναφέρεται ότι σε ορισμένες περιπτώσεις οι ηλικιωμένοι αντιμετωπίζουν την τεχνολογία με επιφυλακτικό ή ακόμη και αρνητικό τρόπο, επειδή δεν είχαν καμιά προηγούμενη εμπειρία. Στη 2η παράγραφο γίνεται λόγος για το γεγονός ότι η απουσία εξοικείωσης προκαλεί αισθήματα αδιαφορίας, απαξίωσης ή άγχους απέναντι σε κάτι άγνωστο, με την επίτευξη της εκμάθησης να φαντάζει δύσκολη ή ακόμη και ακατόρθωτη. Τέλος, στην 3η παράγραφο παρατίθενται τα πορίσματα ειδικών για τα προβλήματα και εμπόδια που συναντούν οι ηλικιωμένοι στην προσπάθειά τους να εξοικειωθούν με τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Ευχή όλων είναι η δραστηριοποίηση των ηλικιωμένων στις νέες τεχνολογίες να διευκολύνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και αγαθά. (ευχή)
- Οι ΤΠΕ ας (να) αποτελούν πηγή κοινωνικής υποστήριξης και βελτίωσης της ζωής των ηλικιωμένων. (επιθυμία)
- (Βέβαια), η συγκεκριμένη στάση απέναντι στην τεχνολογία, είναι πιθανό να οφείλεται και σε άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα στις στερεοτυπικές αντιλήψεις. (πιθανότητα)
- Να μην εισέρχεται η τεχνολογία ξαφνικά στη ζωή των ηλικιωμένων. (απαγόρευση)
- Τα εμπόδια των ηλικιωμένων κατά την εκπαίδευσή τους στις νέες τεχνολογίες δεν πρέπει να περιορίζονται στους σωματικούς και γνωστικούς παράγοντες. (αναγκαιότητα, υποχρέωση)

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το συναισθηματικό κλίμα το οποίο βιώνει το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 είναι μελαγχολικό και βαρύ, είναι κλίμα συντριβής, όπως ανιχνεύεται στο ποίημα σε αρκετούς στίχους («κοιτώντας τα παράθυρα που έσκυβαν μαζί μου» «και θα ξεσηκώσω με τη μελαγχολία μου τ' άγραφά σου», «Στο πέτο θα έχω σπασμένα τριφύλλια, στο στήθος σκαμμένο το μενταγιόν της συντριβής.») Ο λόγος είναι η σιωπή του προσώπου που ενδιαφέρει το ποιητικό υποκείμενο, γι' αυτό και η φωνή που εκφράζεται στο ποίημα είναι γεμάτη απόγνωση, στενοχώρια και απελπισία.

Οι μαθητές/τριες μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματα ή τις σκέψεις τους, ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου και του τόνου με τον οποίο εκφράζεται το ποιητικό υποκείμενο.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 19. 14447

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο παρελθόν η μετανάστευση γινόταν για λόγους οικονομικούς και μορφωτικούς. Σταδιακά το φαινόμενο πήρε μόνιμο χαρακτήρα και οι περισσότεροι Έλληνες έμειναν στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός ηλικιωμένων ανθρώπων να μένουν μόνοι. Στο παρόν η κρίση δημιούργησε νέους μετανάστες. Το φαινόμενο οξύνθηκε, με αποτέλεσμα οι Έλληνες μετανάστες να αδυνατούν να αναλάβουν τη φροντίδα των ηλικιωμένων γονιών τους.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η εισαγωγή στο κείμενο 1 υπηρετεί τους στόχους του προλόγου. Εισάγει στο θέμα, καθώς με αφετηρία την περίπτωση του Τζ. Παπαδόπουλου (πραγματικό γεγονός) γίνεται λόγος για τη μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό. Προβληματίζει για το ποιος θα αναλάβει τη φροντίδα των ηλικιωμένων γονιών τους και κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Επομένως, ο πρόλογος ανταποκρίνεται στους δύο κύριους στόχους που υπηρετεί στο κείμενο.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. α
2. γ
3. α
4. β
5. γ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο βρίσκεται σε φορτισμένη κατάσταση και εκφράζεται με έντονο συναισθηματισμό (επανάληψη «παιδί μου»). Αναγνωρίζει τη μοναξιά που θα βιώσει λόγω της μετανάστευσης του παιδιού της, εντούτοις κάνει την πίκρα και τη στενοχώρια της ευχές («Τριανταφυλλένια η στράτα σου, κρινοσπαρμένοι οι δρόμοι, ν' ανθοβολούν

και τα λιθάρια, διαμάντια σ' ό,τι αγγίζεις, το ποτήρι της χαράς ποτέ να μη στραγγίζεις...») που θα συντροφεύουν τον δρόμο του. Κατανοεί ότι η ξενιτιά μπορεί να φέρει λησμονιά για τους ανθρώπους που αφήνει πίσω -ακόμα και για την ίδια - αλλά επαναλαμβάνει ότι θα τον συγχωρέσει («συχωρεμένος να 'σαι, συχώρεση να δώσω»). Ωστόσο, ο λόγος της μεταστρέφεται και η ευχή γίνεται κατάρα («όπου κι αν πας, αγκάθια και τριβόλοι») καθώς δεν ανέχεται την πιθανότητα να προδώσει την πατρίδα του.

Ο/η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του/της, ανάλογα με την προσωπική τοποθέτηση που έχει στο ποίημα και την εντύπωση που του/της προκαλεί η ποιητική φωνή.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 28. 14467

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής υποχρεώνει την κοινωνία να αλλάξει τις αντιλήψεις της για τους ανθρώπους διαφόρων ηλικιών. Ένας ηλικιωμένος μπορεί πλέον να έχει ιδιαίτερη πνευματική διαύγεια και να βρίσκεται σε εγρήγορση, ακόμη και στο τέλος της ζωής του. Για αυτό, με τη συνδρομή και της Ιατρικής δεν πρέπει ποτέ να σταματά να διεκδικεί μία καλύτερη ζωή.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- «να κρατήσουμε την εμφάνιση ενός 40χρονου ή μιας 40χρονης...»
- «με τις ρυτίδες τους, τις ασθένειες, την κόπωση και όλες τις άλλες...»
- «Πολλοί άνδρες και γυναίκες λόγου χάρη μετά από κάποια ηλικία...»
- «η μεταχείριση που λαμβάνουν σε ορισμένα σπίτια, για παράδειγμα, απέχει μακράν του επιθυμητού»
- «Σκεφτείτε τη μάθηση, τη μελέτη, τη διδασκαλία...»

Με τη χρήση παραδειγμάτων επεξηγείται καλύτερα το νόημα όσων υποστηρίζει ο Π. Μπρύνκερ. Οι απόψεις του τεκμηριώνονται και ο λόγος του γίνεται εύληπτος και σαφής. Το ύφος του κειμένου καθίσταται απλό και οικείο.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στο απόσπασμα αξιοποιείται η συνυποδηλωτική λειτουργία της γλώσσας, η οποία προσδίδει αμεσότητα στον λόγο. Απευθύνεται στο συναίσθημα και την φαντασία του αναγνώστη κι έτσι κινητοποιεί το ενδιαφέρον του, τον διεγείρει συναισθηματικά και του προσφέρει αισθητική απόλαυση.

Ο αποδέκτης του μηνύματος προβληματίζεται για το γεγονός ότι η πνευματική διαύγεια εξακολουθεί να συνοδεύει τον άνθρωπο και σε μεγάλη ηλικία, οπότε ευαισθητοποιείται προς την τρίτη ηλικία, προκειμένου να την αντιμετωπίζει με μεγαλύτερο σεβασμό.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους/τις μαθητές/τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να συσχετιστεί/ τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ο μαθητής μπορεί να περιγράψει τη συναισθηματική κατάσταση του γέρου αναφέροντας συνοπτικά το περιεχόμενο κάθε στροφής:

- Ο γέρος παρουσιάζεται σκυμμένος πάνω σε ένα τραπέζι στο περιθώριο ενός γεμάτου με κόσμο καφενείου, μόνος με μοναδική συντροφιά μια εφημερίδα (Στροφή 1).
- Βρίσκεται σε μία άθλια ηλικία και ζει την περιφρόνηση της κοινωνίας ενώ αναλογίζεται τη ζωή του και τα πράγματα που δεν χάρηκε όσο ακόμη ήταν νέος και μπορούσε (Στροφή 2).
- Έχει συνειδητοποιήσει το πόσο γέρασε αν και δεν μπορεί να καταλάβει το πόσο γρήγορα πέρασαν τα χρόνια (Στροφή 3).
- Σκέφτεται πως η Φρόνηση την οποία πάντα εμπιστευόταν στην ζωή του και η οποία καθόρισε την όλη του συμπεριφορά ουσιαστικά τον ξεγέλασε, γιατί τον έκανε να αναβάλλει σπουδαία πράγματα στη ζωή του, τα οποία ποτέ όμως δεν πραγματοποίησε (Στροφή 4).
- Θυμάται την εγκράτεια και τον αυτοέλεγχο που επέδειξε σε όλους τους τομείς της ζωής του θυσιάζοντας χαρές και ευκαιρίες να ζήσει πραγματικά. Τώρα όλα όσα στερήθηκε καταδεικνύουν το λάθος που έκανε και δεν τόλμησε να τα ζήσει (Στροφή 5).
- Όλη αυτή η διανοητική κατάσταση σκέψεων και αναμνήσεων τον ζαλίζει με αποτέλεσμα να τον πάρει ο ύπνος τελικά πάνω στο τραπέζι (Στροφή 6).
- Το ποίημα τελειώνει με ένα σχήμα κύκλου και το μόνο που μένει είναι ένα διάχυτο συναίσθημα θλίψης και ματαίωσης, αφού ο χρόνος δε γυρίζει πίσω. Πρόκειται για έναν άνθρωπο που διανύει μία ανώφελη περίοδο παρακμής και βασανίζεται με τη σκέψη ότι δεν έζησε τελικά όπως επιθυμούσε.

Θετικά αξιολογείται η δυνατότητα του μαθητή να εκφράσει με συντομία και σαφήνεια τη συμφωνία ή τη διαφωνία του σχετικά με: τον τρόπο που παρουσιάζεται από τον Καβάφη η τρίτη ηλικία: ως μία περίοδος θλίψης, κοινωνικής περιθωριοποίησης και γενικότερης ματαίωσης.

- το αν η λογική και η σύνεση, η αυτοκυριαρχία κι η εγκράτεια είναι πάντα σωστοί οδηγοί σε όλες τις περιόδους και τις εκφάνσεις της ζωής μας.

Γενικά, μπορεί να στηριχτεί σε όποιο θέμα, από όσα αναδεικνύονται στο ποίημα, επιθυμεί και να εκφράσει τεκμηριωμένα την προσωπική του άποψη.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 36. 14481

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ου ποερώτημα (μονάδες 10)

Το θέμα απαντάται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι ηλικιωμένοι σήμερα:

- προσφέρουν εθελοντικό έργο.
- μεταδίδουν τις εμπειρίες και τις γνώσεις τους.
- βοηθούν τα παιδιά τους, φροντίζοντας τα εγγόνια τους – αυτή προκρίνεται από τον συντάκτη του άρθρου και ως η σημαντικότερη υπηρεσία των ηλικιωμένων, βάσει του χρόνου, τον οποίο αφιερώνουν.
- όλο και περισσότερο συνεχίζουν να εργάζονται.

Ως προϋπόθεση της συνέχισης της προσφοράς τους θεωρείται η διατήρηση ικανοποιητικού επιπέδου υγείας και ποιότητας ζωής.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα αριθμητικά δεδομένα στην 1^η παράγραφο εισάγουν και επεξηγούν το θέμα, σε συσχετισμό και με τον τίτλο, και επιπλέον υπογραμμίζουν τη σπουδαιότητά του. Συγκεκριμένα, εφόσον στον τίτλο η συμβολή των ηλικιωμένων στη σύγχρονη κοινωνία χαρακτηρίζεται ως ολοένα και μεγαλύτερη, τα ιδιαίτερα υψηλά αριθμητικά δεδομένα της 1^{ης} παραγράφου επεξηγούν την κρίση αυτή και συνάμα αιτιολογούν γιατί το ζήτημα είναι σημαντικό.

3ου ποερώτημα (μονάδες 15)

Οι μετατροπές έχουν ως ακολούθως:

- 1) αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για να φροντίσουν κάποιον (3η παράγραφος) → αφιερώνουν μόλις 50 λεπτά για τη φροντίδα κάποιου.
- 2) όχι μόνο γιατί συνεχίζουν (4^η παράγραφος) → όχι μόνο για τη συνέχιση
- 3) να προσφέρουν (4^η παράγραφος) → της προσφοράς
- 4) Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει να σχεδιάζει προγράμματα δράσης ... (5^η παράγραφος) → Ο στόχος της ...ήταν και παραμένει ο σχεδιασμός προγραμμάτων δράσης...
- 5) για να εξασφαλίσει μία ποιοτική και αξιοπρεπή διαβίωση στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα. (5^η παράγραφος) → για την εξασφάλιση μίας ποιοτικής και αξιοπρεπούς διαβίωσης στην ευαίσθητη αυτή κοινωνική ομάδα

Με τις μετατροπές το ύφος του λόγου γίνεται περισσότερο πυκνό και ο τόνος περισσότερο απρόσωπος και επίσημος, εφόσον με τη χρήση ονοματικών φράσεων δεν διακρίνονται τα πρόσωπα. Συνολικά, το κείμενο γίνεται πιο απαιτητικό και απαιτεί περισσότερη προσοχή από τον μέσο αναγνώστη. (αυξάνει ο βαθμός δυσκολίας της ανάγνωσης)

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

(Το συγκεκριμένο μυθιστόρημα παρουσιάζει τη ζωή και τα προβλήματα μιας εύπορης, μεσοαστικής αθηναϊκής οικογένειας κατά τη δεκαετία του 1960.)

Η γιαγιά του μυθιστορήματος, όπως εμφανίζεται στο απόσπασμα, δεν ευθυγραμμίζεται με τα στερεότυπα για το φύλο και τον ρόλο της, εφόσον:

- δεν έχει την αναμενόμενη (για τότε) εμφάνιση της ηλικιωμένης («φαίνεται πολύ νέα για γιαγιά»), ερχόμενη σε αντίθεση με τη γιαγιά του άλλου παιδιού που

«φοράει τσεμπέρι» ·

- έχει ιδιαίτερα επιμελημένο παρουσιαστικό (κομμωτήριο, λακ, μανικιούρ) ·
- δεν την έχουν καταβάλει οι δυσκολίες της ζωής, ούτε η χηρεία · αντίθετα, όπως αναφέρεται στο κείμενο, «ξανάνιωσε».

Από την άλλη μεριά, σαφώς υιοθετεί ορισμένους από τους παραδοσιακούς ρόλους και τις επεμβατικές συμπεριφορές:

- δίνει χρήματα και κάνει δώρα στα εγγόνια της, παρ' όλο που δεν τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στο αγόρι και το κορίτσι ·
- ρωτάει επίμονα την κόρη της για την κατάσταση της υγείας της και όχι μόνο, διαισθανόμενη ότι κάποιο πρόβλημα υπάρχει ·
- κάνει παρατηρήσεις για τις επιλογές της οικογένειας και διαπληκτίζεται με το προσωπικό του σπιτιού.

Κοντολογίς το κείμενο, μέσα από ανάλαφρο, παιδικό και ελαφρώς ειρωνικό τόνο, παρουσιάζει την εικόνα μιας γιαγιάς που ισορροπεί έξυπνα ανάμεσα στο μοντέρνο και το παραδοσιακό και προσφέρει, με τον τρόπο της, πολύτιμο έργο στην οικογένεια. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως ένας από τους συνεκτικούς κρίκους της οικογένειας, ως ένας παράγοντας που τους κρατάει όλους ενωμένους, παρ' όλο που – ανθρώπινο, ωστόσο – δεν της αναγνωρίζεται («τους νευριάζει όλους»).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ 41. 14496

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- α. Σ
- β. Λ
- γ. Λ
- δ. Σ
- ε. Λ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη παράγραφος συνδέεται με τη δεύτερη με την επανάληψη της λέξης-κλειδί «ενσυναίσθηση». Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται η συνοχή των δύο παραγράφων του κειμένου, καθώς στον πρόλογο αναφέρεται η λέξη αυτή και στη δεύτερη παράγραφο προσδιορίζεται και εξηγείται. Η νοηματική διασύνδεση ανάμεσα στις δύο παραγράφους στη βάση της ενσυναίσθησης γίνεται ακόμη πιο στενή με το ερώτημα που τίθεται στο τέλος της πρώτης παραγράφου και δίνει το έναυσμα για τη μετάβαση στην επόμενη παράγραφο και την προσέγγιση – διασαφήνιση της έννοιας.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Ενδεικτικά :

1. προτρεπτική υποτακτική (Ας μπούμε...)
2. α' πληθυντικό πρόσωπο (έχουμε αντοχές για το παιδί μας /σίγουρα μας δίνει τη δυνατότητα να έρθουμε λίγο πιο κοντά κ.α) συλλογική ευθύνη - αμεσότητα.
3. ερωτήσεις (πχ. 4η παράγραφος-Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους;) –ευσθητοποίηση, αφύπνιση.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πρόβλημα ηλικιωμένου ζευγαριού: η μοναξιά, η έλλειψη επικοινωνίας με τα παιδιά τους, η αποξένωση από τους οικείους και τους γείτονες (τηλεφωνική επικοινωνία,

αποστάσεις), η αίσθηση ότι δεν αναζητά κανείς την επαφή και επικοινωνία μαζί τους (τεκμηριωμένα με αναφορές στο κείμενο).

Ενδεικτικά συναισθήματα :

- λύπη, μελαγχολία, στενοχώρια, συμπόνια γιατί το ζευγάρι βιώνει την αποξένωση από τους οικείους του.
- κατανόηση, γιατί ο καθένας μπορεί να βρεθεί στη θέση τους.
- ικανοποίηση/ ανακούφιση στο τέλος του αποσπάσματος, γιατί η επίσκεψη του νεαρού χαροποίησε τον ηλικιωμένο κ. Βασίλη και άλλαξε το «βαρύ» κλίμα στο σπίτι τους.